

ปัจจัยที่ส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย
ของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่

สารนิพนธ์
ของ
ฉัตรอุมา เอี่ยมอำนาญ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ
ตุลาคม 2553

ปัจจัยที่ส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย
ของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่

สารนิพนธ์
ของ
ฉัตรอุมา เอี่ยมอำนาญ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ
ตุลาคม 2553
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย
ของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่

บทคัดย่อ
ของ
ฉัตรอุมา เอี่ยมอำนาญ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ
ตุลาคม 2553

นัตรอมา เอี่ยมอำนวย. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย
ของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รวิพรรณ สาลีผล.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 2 ประการคือ เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของข้อมูลลูกค้าสินเชื่อ
เพื่อที่อยู่อาศัยที่ค้างชำระหนี้และปัจจัยที่ส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่
อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บ
รวบรวมข้อมูลจากลูกหนี้ของธนาคารอาคารสงเคราะห์ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ที่เป็นลูกหนี้ค้าง
ชำระหนี้ติดต่อกันเกินกว่า 3 เดือน และเข้ามาติดต่อประนอมหนี้กับธนาคารที่สำนักงานใหญ่ จำนวน
400 คน สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลใช้การคำนวณหาค่าร้อยละ และการทดสอบความสัมพันธ์ของตัว
แปรด้วยสถิติไคสแควร์ (chi-square)

1. ผลการศึกษาลักษณะทั่วไปของข้อมูลลูกค้าสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยที่ค้างชำระหนี้ สรุปได้ดังนี้

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุลูกค้า
อยู่ระหว่าง 36-40 ปี จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพ ลูกจ้างหรือพนักงาน
บริษัทเอกชนมากที่สุด ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส มีบุตร 2 คน และไม่มีบุคคลอื่นนอกจากคู่
สมรสและบุตร ที่ต้องอุปการะ มีระดับเงินเดือนอยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาท มีรายได้อื่นน้อย
กว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ลูกค้าส่วนใหญ่ไม่ได้รับโบนัส และมีค่าใช้จ่ายในครอบครัวต่อเดือน
ประมาณ 10,001-20,000

ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงิน พบว่า ลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ อยู่ในกลุ่มประเภทลูกค้ารายย่อย
ทั่วไปมากที่สุด ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์การกู้ คือ ซื้อบ้าน หรือ ห้างหุ้น มีวงเงินกู้อยู่ระหว่าง 500,001-
1,000,000 บาท มีระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้มากกว่า 25 ปีขึ้นไป จ่ายเงินงวดผ่อนชำระให้กับ
ธนาคารเดือนละ 2,001-5,000 บาท ส่วนใหญ่ผ่อนชำระหนี้มาแล้วตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีจำนวนงวด
ค้างชำระมากกว่า 12 งวดขึ้นไปมากที่สุด และลูกค้าส่วนใหญ่มีจำนวนเงินที่ค้างชำระกับธนาคาร
ทั้งสิ้นมากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป

ข้อมูลการเกิดหนี้ค้าง โดยแบ่งเป็น การเกิดหนี้ค้างจากธนาคาร, เกิดจากหน่วยงานของผู้กู้
และเกิดจากตัวผู้กู้ พบว่า ส่วนใหญ่เกิดจากตัวผู้กู้ คิดเป็นร้อยละ 94.74 ซึ่งด้านที่เป็นสาเหตุทำให้ลูกค้า
เป็นหนี้ค้างชำระกับธนาคารมากที่สุด คือ ด้านภาระหนี้สินอื่นที่เพิ่มขึ้นหลังจากกู้เงินจากธนาคาร เช่น
หนี้บัตรเครดิต, สินเชื่อส่วนบุคคล, ผ่อนรถยนต์ และกู้ยืมระบบ เป็นต้น รองลงมาเป็นด้านภาระค่าใช้จ่าย

ในครอบครัว ด้านรายได้ ด้านเหตุฉุกเฉินต้องใช้เงิน และด้านการลงทุนหรือการออม สาเหตุรองลงมาเกิดจากรณาคาร คิดเป็นร้อยละ 3.41 และสาเหตุเกิดจากหน่วยงานของผู้กู้ คิดเป็นร้อยละ 1.85

2. ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สันเขื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่พบว่า

ปัจจัยส่วนบุคคล ผลจากการศึกษาพบว่า

อาชีพ รายได้รวมต่อเดือน และ รายจ่ายในครอบครัวต่อเดือน มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สันเขื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้ำที่ค้างชำระหนี้ จากผลการศึกษาพบว่า

วงเงินกู้, และ จำนวนเงินงวดผ่อนชำระรายเดือน มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สันเขื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้ ไม่มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สันเขื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

THE FACTORS EFFECTING NON-PERFORMING HOUSING LOANS
OF GOVERNMENT HOUSING BANK, HEAD OFFICE

AN ABSTRACT
BY
CHATUMA EIMAMNUAY

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Economics Degree in Managerial Economics
at Srinakharinwirot University

October 2010

Chatuma Eimamnuay. (2010). *The Factors Effecting Non-Performing Housing Loans of Government Housing Bank, Head Office*. Master's project; M.Econ (Managerial Economics). Bangkok: Graduate School. Srinakharinwirot Universtiy. Project Advisor: Assistant Prof. Ravipan Saleepon.

There are two objectives for this research the first one is to study characteristics of the housing loan customers and the other is to study the factors of variables which effect on Non Performing Loan (NPL). These studies will be researched at the Head Office of Government Housing Bank (GHBank). Researcher uses the questionnaires as a-tool for collecting data. The numbers of 400 customers, which are not pay back continually more than 3 months and contact the officers to compromise their debts, are the collected data. The data analysis was based on percentages calculation and a relationship of the deviation of Chi-square.

The result of the general data from the individual housing loans, which have not been paid back completely, is concluded as below:

Data from personal factors denoted that the customers who have not paid back are basically men ages between 36 – 40 years, Bachelor degree graduated, Private enterprise employee, Married, at least 2 children, and nobody else that they have to support. Their monthly incomes are between 10,001 – 20,000 bahts. Some have their other income less than 10,000 bahts. The majority of them do not receive any yearend bonus and their household expense is around 10,001 – 20,000 bahts.

Regarding to the data collection on their personal loans, it can be revealed that the customers who have not completed their debt payments are the retail loans group which their purpose are purchasing their houses or condominiums. The amount of credit is between 500,001 – 1,000,000 bahts and the installment plan more than 25 years. The monthly bank payment is around 2,001 – 5,000 bahts, and the majority of paying back period is more than 5 years. Their monthly payments pending are more than 12 months. The majority of the customers have the individual pending amount more than 30,000 bahts.

As the data of causes in the pending debt payment, the researcher divide in 3 groups, which are resulting from the operation system of bank, the debtors' companies, and the individual debtors. The study founded that the cause of pending debt was from an individual debtors most, showing 94.74%. One of the reasons of this was the debtors had additional loan after the GHBank granted their loans, such as credit cards, personal loans, car payment, or some from loan shark. Moreover, their household expenses, emergency expenses, investments expenditure and/or savings were the reasons of their pending debts as well. The other causes of pending debts would come from the operation system of bank around 3.41%, and from the debtors' companies as 1.85%.

As the result of factors in which effect on GHBank's Npl analyse, found that, occupations, total monthly income versus their monthly household expenses were related to and effected on the amount of the GHBank Non-Performing Loan, at the statistical significant difference at 0.05 level.

Furthermore, the study of borrowing housing loan of pending customers pointed that, the amount of loan, and the monthly installment payment were related to the NPL at the head office. They effected on the Head Office's NPL at the statistical significant difference of 0.05 level. The period of installment payment had no affect on the Non-Performing Loan of the bank at the statistical significant difference at 0.05 level.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ดินเชื้อเพื่อที่อยู่อาศัยของ
ธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่ ของ ฉัตรอุมา เอี่ยมอำนวย ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
การจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รวิพรรณ สาลีผล)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.พิสมัย จารุจิตติพันธ์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รวิพรรณ สาลีผล)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ไมตรี อภิพัฒน์มนตรี)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ประพาฬ เพื่องฟูสกุล)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีสำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เรณู สุขารมณ์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2553

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความช่วยเหลือจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รวิพรรณ สาลีผล อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำชี้แนะ และให้คำปรึกษาในการทำวิจัย และได้สละเวลาให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ตลอดจนการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตั้งแต่เริ่มดำเนินการจนกระทั่งงานวิจัยนี้เสร็จสิ้น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี และ อาจารย์ประภาพร เพ็ญพูนกุล ที่กรุณาให้คำชี้แนะ และให้คำปรึกษาในการทำสารนิพนธ์ในครั้งนี้ และขอขอบพระคุณ คุณสุรัชย์ แฝงจินดา และ คุณอรรถพร คำคม หัวหน้าส่วนและผู้ช่วยหัวหน้าส่วนวิจัยและวิเทศสัมพันธ์ ฝ่ายวิชาการ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณลูกหนี้ของธนาคารอาคารสงเคราะห์ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดี จนเป็นผลทำให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี และที่ขาดเสียไม่ได้คือขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่และทุก ๆ คนในครอบครัว ที่คอยให้กำลังใจและให้ความรัก ความหวังใยเสมอมา และเพื่อน ๆ ร่วมรุ่นเศรษฐศาสตร์การจัดการที่คอยให้คำปรึกษาด้วยดีมาตลอด

สุดท้ายนี้คุณประโยชน์ที่พึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาแด่คุณบิดา มารดา ผู้ให้ทุกสิ่งทุกอย่างแก่ผู้วิจัย และคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสาทความรู้ต่าง ๆ ให้กับผู้วิจัย

ฉัตรอุมา เขี่ยมอำนวย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	8
สมมติฐานของการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
สิ่งสำคัญในการบริหารสินเชื่อของธนาคาร.....	10
หลักเกณฑ์ในการพิจารณาปล่อยสินเชื่อของธนาคาร.....	11
แนวคิดเกี่ยวกับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้.....	16
หลักเกณฑ์การจัดชั้นหนี้.....	17
สาเหตุสำคัญที่ทำให้หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มีแนวโน้มสูงขึ้น.....	19
ทฤษฎีการปันส่วนสินเชื่อ.....	20
ทฤษฎีพฤติกรรมกรรมการบริโภค.....	22
ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมผู้บริโภค.....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	33
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	34
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	35
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
ความมุ่งหมาย สมมติฐานและวิธีการดำเนินการวิจัย.....	64
สรุปผลการวิจัย.....	67
อภิปรายผล.....	70
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	72
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	74
บรรณานุกรม.....	75
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก	78
ภาคผนวก ข	87
ภาคผนวก ค	93
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	95

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ตารางสรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
2 จำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคล.....	39
3 จำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้าที่ค้างชำระหนี้.....	45
4 จำนวนและร้อยละข้อมูลการเกิดหนี้ค้าง ของลูกค้าที่ค้างชำระหนี้.....	49
5 สรุปรวมสาเหตุการเกิดหนี้ค้างทั้งหมด (เรียงจากมากไปน้อย).....	55
6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs).....	57
7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้รวมต่อเดือนของผู้กู้กับ หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs).....	58
8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายในครอบครัวต่อเดือนกับ หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs).....	59
9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนวงเงินกู้กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs).....	60
10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้กับ หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs).....	61
11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินงวดผ่อนชำระต่อเดือนกับ หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs).....	62
12 สรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่.....	63

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย 1.....	8
2 กรอบแนวคิดในการวิจัย 2.....	9
3 สรุปภาพรวมสาเหตุการเกิดหนี้ค้ำ.....	51
4 สรุปภาพรวมสาเหตุการเกิดหนี้ค้ำจากธนาคาร.....	52
5 สรุปภาพรวมสาเหตุการเกิดหนี้ค้ำจากหน่วยงานของผู้กู้.....	52
6 สรุปภาพรวมสาเหตุการเกิดหนี้ค้ำจากตัวผู้กู้.....	53

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัญหาหนี้สินของคนไทยเป็นปัญหาเรื้อรังมาเป็นเวลาช้านาน ซึ่งตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาปัญหาหนี้สินได้สร้างความทุกข์ยากให้แก่คนไทยเป็นจำนวนมากและต่อเนื่อง อีกทั้งยังเป็นตัวอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ถึงแม้รัฐบาลจะพยายามแก้ไขปัญหา แต่ปรากฏว่าปัญหาหนี้สินก็ยังไม่ผ่อนคลาย

วิกฤตเศรษฐกิจไทยปี 2540 ได้ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของไทยอย่างกว้างขวางและรุนแรง ส่งผลให้เกิดความเสียหายแก่สถาบันการเงินอย่างรุนแรงที่สุดในประวัติศาสตร์ บริษัทเงินทุนจำนวน 56 แห่ง ต้องปิดกิจการ และธนาคารพาณิชย์จำนวนหนึ่งต้องประสบปัญหาการดำเนินการขาดทุน จนต้องมีการลดทุนและเพิ่มทุน รวมทั้งต้องควบกิจการและหาพันธมิตรร่วมทุนจากสถาบันการเงินต่างประเทศ

ปี 2541 เป็นปีที่ธุรกิจที่อยู่อาศัยประสบกับภาวะตกต่ำมากที่สุด ซึ่งมีสาเหตุมาจากปัญหาปริมาณที่อยู่อาศัยที่สร้างแล้วเสร็จอยู่ในภาวะล้นตลาด ประกอบกับกำลังซื้อของประชาชนหดตัวลงอย่างรุนแรง เนื่องจากวิกฤตเศรษฐกิจ นอกจากนั้นธุรกิจที่อยู่อาศัยยังได้รับผลกระทบจากปัญหาการปิดกิจการของสถาบันการเงินจำนวนมากที่เคยปล่อยสินเชื่อให้แก่ธุรกิจ ทำให้เกิดวิกฤตด้านการปล่อยสินเชื่อ จนทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถดำเนินโครงการจนแล้วเสร็จและชำระหนี้กับสถาบันการเงินได้ กลายเป็นปัญหาลูกโซ่ย้อนกลับไปถึงผลให้สถาบันการเงินประสบกับปัญหานี้เสียหรือหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ซึ่งนำไปสู่การขาดสภาพคล่องอย่างหนักขึ้นไปอีก เพราะสถาบันการเงินต้องใช้จ่ายเงินทุนในการสำรองหนี้สูญเป็นจำนวนมหาศาล นอกจากสถาบันการเงินจำต้องชะลอการให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการแล้ว ยังชะลอหรือเข้มงวดกับการปล่อยสินเชื่อให้แก่ผู้ซื้อบ้านรายย่อยอีกด้วย ดังนั้นในปี 2541 จึงเกิดปัญหาความฝืดเคืองสินเชื่อ (Credit Crunch) ขึ้นในระบบการเงิน ที่ส่งผลกระทบต่อตลาดที่อยู่อาศัยอย่างรุนแรง เมื่อแหล่งเงินกู้สำหรับผู้ซื้อบ้านถูกจำกัดตัวลง ผู้ซื้อบ้านที่อยู่ระหว่างผ่อนดาวน์ก็ไม่สามารถที่จะหาแหล่งเงินกู้ระยะยาวได้ การโอนกรรมสิทธิ์ต้องหยุดชะงัก จนทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถนำรายได้จากการโอนเข้ามาใช้ในการพัฒนาโครงการของตนเองได้ และส่งผลต่อปัญหานี้ค้างของสถาบันการเงินเพิ่มขึ้น นอกจากนั้น อัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับสูงยังมีผลให้ผู้คิดจะซื้อบ้านชะลอการตัดสินใจเอาไว้ด้วย

ในช่วง ปี 2551 ที่ผ่านมามีการขยายตัวเศรษฐกิจในอัตราที่ลดลง อันเนื่องมาจากต้องเผชิญกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจหลายประการ ปัจจัยภายนอก ได้แก่ การชะลอตัวของ

เศรษฐกิจโลก จากทิศทางของค่าเงิน และความไม่แน่นอนเกี่ยวกับภาวะราคาน้ำมันที่ส่งผลต่ออัตราเงินเฟ้อในประเทศ และวิกฤติซับไพรม์ (Sub Prime Crisis) หรือแฮมเบอร์เกอร์ไครซิส (Hamburger Crisis) ที่เกิดขึ้นกับประเทศสหรัฐอเมริกา ทำให้การดำเนินธุรกิจโดยรวมของประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวที่ลดลง ประกอบกับแนวโน้มอัตราดอกเบี้ยที่ปรับตัวสูงขึ้น ในขณะที่ระดับราคาสินค้าและบริการในประเทศเพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้ธุรกิจขาดสภาพคล่อง เกิดภาวะการว่างงาน บัณฑิตภายใน ได้แก่ เหตุการณ์ความไม่สงบของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ การแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดนก เหตุการณ์วิบัติภัยคลื่นยักษ์สึนามิ (Tsunami) เมื่อปลาย พ.ศ. 2547 ที่สร้างความเสียหาย และความน่าเชื่อถือกับภาคธุรกิจบางประเภท

จากภาวะเศรษฐกิจของประเทศ ได้ส่งผลกระทบต่อประชาชนที่เป็นลูกค้าเงินกู้ของสถาบันการเงินจำนวนมาก ซึ่งจากผลกระทบดังกล่าวทำให้ลูกค้าไม่สามารถผ่อนชำระหนี้ได้ตามปกติและทำให้ปัญหานี้ค้างของสถาบันการเงินมีปริมาณเพิ่มสูงขึ้นตามลำดับ แม้ว่าสภาพคล่องของสถาบันการเงินเริ่มดีขึ้นในช่วง 5-6 ปี หลังจากวิกฤตเศรษฐกิจไทยตั้งแต่ปี 2540 ก็ตาม แต่จนถึงปัจจุบันสถาบันการเงินส่วนใหญ่ ก็ยังคงประสบกับปัญหานี้ค้างชำระ หรือหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non - Performing Loan - NPL) ที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลกระทบต่อเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจที่ยังไม่กระเตื้อง ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีกำลังซื้อที่อยู่อาศัย นอกจากนั้นผู้ซื้อที่มีกำลังซื้อก็ได้ชะลอการตัดสินใจเนื่องจากคาดการณ์ว่าราคาที่อยู่อาศัยจะตกลงมากกว่านี้ มีผู้ซื้อบ้านจำนวนไม่น้อยที่อยู่ระหว่างการผ่อนดาวน์ แต่ยอมทิ้งดาวน์หรือชะลอการตัดสินใจกู้เงิน เนื่องจากความไม่มั่นใจในรายได้ในอนาคตว่าจะสามารถผ่อนชำระหนี้ได้หรือไม่ ถึงแม้ว่าในขั้นตอนการวิเคราะห์สินเชื่อ นั้น ทุกสถาบันการเงินจะมีหลักเกณฑ์และข้อกำหนดในการพิจารณาถึงปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องแล้วก็ตาม แต่ก็ยังมีลูกค้าเป็นจำนวนมากที่มีปัญหาด้านการชำระหนี้กับสถาบันการเงิน

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน ประชาชนต่างก็ประสบกับปัญหาภาระหนี้สิน เนื่องจากมีรายจ่ายสูงกว่ารายรับ จึงเป็นที่มาของค่าใช้จ่ายที่เกินความสามารถในการจ่ายภายใต้รายได้ที่มีอยู่อย่างจำกัด จนเกิดเป็นภาระหนี้สิน ซึ่งขยายวงกว้างไปเรื่อยๆ จากสถานการณ์ข้างต้น นำไปสู่คำถามที่ว่า “มีปัจจัยอะไรที่ทำให้ลูกค้าเงินกู้ของธนาคารอาคารสงเคราะห์ประสบกับภาวะการเป็นหนี้ที่ไม่จบสิ้น”

ที่ผ่านมา ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ยังไม่เคยทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการค้างชำระหนี้ของลูกค้าธนาคารฯ อย่างละเอียด มีแต่เพียงการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เช่น ข้อมูลปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบทำให้เกิดหนี้ค้าง และแยกประเภทของหนี้ค้างชำระเท่านั้น จึงนำไปสู่วัตถุประสงค์ในการทำวิจัยเรื่อง “การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่” โดยผลการศึกษาครั้งนี้จะเป็นข้อมูล

ข่าวสาร (Information) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ปัจจัยในด้านต่าง ๆ ของผู้ขอกู้ ในการพิจารณาให้สินเชื่อของธนาคารฯ ที่เหมาะสมต่อไปในอนาคต รวมทั้งการพิจารณาความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้านี้ เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงให้ธนาคารได้รับชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ยตามเงื่อนไขสัญญาที่ตกลงไว้ ตลอดจนเพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การเกิดปัญหานี้ค้าง การแก้ไขปัญหาการค้างชำระของลูกค้า และเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและหลักเกณฑ์ในแก้ไขปัญหาหนี้ค้างชำระ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไป ของลูกค้าสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยที่ค้างชำระหนี้ของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่

ความสำคัญของการวิจัย

เพื่อนำผลการศึกษาวิจัยที่ได้ ไปใช้ประกอบในการพิจารณา

1. แนวทางในการกำหนดนโยบายและหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ปัจจัยในด้านต่าง ๆ ของผู้ขอกู้ ในการพิจารณาให้สินเชื่อของธนาคารฯ ที่เหมาะสมต่อไปในอนาคต
2. แนวทางในการวิเคราะห์การเกิดปัญหานี้ค้าง การแก้ไขปัญหาการค้างชำระของลูกค้า และเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและหลักเกณฑ์ในแก้ไขปัญหาหนี้ค้างชำระ
3. เป็นข้อมูลข่าวสารประกอบการตัดสินใจทางด้านสวัสดิการ และภาระหนี้สินของหน่วยงาน และ/หรือองค์กรต้นสังกัดของกลุ่มตัวอย่าง ในการแสวงหาแนวทาง หรือมาตรการในการควบคุมพฤติกรรม การบริโภคของพนักงาน/ลูกจ้างให้ลดลงหรืออยู่ในขอบเขตที่ควบคุมได้อย่างเหมาะสมอย่างเป็นรูปธรรม

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ลูกค้าของธนาคารอาคารสงเคราะห์ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่เป็นลูกหนี้ค้างชำระหนี้ติดต่อกันเกินกว่า 3 เดือน และธนาคารได้แจ้งเตือนการชำระหนี้ เป็นลายลักษณ์อักษรก่อนที่จะดำเนินการตามกฎหมาย และเข้ามาติดต่อบริษัทประกันหนี้กับธนาคารที่สำนักงานใหญ่

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากประชากรที่ศึกษาคือ ลูกค้าของธนาคารอาคารสงเคราะห์ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่เป็นลูกหนี้ค้างชำระหนี้ติดต่อกันเกินกว่า 3 เดือน ซึ่งถือเป็น 1 หน่วยการวิเคราะห์ (Unit of Analysis) ที่มีจำนวนประชากรจริง ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2553 จำนวน 57,184 ราย ดังนั้น จึงสามารถกำหนดขนาดตัวอย่างได้จากค่าที่คำนวณ คือ 397.222 ราย หรือประมาณ 400 ตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่าง ใช้สูตรของยามาเน่ (Yamane) (วนิดา จันทวงศ์. 2550 : 25) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95.00 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + [N(e^2)]}$$

เมื่อ e = ความคลาดเคลื่อนของการกลุ่มตัวอย่าง
โดยกำหนดที่ความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5

N = จำนวนของประชากร

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

$$\text{แทนค่า } n = \frac{57,184}{1 + [57,184(0.05^2)]}$$

$$n = 397.222$$

โดยมีวิธีการเก็บกลุ่มตัวอย่าง โดยการเก็บตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยสอบถามจากลูกหนี้ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่ค้างชำระหนี้ติดต่อกันเกินกว่า 3 เดือน และธนาคารได้แจ้งเตือนการชำระหนี้เป็นลายลักษณ์อักษร และเข้ามาติดต่อประณอมหนี้กับธนาคารที่สำนักงานใหญ่

ระยะเวลาที่ศึกษา

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในช่วงเดือน มิถุนายน – สิงหาคม 2553

ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย

1. ตัวแปรที่ศึกษาตามความมุ่งหมายข้อที่ 1 ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

1.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, อาชีพ, สถานภาพ, รายได้, รายจ่ายในครอบครัวต่อเดือน, จำนวนบุตร และ จำนวนบุคคลที่ต้องอุปการะ

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ ได้แก่ ประเภทกลุ่มผู้กู้, วัตถุประสงค์การกู้, วงเงินกู้, ระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้, จำนวนเงินงวดผ่อนชำระรายเดือน, ระยะเวลาที่ผ่อนชำระหนี้มาแล้ว, จำนวนงวดที่ค้างชำระ และ จำนวนเงินงวดที่ค้างชำระทั้งสิ้น

1.3 ข้อมูลการเกิดหนี้ค้าง แบ่งเป็น การเกิดหนี้ค้างจากธนาคาร, เกิดจากหน่วยงานของผู้กู้ และเกิดจากตัวผู้กู้ เช่น ผู้กู้ไม่ได้รับแจ้งเปลี่ยนเงื่อนไขเงินงวดผ่อนชำระ เมื่อธนาคารปรับอัตราดอกเบี้ย, หน่วยงานของผู้กู้ไม่หักเงินเดือนนำส่งให้ธนาคาร, รายได้ลดลง, มีภาระค่าใช้จ่ายในครอบครัวเพิ่มขึ้น หรือเกิดเหตุฉุกเฉิน เป็นต้น

2. ตัวแปรที่ศึกษาตามความมุ่งหมายที่ 2 ได้แก่

ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

2.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

2.1.1 อาชีพ

2.1.2 รายได้รวมต่อเดือน

2.1.3 รายจ่ายในครอบครัวต่อเดือน

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้าที่ค้างชำระหนี้

2.2.1 วงเงินกู้ทั้งหมด

2.2.2 ระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้

2.2.3 จำนวนเงินงวดผ่อนชำระรายเดือน

ตัวแปรตาม ได้แก่ หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ธนาคารอาคารสงเคราะห์** หมายถึง สถาบันการเงินสังกัดกระทรวงการคลัง ดำเนินกิจการในรูปของรัฐวิสาหกิจ ให้บริการประชาชน เกี่ยวกับการฝากเงิน-ถอนเงิน ให้บริการเงินกู้ที่เกี่ยวกับสินเชื่อที่อยู่อาศัยประเภทต่างๆ และบริการอื่นๆ

2. **หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loans-NPLs)** หมายถึง ลูกหนี้ที่ค้างชำระเงินต้น และ/หรือ ดอกเบี้ยเกินกว่า 3 เดือน หลังเกิดวิกฤติการณ์เมื่อ 31 มีนาคม 2541 ได้แก่ เงินให้สินเชื่อจัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน สงสัย และสงสัยจะสูญ

3. **สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย (Personal Housing Credit)** หมายถึง เงินให้สินเชื่อหรือเงินให้กู้ยืมแก่บุคคลธรรมดา เพื่อวัตถุประสงค์ซื้อที่ดินเพื่อปลูกสร้างที่อยู่อาศัยของตนเอง หรือ ซื้อที่ดินพร้อมบ้านพักอาศัย หรืออาคารพาณิชย์หรือห้องชุดในอาคารชุดเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยของตนเอง หรือปลูกสร้างบ้าน ต่อเติมหรือซ่อมแซมที่อยู่อาศัยของตนเองโดยมีที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างเป็นหลักประกัน

4. **ความสามารถในการชำระหนี้** หมายถึง การที่ลูกหนี้สามารถชำระหนี้ ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยคืนแก่ธนาคารได้ตรงตามกำหนด ระยะเวลาที่ผู้ให้กู้และผู้กู้ตกลงกันไว้ในสัญญา

5. **หนี้ค้างชำระ** หมายถึง หนี้ที่ค้างชำระเงินต้นและดอกเบี้ย ตั้งแต่ 1 เดือนขึ้นไป

6. **สำนักงานใหญ่** หมายถึง สาขาที่ทำการประนอมหนี้ให้กับลูกหนี้ของธนาคารอาคารสงเคราะห์ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มีสถานะเป็นลูกหนี้ค้างชำระหนี้ติดต่อกันเกินกว่า 3 เดือน

7. **เขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล** หมายถึง ขอบเขตพื้นที่ซึ่งประกอบด้วย 3 จังหวัด คือ กรุงเทพฯ , ปทุมธานี และ สมุทรปราการ

8. **ปัจจัย** หมายถึง ตัวแปรที่มีผลกระทบหรือความสัมพันธ์ทำให้ลูกหนี้เกิดการค้างชำระหนี้กับธนาคาร

9. **ปัจจัยส่วนบุคคล** หมายถึง ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, อาชีพ, สถานภาพ, รายได้, รายจ่ายในครอบครัวต่อเดือน, จำนวนบุตร และจำนวนบุคคลที่ต้องอุปการะ

10. **รายได้** หมายถึง รายได้ทั้งหมดของผู้กู้ ประกอบด้วย เงินเดือน, รายได้อื่นๆ ต่อเดือน เช่น ค่าล่วงเวลา, เบี้ยเลี้ยง, รายได้เสริม, รายได้พิเศษ เป็นต้น และโบนัสต่อไป

11. **รายได้รวมต่อเดือน** หมายถึง รายได้ของผู้กู้รวมต่อเดือน ประกอบด้วย เงินเดือนและรายได้อื่นๆ ต่อเดือน เช่น ค่าล่วงเวลา, เบี้ยเลี้ยง, รายได้เสริม, รายได้พิเศษ เป็นต้น

12. **บุคคลที่ต้องอุปการะ** หมายถึง บุคคลอื่นๆ ที่นอกเหนือจากคู่สมรส และบุตร เช่น พ่อแม่ พี่ น้อง หรือญาติฯ

13. **ประเภทกลุ่มผู้กู้** หมายถึง กลุ่มลูกค้าที่มาขอกู้เงินจากธนาคารฯ โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มลูกค้ารายย่อย และ กลุ่มลูกค้าสวัสดิการ (หน่วยงานของผู้กู้หักเงินเดือนส่งให้ธนาคาร)

14. **วัตถุประสงค์การกู้** หมายถึง การที่ลูกค้าสินเชื่อที่มาขอกู้เงินจากธนาคารและนำเงินไปใช้จ่ายตามประเภทการกู้ต่างๆ

15. **วงเงินกู้** หมายถึง จำนวนเงินที่ลูกค้ามายื่นขอสินเชื่อและทำการกู้เงินจากธนาคาร

16. **ระยะเวลาในการผ่อนชำระหนี้** หมายถึง ระยะเวลาที่ลูกค้าและธนาคารผู้ให้กู้ได้ตกลงกันในสัญญาการผ่อนชำระหนี้

17. **จำนวนเงินงวดผ่อนชำระรายเดือน** หมายถึง จำนวนเงินที่ลูกค้าและธนาคารผู้ให้กู้ได้ตกลงกันในสัญญาการผ่อนชำระเงินกู้ว่าจะผ่อนเดือนละเท่าไร

18. **ระยะเวลาที่ผ่อนชำระหนี้มาแล้ว** หมายถึง ระยะเวลาหรือจำนวนงวดที่ลูกค้าได้ผ่อนชำระเงินกู้ให้กับธนาคารก่อนจะเป็นหนี้ค้างชำระ

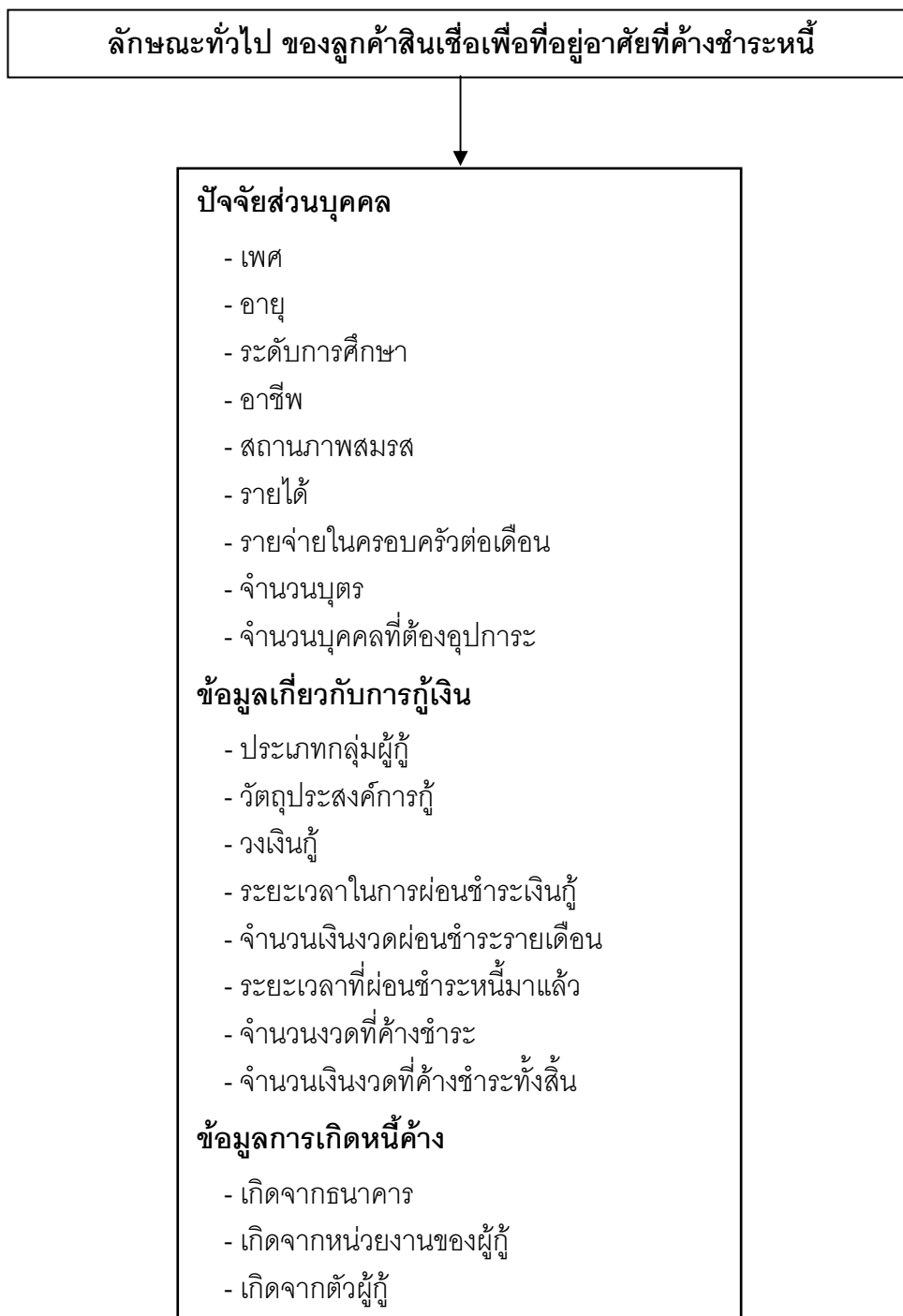
19. **จำนวนงวดที่ค้างชำระ** หมายถึง ระยะเวลาหรือจำนวนงวดที่ลูกค้าไม่สามารถผ่อนชำระเงินกู้ให้กับธนาคารได้ ซึ่งจะถือเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ต้องงวดค้างมากกว่า 3 เดือนขึ้นไป โดยจำนวนงวดค้างชำระมากกว่า 3 งวด ไม่เกิน 6 งวด คือชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน, จำนวนงวดค้างชำระมากกว่า 6 งวด ไม่เกิน 12 งวด คือชั้นสงสัย และ จำนวนงวดค้างชำระมากกว่า 12 งวดขึ้นไป คือชั้นสงสัยจะสูญ

20. **จำนวนเงินงวดที่ค้างชำระทั้งสิ้น** หมายถึง จำนวนเงินงวดรวมดอกเบี้ยทั้งหมดที่ธนาคารฯ ได้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร แสดงสถานะในปัจจุบันที่ลูกค้าไม่สามารถชำระหนี้ให้กับธนาคารได้ เป็นจำนวนเท่าไร

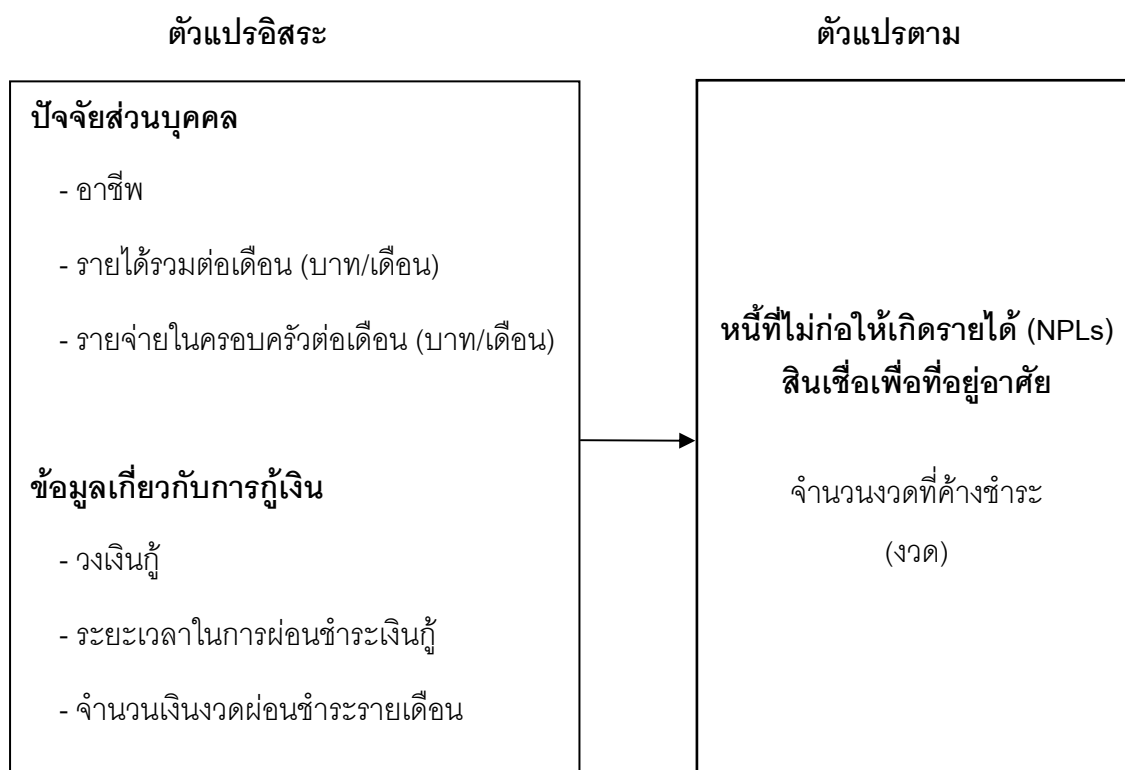
21. **การเกิดหนี้ค้าง** หมายถึง สาเหตุที่ทำให้ผู้กู้ไม่สามารถชำระหนี้ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยคืนแก่ธนาคารได้ครบถ้วนและตรงตามกำหนดระยะเวลาที่ผู้กู้ตกลงทำสัญญากับธนาคาร แบ่งเป็น การเกิดหนี้ค้างจากธนาคาร, เกิดจากหน่วยงานของผู้กู้ และ เกิดจากตัวผู้กู้ เช่น ผู้กู้ไม่ได้รับแจ้งเปลี่ยนเงื่อนไขเงินงวดผ่อนชำระ เมื่อธนาคารปรับอัตราดอกเบี้ย, หน่วยงานของผู้กู้ไม่หักเงินเดือนนำส่งให้ธนาคาร, รายได้ลดลง, มีการค่าใช้จ่ายในครอบครัวเพิ่มขึ้น หรือเกิดเหตุฉุกเฉิน เป็นต้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่ มีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพประกอบ 1 ศึกษาตามความมุ่งหมายที่ 1

ภาพประกอบ 2 ศึกษาตามความมุ่งหมายที่ 2

สมมติฐานการวิจัย

ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่ ได้กำหนดสมมติฐานการศึกษา ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อาชีพ, รายได้รวมต่อเดือน และ รายจ่ายในครอบครัวต่อเดือน เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่
2. ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ ได้แก่ วงเงินกู้, ระยะเวลาในการชำระเงินกู้ และจำนวนเงินงวดผ่อนชำระรายเดือน เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลกระทบต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์ ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
 - 1.1 สิ่งสำคัญในการบริหารสินเชื่อของธนาคาร
 - 1.2 หลักเกณฑ์ในการพิจารณาปล่อยสินเชื่อของธนาคาร
 - 1.3 แนวคิดเกี่ยวกับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้
 - 1.4 หลักเกณฑ์การจัดชั้นหนี้
 - 1.5 สาเหตุสำคัญที่ทำให้หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มีแนวโน้มสูงขึ้น
 - 1.6 ทฤษฎีการปันส่วนสินเชื่อ
 - 1.7 ทฤษฎีพฤติกรรมกรรมการบริโภค
 - 1.8 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมผู้บริโภค
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.1 สิ่งสำคัญในการบริหารสินเชื่อของธนาคาร

การปล่อยสินเชื่อต้องมีคุณภาพ มีการติดตามหนี้ที่ดี มีการปรับปรุงคุณภาพหนี้ และกระบวนการฟ้องบังคับคดีที่รวดเร็ว

1. สินเชื่อที่มีคุณภาพ คือ

- 1.1 หลักประกัน ต้องเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของธนาคาร
- 1.2 ธุรกิจต้องมีความเป็นไปได้ โดยจะสามารถดูได้จากความสามารถในการประกอบการ และการหารายได้ ตลอดจนความสามารถในการชำระเงินต้นและดอกเบี้ยแก่ธนาคาร ตามกำหนดสัญญา
- 1.3 ธุรกิจนั้นจะต้องไม่ขัดต่อกฎหมายหรือนโยบายของธนาคาร

2. การติดตามหนี้

- 2.1 ภายหลังจากการปล่อยสินเชื่อไปแล้ว ต้องมีการติดตามประเมินผลการให้สินเชื่อ เพื่อให้ทราบฐานะการดำเนินงานของลูกค้าอยู่ตลอดเวลา

2.2 เมื่อลูกค้าเกิดปัญหา เช่นบัญชีหยุดหมุนเวียน มีการค้างชำระดอกเบี้ย ธนาคารจะได้ทราบและหาแนวทางแก้ไขปัญหานั้นได้ทันที

3. การปรับปรุงหนี้

ถ้าธุรกิจของลูกค้ามีปัญหา แต่ยังดำเนินกิจการอยู่และผู้บริหารเชื่อถือได้ ธนาคารพิจารณาแล้วเห็นว่าหากได้รับความช่วยเหลือก็จะสามารถประกอบกิจการและมีกำไรต่อไปได้ ก็อาจพิจารณาให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ด้วยวิธีการที่เหมาะสมและเป็นไปได้ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น ให้หมุนเวียนบัญชีภายในวงเงินและต่ออายุสัญญากู้ ผ่อนชำระหนี้ หรือ ขึ้นเงินจำนองหลักทรัพย์

3.1 กรณีหลักประกันไม่คุ้มหนี้

- ให้หาหลักประกันเพิ่ม
- ให้หาบุคคลมาค้ำประกันในฐานะส่วนตัว

3.2 กรณีไม่มีหลักประกัน

- ให้หมุนเวียนบัญชีภายในวงเงินและผ่อนชำระหนี้ส่วนที่เกินวงเงิน

3.3 กรณีเงินหมุนเวียนไม่พอเพียง

- ให้เสนอสำนักงานใหญ่เพื่อพิจารณาเป็นกรณีเฉพาะรายต่อไป

4. การฟ้องบังคับคดี

ถ้าธุรกิจของลูกค้ามีปัญหา ไม่สามารถปรับปรุงหนี้ได้ แบ่งออกเป็น 2 กรณี

4.1 ธุรกิจหยุดดำเนินงานและไม่สามารถชำระหนี้ได้ ธนาคารต้องรีบดำเนินการฟ้องบังคับคดี

4.2 ธุรกิจยังดำเนินการอยู่ แต่ขาดสภาพคล่องในระยะสั้นและระยะยาวให้พัฒนาหาทางปรับปรุงหนี้ก่อน หากไม่สามารถปรับปรุงหนี้ได้และลูกหนี้ไม่ยินดีที่จะชำระหนี้ จึงค่อยส่งฝ่ายกฎหมายดำเนินคดีต่อไป (ธนาคารอาคารสงเคราะห์. 2552: ออนไลน์)

1.2 หลักเกณฑ์ในการพิจารณาปล่อยสินเชื่อของธนาคาร

วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์สินเชื่อ เพื่อกำหนดความสามารถ (Ability to Repay) และความพร้อม (Willingness to Repay) ที่ผู้กู้ยืมจะจ่ายเงินที่กู้ยืมตามเงื่อนไขสัญญา ธนาคารจำเป็นต้องกำหนดขนาดความเสี่ยงภัยที่ธนาคารจะยอมรับได้ในแต่ละกรณี ตลอดจนวงเงินสินเชื่อที่จะให้กู้เมื่อคำนึงถึงความเสี่ยงภัยที่จะเกิดขึ้น นอกจากนี้ก็ต้องกำหนดเงื่อนไขและระยะเวลาที่จะให้กู้ยืมด้วย ปัจจัยบางประการที่ทำให้ผู้กู้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ จะต้องประเมินให้ใกล้เคียงที่สุดเท่าที่จะทำได้ ดังนั้นธนาคารจะต้องพยายามทำการประเมินตัวผู้กู้ยืมโดยดูจากประวัติผู้กู้ยืมในอดีต และสภาพแวดล้อมตลอดจนความเสี่ยงภัยต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตเพื่อที่จะได้พิจารณาว่าจะ

ได้รับหนี้คืนตามปกติหรือไม่ แต่อย่างไรก็ตามการให้กู้ยืมไม่ควรจะขึ้นอยู่กับประวัติและชื่อเสียงของผู้กู้เท่านั้น ทั้งนี้เพราะการกู้ยืมเป็นการทำสัญญากู้ยืมในปัจจุบันแต่เป็นการจ่ายชำระหนี้คืนในอนาคต

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นการวิเคราะห์เพื่อประเมินความเสี่ยง ซึ่งเป็นสิ่งที่จะเข้ามาเกี่ยวข้องตั้งแต่เริ่มให้สินเชื่อแก่ลูกค้าไปจนกระทั่งลูกค้าชำระหนี้หมด การเพิ่มลดของอัตราความเสี่ยงขึ้นอยู่กับความตั้งใจในการชำระหนี้ และความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้า ทุนดำเนินการ ทรัพย์สิน หรือหลักทรัพย์ ดังนั้นการประเมินความเสี่ยงจึงต้องนำสิ่งต่างๆ เหล่านี้มาทำการวิเคราะห์เพื่อการพิจารณาว่าจะให้สินเชื่อหรือไม่ เทคนิคที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่การวิเคราะห์ 5C's หรือ 4P's เป็นต้น

หลักการประเมินผลอัตราเสี่ยงและวิธีการพิจารณาสินเชื่อโดยวิธี 5C's

“ความเสี่ยง” จะเข้ามาเกี่ยวข้องตั้งแต่การเริ่มให้สินเชื่อแก่ลูกค้าเรื่อยไปจนกระทั่งลูกค้าชำระหนี้หมด เจ้าหน้าที่สินเชื่อผู้มีหน้าที่พิจารณาตัดสินใจให้สินเชื่อแก่ลูกค้า จะต้องทำการวิเคราะห์ “ความเสี่ยง” โดยคำนึงถึง

- ขอบเขตของอัตราเสี่ยงของสินเชื่อที่จะให้แก่ลูกค้าแต่ละราย
- วงเงินสินเชื่อที่ให้แก่ลูกค้าในขอบข่ายของอัตราเสี่ยงนั้นๆ ควรจะเป็นเท่าใด
- ระยะเวลาในการให้สินเชื่อควรจะเป็นนานเพียงใด
- เงื่อนไขในการให้สินเชื่อั้นๆ ควรเป็นเช่นใด

เทคนิคหนึ่งซึ่งมักจะนำมาใช้ในการประเมินอัตราเสี่ยงเพื่อพิจารณาว่าจะให้สินเชื่อแก่ผู้ยื่นขอสินเชื่อรายนั้นๆ หรือไม่ คือวิธี 5C's ซึ่งมีรายละเอียดแนวทางการพิจารณา ดังนี้

1. **Character** หมายถึง คุณสมบัติของผู้กู้ ซึ่งแสดงให้เห็นถึง “ความต้องการ” “ความตั้งใจ” หรือ “เจตจำนงในการชำระหนี้ (Willingness to Repay)” ของลูกหนี้ที่จะชำระคืนสินเชื่อเมื่อถึงกำหนด เป็นการสะสมคุณภาพทางด้านจิตใจและศีลธรรมที่มีอยู่ในตัวลูกหนี้ แล้วแสดงออกมาในรูปของ ความซื่อสัตย์ ความเที่ยงตรง เป็นต้น

2. **Capacity** หมายถึง ความสามารถในการหารายได้ของผู้กู้เพื่อนำมาชำระหนี้ (Ability to Repay) ปัจจัยที่แสดงให้เห็นว่าลูกหนี้มีความสามารถในการชำระหนี้มากน้อยเพียงใด ได้แก่

2.1 **รายได้** ถ้าหากลูกหนี้มีรายได้หรือมีความสามารถในการหารายได้สูง และสม่ำเสมอก็จะทำให้เขาสามารถชำระหนี้ได้ตรงตามกำหนดและตามเงื่อนไข ในกรณีที่ผู้กู้เป็นนิติบุคคล (หรือกิจการธุรกิจ) การพิจารณาปัจจัยนี้จะดูจากรายได้จากการขายสินค้า คุณภาพสินค้า สถานะการแข่งขันในตลาด ต้นทุนการผลิต ความสัมพันธ์ของผู้กู้กับผู้ซื้อสินค้าและผู้ขายวัตถุดิบ หรือถ้าเป็นสินเชื่อส่วนบุคคลก็จะดูถึงรายได้ของผู้กู้ ซึ่งได้แก่ เงินเดือน และรายได้พิเศษอื่นๆ

2.2 รายจ่าย ลูกหนี้มีภาระที่ต้องใช้จ่ายมากน้อยเพียงใด ถ้ามีรายได้มากและรายจ่ายมาก อย่างดีก็คงแค่ชำระหนี้ที่มีอยู่ได้เท่านั้น ถ้าเขาเป็นหนี้เพิ่มขึ้นอีกก็อาจมีปัญหาในการจ่ายเงินคืน กรณีที่ให้สินเชื่อเพิ่มให้แก่เขาคือ สินเชื่อส่วนที่เพิ่มนั้นจะมีอัตราเสี่ยงสูงขึ้น และจะต้องให้หนี้ก้อนเดิมที่เขาอยู่แล้วมีอัตราเสี่ยงสูงเพิ่มขึ้นไปด้วย ในทางตรงกันข้ามถ้าลูกหนี้มีรายได้สูงแต่มีภาระรายจ่ายพอประมาณก็จะมีฐานะทางการเงินที่ดีกว่าลูกหนี้ที่รายได้มากแต่รายจ่ายก็มากด้วย

2.3 ระยะเวลา เป็นปัจจัยอีกอย่างหนึ่งที่ใช้ช่วยในการพิจารณา Capacity ลูกหนี้บางรายอาจไม่สามารถชำระหนี้ตามเงื่อนไขได้ถ้าให้เวลาเขาสั้นเกินไป แต่ถ้าหากให้เวลานานขึ้นลูกหนี้ก็อาจมีความสามารถในการชำระหนี้ได้ตามเงื่อนไข โดยไม่มีปัญหาติดขัด

3. Capital หมายถึง ความเข้มแข็งทางการเงินของลูกค้า ซึ่งจะดูได้จากเงินทุนของกิจการหรือส่วนของผู้ถือหุ้น (Equity หรือ Net Worth) เงินของกิจการจะเป็นสิ่งประกันแก่เจ้าหนี้ และสร้างความมั่นใจแก่เจ้าหนี้ว่าจะได้รับชำระหนี้คืน ถ้าหากคุณสมบัติของลูกหนี้ด้าน Character และ Capacity ต่ำลง การลงทุนของผู้ถือหุ้นจะแสดงให้เห็นถึงความมั่นใจและความตั้งใจในการประกอบกิจการ ถ้าอัตราส่วนการลงทุนระหว่างผู้ลงทุนกับการขอกู้ต่างกันมากในลักษณะที่เงินกู้สูงเกินไป (มี DOL : Degree of Leverage) ธนาคารจะเกิดความเสี่ยงมาก ส่วนผู้ขอกู้จะเสี่ยงน้อยมากจนอาจทำให้ไม่มีความตั้งใจทำธุรกิจอย่างจริงจังเท่าที่ควร

4. Condition หมายถึง เงื่อนไขต่างๆ ที่จะมีผลทำให้ฐานะของลูกหนี้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีหรือเลวลงได้ เงื่อนไขต่างๆ ได้แก่

4.1 สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ (Economic Condition) เช่น ภาวะเงินเฟ้อ (Inflation) เงินฝืด (Deflation) เงินตึง ราคาสินค้าสูงขึ้นหรือลดลง ตลาดการเงินเปลี่ยนแปลง ทำให้แหล่งเงินทุนในตลาดการเงินมีมากขึ้นหรือน้อยลง การเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ย การปรับนโยบายการเงิน (Monetary Policy) และนโยบายการคลัง (Fiscal Policy) ของรัฐบาล เป็นต้น สภาพทางเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับความไม่แน่นอนของวัฏจักรทางเศรษฐกิจ (Business Cycle) ซึ่งอาจมีผลกระทบถึงการเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมบริโภคของประชาชน สินค้า วิธีการจำหน่าย สินค้าของธุรกิจ สิ่งเหล่านี้จะเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการชำระหนี้ของลูกหนี้ด้วย ธุรกิจที่กำลังเป็นที่นิยมของนักลงทุน เนื่องจากสามารถสร้างรายได้อย่างงามได้ในระยะสั้น ธนาคารก็มักจะขอปล่อยสินเชื่อให้กับธุรกิจนั้นๆ เพราะว่าภาวะเศรษฐกิจในช่วงนั้น ได้อื้ออานวยให้ธุรกิจเหล่านี้เกิดเป็นที่นิยมของคนทั่วไป ชื้อง่าย ขายคล่อง กำไรงาม

4.2 สถานการณ์ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ (Political Condition) เช่น การปฏิวัติรัฐประหาร การจลาจล สถานการณ์วุ่นวายในประเทศเพื่อบ้านและชายแดน ซึ่งอาจทำให้รัฐบาลขาดเสถียรภาพ กฎระเบียบและนโยบายบางอย่างของรัฐที่อาจจำกัดหรือส่งเสริมให้เกิดการ

ลงทุนและอาจเป็นผลดีแก่บุคคลบางกลุ่ม เช่น การสั่งห้ามนำเข้าสินค้าบางประเภทเข้าประเทศ หรือ การตั้งกำแพงภาษีนำเข้า จะมีผลให้ผู้ผลิตสินค้าประเภทเดียวกันในประเทศมีโอกาสที่จะขายสินค้าของตนเองได้มากขึ้นและได้ราคาสูงขึ้น เป็นการช่วยให้อุตสาหกรรมในประเทศขยายตัวออกไปได้ นโยบายช่วยเหลือชาวนาย่อมทำให้ฐานะทางการเงินของชาวนาดีขึ้น เป็นต้น

4.3 เงื่อนไขในธุรกิจนั้นๆ (Business or Industry Condition) เช่น การแข่งขันในอุตสาหกรรมหรือธุรกิจนั้นๆ มีมากน้อยเพียงใด ขนาดและฐานะของลูกค้าในธุรกิจหรืออุตสาหกรรมที่เขาทำอยู่นั้นเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่งเป็นอย่างไร เป็นผู้นำ (Leader) ซึ่งมีอิทธิพลในวงการ หรือ เป็นผู้ประกอบการรายย่อยที่ไม่มีความหมาย หรือความสำคัญในธุรกิจนั้นเลย

4.4 เงื่อนไขเกี่ยวกับตัวลูกหนี้ (Company Condition) ตัวผู้บริหารหรือทีมงานบริหารมีความรู้ความสามารถ และความชำนาญพอที่จะคุมงานด้านต่างๆ ของกิจการไปได้ด้วยดี มีระบบและนโยบายในการบริหารงานและการดำเนินงานดีพอหรือไม่ และมีโครงการใหม่ๆ ที่ดีและมีแนวโน้มที่จะทำให้กิจการมีความก้าวหน้ามั่นคงและเจริญเติบโตขึ้นหรือไม่

5. Collateral หมายถึง หลักทรัพย์ค้ำประกันหนี้ หลักประกันหนี้เป็นสิ่งที่ธนาคารในประเทศไทยมักจะพิจารณาในการให้สินเชื่อ ทั้งนี้เพราะทรัพย์สินที่ลูกค้านำมาเสนอมาเป็นหลักประกันนั้น จะทำให้ธนาคารอุ่นใจ ในกรณีที่การให้สินเชื่อแก่ลูกหนี้รายนั้นประสบความล้มเหลว (ลูกหนี้ขาดความสามารถในการชำระหนี้คืน) ธนาคารก็ยังมีโอกาสที่จะได้รับการชำระหนี้คืนจากการขายทรัพย์สินของลูกหนี้ที่นำมาจำนำหรือจำนองไว้ การให้สินเชื่อโดยมีหลักประกันทำให้ธนาคารลดความเสี่ยงต่อหนี้สูญที่อาจเกิดขึ้นได้มากกว่าการให้สินเชื่อโดยไม่มีหลักประกัน

หลักประกันที่ลูกหนี้เสนอมา เจ้าหน้าที่สินเชื่อควรจะพิจารณาถึงคุณภาพของหลักประกันดูว่ามีน้ำหนักพอที่จะใช้ค้ำประกันหนี้ได้หรือไม่ ลูกหนี้อาจเสนอหลักประกันมาต่างๆ กัน เช่น เงินฝากเป็นการประกันหนี้ การจดจำนองที่ดิน โรงงาน อาคาร และ/หรือเครื่องจักร จำนำใบหุ้น เป็นต้น หลักประกันแต่ละประเภทจะมีสภาพคล่องในตัวเอง และน้ำหนักแตกต่างกันไป เจ้าหน้าที่สินเชื่อจะต้องพิจารณาว่ามีคุณภาพและน้ำหนักพอที่จะใช้ค้ำประกันหนี้ที่ขอกู้มาในแต่ละครั้งได้อย่างเหมาะสมหรือไม่

ในปัจจุบันมีตัว C เพิ่มเข้ามาอีกหนึ่งตัวที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์สินเชื่อ คือคำว่า Country ซึ่งหมายถึงประเทศ อันมีความหมายถึงประเทศผู้ซื้อสินค้าจากลูกค้าของธนาคารที่ธนาคารปล่อยสินเชื่อให้ กล่าวคือ ถ้าเป็นลูกค้าที่ทำธุรกิจส่งสินค้าออก และมีผู้ซื้อจากประเทศซึ่งมีภาวะสงครามบ่อยครั้ง ธนาคารก็จะนำปัจจัยประเทศของผู้ซื้อมาพิจารณาดู ทั้งนี้เพราะถ้าเกิดประเทศของผู้ซื้อสินค้าเกิดภาวะสงคราม บ้านเมืองอยู่ในภาวะคับขัน รัฐบาลอาจสั่งห้ามการส่งเงินออกนอกประเทศได้ ซึ่งมีผลทำให้ผู้ซื้อสินค้าซึ่งอยู่ในประเทศนั้นๆ ไม่สามารถส่งเงินมาจ่ายชำระหนี้ค่าสินค้าให้กับ

ลูกค้าของธนาคารได้ ก็จะส่งผลกระทบต่อลูกค้าทำให้ไม่มีเงินมาจ่ายชำระหนี้คืนธนาคารได้เช่นกัน โอกาสที่จะเกิดหนี้สูญก็จะมีมากขึ้น

หลักการประเมินผลอัตราเสี่ยงและวิธีการพิจารณาสินเชื่อโดยวิธี 4P'S

1. **People** หมายถึง การวิเคราะห์ประวัติและเรื่องราวของผู้กู้ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญเพราะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงความตั้งใจของผู้กู้ในการชำระหนี้คืน (Willingness to Repay) การเข้าถึงตัวผู้ขอกู้เป็นเทคนิคที่สำคัญของผู้วิเคราะห์สินเชื่อ โดยถือหลักว่ายิ่งได้ข้อมูลจากผู้กู้มากเท่าใดก็ยิ่งทำให้รู้จักผู้กู้มากขึ้นเท่านั้น การหาข้อมูลจากผู้ขอกู้จะทำได้โดยการสัมภาษณ์ อาจใช้วิธีถามตรงๆ การกรอกแบบสอบถาม การรู้เรื่องของผู้ขอกู้โดยละเอียดจะทำให้สามารถวินิจฉัยข้อมูลได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นการลดภัยหรือลดความเสี่ยงที่จะมีต่อธนาคารมากขึ้น เรื่องราวของผู้กู้ที่ควรทราบ ได้แก่ ประวัติครอบครัว ประวัติการทำงาน เป็นต้น

2. **Purpose** หมายถึง วัตถุประสงค์ของการกู้ยืม ธนาคารจำเป็นต้องทราบถึงวัตถุประสงค์ในการกู้ยืมเพื่อตรวจสอบว่าจำนวนเงินที่ลูกค้าขอกู้นั้นจะเพียงพอต่อการเอาไปดำเนินการนั้นๆ หรือตามวัตถุประสงค์ได้หรือไม่ ธนาคารควรพิจารณาเงินให้เหมาะสม นอกเสียจากจะทราบว่าเขามีเงินจากทางอื่นด้วย หรือถ้าพิจารณาเห็นว่าให้กู้แล้วเป็นการเพิ่มภาระหนี้มากเกินไปก็ไม่ควรให้กู้ และเมื่อให้กู้ไปแล้วต้องดูว่าได้นำเงินไปใช้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่อย่างไร ถ้าใช้ผิดวัตถุประสงค์ในการกู้เงินนั้นก็จะต้องเป็นการนำเงินไปใช้ในทางที่ก่อให้เกิดผลผลิตเพิ่มขึ้น จึงจะทำให้ผู้กู้มีรายได้เพียงพอที่จะนำเงินมาชำระหนี้คืนได้

3. **Payment** หมายถึง ความสามารถในการหารายได้ของผู้กู้เพื่อนำมาชำระหนี้ (Ability to Repay) ในการพิจารณาสินเชื่อ ผู้วิเคราะห์จำเป็นต้องทราบว่าโอกาสในการชำระหนี้คืนของผู้กู้มีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด ผู้กู้มีแผนการชำระหนี้อย่างไร การที่ลูกหนี้จะสามารถชำระหนี้คืนได้นั้นก็ขึ้นอยู่กับรายได้ของลูกหนี้เป็นสำคัญ หากลูกหนี้มีรายได้ดีและแน่นอนก็ย่อมเป็นที่เชื่อถือได้ และควรได้รับการพิจารณาให้กู้ แหล่งที่มาของรายได้ที่ผู้กู้อาจจะได้เงินมาชำระหนี้ ได้แก่ กำไรของกิจการ รายได้จากการขายทรัพย์สินหรือหลักทรัพย์ และลูกหนี้กู้ยืมจากที่อื่นมาชำระหนี้

4. **Protection** หมายถึง หลักประกันความเสี่ยงของธนาคาร ในการกู้ยืมนั้น ธนาคารผู้ให้กู้ย่อมคาดว่าจะได้รับชำระหนี้คืนจากรายได้หรือผลกำไรในการดำเนินกิจการของลูกหนี้ แต่ก็จำเป็นต้องคำนึงถึงความผิดพลาดล้มเหลวในการดำเนินกิจการของลูกหนี้ที่อาจเกิดขึ้นได้ด้วย ซึ่งอาจเป็นเพราะความสามารถในการบริหารงานของลูกหนี้โดยตรง ทำให้รายได้ไม่เพียงพอและมีภาระหนี้สินมาก หรืออาจจะมาจากสิ่งที่ไม่คาดหมายก็ได้ เช่น การเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ หรือการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจ สภาพทางธุรกิจและอุตสาหกรรม ฉะนั้นผู้พิจารณาให้กู้ยืมจึงควรพิจารณาถึงหลักประกัน เพราะเป็นการช่วยให้ธนาคารลดอัตราเสี่ยงต่อการที่อาจจะสูญเงินที่ให้ผู้กู้ไป

ในกรณีที่ผู้กู้ไม่สามารถชำระหนี้ อย่างไรก็ดี การพิจารณาความสามารถในการชำระหนี้เป็นสิ่งสำคัญมากกว่า เพราะธนาคารต้องการได้เงินคืนมากกว่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ธนาคารไม่ประสงค์ให้มีการขายทรัพย์สินของผู้กู้มาชำระหนี้ธนาคาร เว้นแต่จะหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะการได้ทรัพย์สินมานั้นย่อมทำให้เกิดความยุ่งยากในการจำหน่ายและอาจเกิดการขาดทุนได้ถ้าราคาประเมินของทรัพย์สินนั้นลดลง (กฤษฎา แพร์คุณธรรม. 2547 : 17-22)

1.3 แนวคิดเกี่ยวกับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ หรือ Non-Performing Loans (NPLs) หมายถึง เงินให้สินเชื่อที่ค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ย นับจากวันที่ครบกำหนดชำระเงินตามงวดที่กำหนดในสัญญา สำหรับสินเชื่อที่ต้องชำระเมื่อทวงถามหรือแจ้งให้ชำระหนี้แล้วเป็นระยะเวลาเกินกว่า 3 เดือน โดยพิจารณาการค้างชำระเป็นรายสัญญาหรือรายบัญชี

จากการที่ประเทศไทยก้าวไปสู่การเป็นตลาดการเงินเสรี โดยยอมรับพันธะตามมาตรา 8 ของข้อตกลงกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2533 โดยหลักการของการยอมรับพันธะดังกล่าวมีว่า ประเทศสมาชิกต้องใช้นโยบายเสรีในการดูแลเรื่องการแลกเปลี่ยนเงินตราหรือที่เรียกว่า “ปริวรรตเงินตรา” ซึ่งในระยะแรกของการยอมรับพันธะมาตรา 8 ได้มีการผ่อนคลายการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินตราในบางกรณี จนกระทั่งมีการออกกฎกระทรวงการคลัง ฉบับที่ 20 (พ.ศ. 2534) ตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินพุทธศักราช 2548 เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2534 ให้มีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ต่อมารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีนโยบายที่จะให้ประเทศไทยเป็นตลาดการเงินเสรีอย่างเต็มรูปแบบ เพื่อเป็นศูนย์กลางทางการเงินของกลุ่มประเทศในอินโดจีน มีการอนุญาตให้มีการประกอบกิจการวิเทศธนกิจ (BIBF) และการยอมรับมาตรฐานของ Bank for International Settlements (BIS) มีการกำหนดให้สถาบันการเงินดำรงเงินกองทุนตามมาตรฐานของ BIS ตั้งแต่เดือนมกราคม 2536 โดยกำหนดความเสี่ยงของสินทรัพย์แต่ละประเภทแตกต่างกัน

แนวความคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดการค้างชำระหนี้จากการปล่อยสินเชื่อให้กับลูกค้าของธนาคารส่วนใหญ่แล้วเกิดจาก

1. **ปัจจัยภายนอก** เป็นปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้หากเกิดการเปลี่ยนแปลงก็จะส่งผลกระทบต่อลูกหนี้เช่น ภาวะเศรษฐกิจ จัดว่าเป็นปัญหาสำคัญในการประกอบธุรกิจ หากภาวะเศรษฐกิจดี และเจริญรุ่งเรือง จะส่งผลให้ธุรกิจมีการขยายตัวและประสบผลสำเร็จไปด้วยดี หากภาวะเศรษฐกิจซบเซาหรือตกต่ำก็จะทำให้เกิดการชะลอตัวด้านการลงทุน ทำให้บางธุรกิจก็จะประสบปัญหาตามไปด้วย หรือส่งผลให้ราคาผลผลิตตกต่ำ การเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐบาลเป็นการ

กระทำใดๆ ที่เป็นไปตามกฎหมายและรัฐบาลเห็นว่ามีจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนนโยบายเพื่อให้เหมาะสมกับประเทศในภาวะการณ์ปัจจุบัน โดยจะควบคุมราคาสินค้า ให้เงินอุดหนุน หรือจัดเก็บภาษีอากรเพิ่มขึ้น การเกิดอุบัติเหตุหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม พายุ ฯลฯ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อรายได้ของลูกค้าและส่งผลต่อเนื่องถึงความสามารถในการชำระหนี้คืนธนาคาร เป็นต้น

2. **ปัจจัยภายใน** เป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นจากสิ่งต่างๆ ภายในของธนาคารเอง เป็นต้นว่าการเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ย การประมาณราคาหลักประกันที่ไม่เหมาะสม คุณสมบัติของพนักงาน อำนวยสินเชื่อ ระบบการติดตาม ควบคุม และเร่งรัดหนี้ของธนาคารไม่ต่อเนื่อง การปล่อยสินเชื่อโดยไม่กลั่นกรองให้ดี โดยเน้นความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างลูกค้ำและผู้จัดการ ตลอดจนพนักงานสินเชื่อ รวมทั้งเงื่อนไขการชำระหนี้ของลูกค้าไม่ชัดเจน

3. **ปัจจัยหรือปัญหาที่เกิดจากตัวลูกหนี้เอง** เป็นต้นว่า ลูกหนี้ใช้เงินที่ธนาคารให้กู้ยืมไป ผิดวัตถุประสงค์ของการกู้ยืม การใช้จ่ายของลูกหนี้ฟุ่มเฟือย มีหนี้สินกับบุคคลภายนอกมากเกินไป ทำการค้าเกินตัว การเปลี่ยนแปลงผู้บริหารงาน การทุจริต การเจ็บป่วย การได้รับอุบัติเหตุของผู้บริหาร และ/หรือทีมงาน การรวมหนี้เพื่อรอชำระหนี้โดยที่เดียว แม้จะมีการเสียค่าปรับก็ยอม เกิดจากมีเหตุผลปกติในส่วนตัวลูกหนี้ เช่น ตาย ย้ายถิ่นที่อยู่ ติดคุก บวชไม่สึก ทุพพลภาพ ป่วยเรื้อรัง วิกฤติชีวิต ฯลฯ การมีค่าใช้จ่ายที่ฉุกเฉินเกิดขึ้นในครอบครัว ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร มีเจตนาบิดพลิ้ว ลูกบุคคลภายนอกดำเนินคดี และยึดทรัพย์ขายทอดตลาด (ชนินทร์ พิทยาวิริธ. 2533 : 56)

1.4 หลักเกณฑ์การจัดชั้นหนี้ (The Regulation on Loan Classification)

ตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทยลงวันที่ 31 มิถุนายน 2541 เรื่องสินทรัพย์ไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้ และสินทรัพย์ที่สงสัยว่าจะไม่มีราคา หรือเรียกคืนไม่ได้ กำหนดให้มีการจัดชั้นลูกหนี้ออกเป็น 6 ประเภท โดยยึดตามจำนวนงวดที่ลูกหนี้ค้างชำระหนี้ ดังนี้

1. **สินทรัพย์จัดชั้นสูญ** สินทรัพย์เรียกร้องที่ได้ดำเนินการโดยสมควรเพื่อให้ได้ชำระหนี้ แต่ไม่มีทางที่จะได้รับชำระหนี้แล้ว เช่น

1.1 ลูกหนี้ถึงแก่ความตาย เป็นคนสาบสูญ หรือมีหลักฐานว่าหายสาบสูญไปและไม่มีทรัพย์สินใดๆ ที่จะชำระหนี้ได้

1.2 ธนาคารได้ฟ้องลูกหนี้ในคดีล้มละลาย หรือได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีที่ลูกหนี้ถูกเจ้าหนี้รายอื่นฟ้องล้มละลาย และในกรณีนั้นๆ ได้มีการประนอมหนี้กับลูกหนี้ โดยศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยกับการประนอมหนี้นั้น หรือถูกศาลพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย และได้มีการแบ่งทรัพย์สินของลูกหนี้ครั้งแรกแล้ว

2. **สินทรัพย์จัดชั้นสงสัยจะสูญ** ลูกหนี้ที่ค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเกินกว่า 12 เดือน นับแต่วันถึงกำหนดชำระ ไม่ว่าจะ เป็นไปตามเงื่อนไข หรือเงื่อนไขตามสัญญา หรือวันที่ธนาคาร ทวงถามหรือเรียกให้ชำระคืน แล้วแต่วันใดจะถึงก่อน

3. **สินทรัพย์จัดชั้นสงสัย** ลูกหนี้ที่ค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเกินกว่า 6 เดือน นับแต่วัน ถึงกำหนดชำระ ไม่ว่าจะ เป็นไปตามเงื่อนไข หรือเงื่อนไขตามสัญญา หรือวันที่ธนาคารทวงถาม หรือเรียกให้ชำระคืน แล้วแต่วันใดจะถึงก่อน

4. **สินทรัพย์จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน** ลูกหนี้ที่ค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเกินกว่า 3 เดือน นับแต่วันถึงกำหนดชำระ ไม่ว่าจะ เป็นไปตามเงื่อนไข หรือเงื่อนไขตามสัญญา หรือวันที่ ธนาคารทวงถามหรือเรียกให้ชำระคืน แล้วแต่วันใดจะถึงก่อน

5. **สินทรัพย์จัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ** ลูกหนี้ที่ค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเกินกว่า 1 เดือน นับแต่วันถึงกำหนดชำระ ไม่ว่าจะ เป็นไปตามเงื่อนไข หรือเงื่อนไขตามสัญญา หรือวันที่ ธนาคารทวงถามหรือเรียกให้ชำระคืน แล้วแต่วันใดจะถึงก่อน

6. **สินทรัพย์จัดชั้นปกติ** ให้พิจารณาตามเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้

6.1 ลูกหนี้ไม่ผิดนัดชำระหนี้และไม่มีสัญญาณใดๆ แสดงว่าจะมีการผิดนัดชำระหนี้ ซึ่ง จะทำให้ธนาคารได้รับความเสียหาย แต่มีความเสี่ยงต่อความเสียหายตามปกติ

6.2 ลูกหนี้ที่ไม่เข้าข่ายลูกหนี้จัดชั้นสงสัยจะสูญ สงสัยจะสูญ ต่ำกว่ามาตรฐาน หรือกล่าวถึง เป็นพิเศษ

ลูกหนี้ค้างชำระ	การจัดชั้น	หมายเหตุ
ไม่เกิน 1 งวด	ชั้นปกติ	ปกติ
มากกว่า 1 งวด ไม่เกิน 3 งวด	ชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ	ปกติ
มากกว่า 3 งวด ไม่เกิน 6 งวด	ชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน	เริ่มคิดเป็น NPL
มากกว่า 6 งวด ไม่เกิน 12 งวด	ชั้นสงสัย	เป็น NPL
มากกว่า 12 งวด ขึ้นไป	ชั้นสงสัยจะสูญ	เป็น NPL
ลูกหนี้ไม่สามารถติดตามได้	ชั้นสูญ	ตัดออกจากบัญชี

จากมาตรการดังกล่าวของธนาคารแห่งประเทศไทย ถือว่าลูกหนี้ที่มีการชำระคงค้างเกิน 3 งวดขึ้นไป ถือเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ซึ่งมีผลทำให้หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของระบบ ธนาคารเพิ่มสูงขึ้น (ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2552: ออนไลน์)

1.5 สาเหตุสำคัญที่ทำให้หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มีแนวโน้มสูงขึ้น ดังนี้

1. ธนาคารแห่งประเทศไทยและกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ได้กำหนดเงื่อนไขของการจัดชั้นหนี้และการกันสำรองที่เข้มงวดขึ้น จากเดิมลูกหนี้ที่ค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเกิน 12 เดือนจึงจะคิดเป็น NPLs ต่อมาได้ใช้เกณฑ์ 6 เดือน และต่อมาเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2541 ได้ใช้เกณฑ์ 3 เดือน ซึ่งมีผลกระทบต่อการเพิ่มขึ้นของ NPLs ของสถาบันการเงินต่างๆ เป็นอย่างมาก

2. การประกาศระงับการดำเนินกิจการของบริษัทเงินทุนทั้งหมด 56 แห่ง ส่งผลกระทบต่อลูกหนี้ที่ยังมีความสามารถดำเนินกิจการได้ (ลูกหนี้ปกติ) ทำให้กลายเป็น NPLs ทั้งระบบ

3. การรวมสถาบันการเงินที่ถูกทางการประกาศระงับการดำเนินกิจการเข้ากับสถาบันการเงินที่ยังสามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ เช่น การรวมธนาคารมหานคร เข้ากับธนาคารกรุงไทย ส่งผลให้ NPLs ในระบบสถาบันการเงินสูงขึ้น

4. การเกิด NPLs เพิ่มขึ้น โดยมีสาเหตุมาจาก ในปัจจุบันสถาบันการเงินต่างๆ ได้ให้ความสนใจในเรื่องของการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ แก่กลุ่มลูกค้า NPLs โดยใช้มาตรการต่างๆ เช่น ลดอัตราดอกเบี้ย ลดอัตราดอกเบี้ย เป็นต้น แต่ในทางกลับกันลูกหนี้ชั้นดี หรือลูกหนี้ปกติ สถาบันการเงินกลับไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร จึงทำให้ลูกหนี้ที่ยังมีความสามารถในการชำระหนี้ จงใจที่จะทำให้เกิดหนี้ NPLs ขึ้นมา เพื่อต้องการให้มีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เนื่องจากได้รับข้อเสนอที่ดีขึ้นกว่าเดิม (ธนาคารอาคารสงเคราะห์. (2541). หนี้ค้างที่อยู่อาศัย: ปัญหาและแนวทางแก้ไข. หน้า 6-30)

สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาเงินกู้ (ชญานุช ผดุงลาภยศ. 2550: 19)

การที่ผู้กู้ไม่สามารถชำระหนี้ได้นั้นเกิดจากสาเหตุหลายประการ โดยแบ่งปัญหาของเงินกู้ตามประเภทของสินเชื่อดังนี้

1. สาเหตุของปัญหาเงินกู้ของสินเชื่อระยะสั้น

เงินที่กิจการค้าได้รับในรูปของสินเชื่อระยะสั้น ควรจะนำไปใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนทางการค้าปกติ เช่น ในการซื้อสินค้า การให้สินเชื่อแก่ลูกหนี้การค้า การชำระค่าแรง เงินเดือน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ตลอดจนการจ่ายชำระเจ้าหนี้ สำหรับเจ้าหนี้แล้ว ถึงแม้สินเชื่อระยะสั้นจะมีความเสี่ยงน้อยกว่าสินเชื่อระยะยาว แต่ก็เกิดปัญหาขึ้นได้จากสาเหตุต่อไปนี้

1) การนำเงินสินเชื่อระยะสั้นไปลงทุนในสินทรัพย์ถาวร เป็นเรื่องสำคัญประการหนึ่ง เพราะปกติเงินที่จะนำไปลงทุนในสินทรัพย์ถาวรควรเป็นเงินจากแหล่งเงินระยะยาว เนื่องจากสินทรัพย์ถาวรกว่าจะสร้างกระแสเงินสดเพื่อนำมาชำระหนี้คืนได้ต้องใช้ระยะเวลาที่ยาวนานพอสมควร หากเราใช้สินเชื่อระยะสั้นในการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร เมื่อถึงเวลาต้องชำระคืนตามกำหนดเวลา อาจจะไม่มีการสร้างเงินสดทันพอที่จะนำมาชำระคืนได้

2) การนำสินเชื่อบริษัทไปใช้ในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการค้า เช่น เอาไปใช้ในทางส่วนตัว ประโยชน์ที่จะได้รับจากสินเชื่อบริษัทนั้นจะหมดไป

3) การดำเนินการของลูกหนี้ไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ปกติแล้วการค้าหรือธุรกิจจะมีฤดูกาล เจ้าของกิจการจะทราบและทำการประมาณการไว้ว่าในช่วงใดต้องการเงินทุนหมุนเวียนสูงกว่าปกติ เพื่อใช้ในการซื้อสินค้า และสนับสนุนลูกหนี้การค้า แล้งจึงกู้มาในรูปของสินเชื่อบริษัท แต่เมื่อถึงเวลาแทนที่จะเป็นไปตามที่คาดหวังเหมือน ๆ กันปีที่ผ่านมา แต่กลับผิดพลาดก็ทำให้เกิดปัญหาของเงินกู้

2. สาเหตุของปัญหาเงินกู้ของสินเชื่อบริษัท

1) ความล่าช้าในการดำเนินงาน โดยปกติผู้ที่ใช้สินเชื่อบริษัทจะต้องมีแผนงานเป็นขั้นตอนว่าจะใช้เวลาในการก่อสร้างนานเท่าใด ติดตั้งเครื่องจักรเป็นเวลานานเท่าใด แต่อาจจะมีสาเหตุที่ทำให้เกิดการล่าช้าไม่เป็นไปตามแผนงานที่วางไว้ เช่น การแสวงหาที่ตั้งของโรงงานช้ามาก หรือการก่อสร้างหรือการติดตั้งและทดสอบเครื่องจักรอุปกรณ์ล่าช้า รวมไปถึงการจัดส่งวัตถุดิบ

2) ปัญหาทางการตลาด อาจจะเป็นปัญหาในเรื่องกลยุทธ์ 4 P's เช่น สินค้าขายไม่ได้ เพราะอาจมีคุณภาพที่ไม่ดีพอ หรือราคาที่ตั้งไว้แพงเกินไป หรือสินค้าไม่สามารถกระจายไปยังผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมาย รวมถึงภาวะการแข่งขันในสินค้าที่ผลิตรุนแรงมาก หรือแม้ว่าจะขายได้แต่กลุ่มเป้าหมายมีจำนวนน้อยหรือมีอำนาจซื้อต่ำ

3) ปัญหาในเรื่องของการผลิต อาจมีปัญหาเรื่องแหล่งผลิตไม่สามารถผลิตป้อนอุตสาหกรรมได้ หรือการที่อิงกับผู้ขายวัตถุดิบเพียงบางราย หากผู้ขายวัตถุดิบรายนั้น ๆ ไม่ส่งวัตถุดิบมาให้ก็ทำให้โรงงานประสบปัญหา หรือในส่วนของปัญหาคุณภาพโรงงานอาจมีเครื่องจักรเก่า ๆ ที่มีกำลังการผลิตต่ำและคุณภาพต่ำด้วย รวมถึงบริษัทใดหากเกิดปัญหาแรงงานก็เป็นอันตรายอย่างยิ่ง เพราะหากมีการเรียกร้องปิดโรงงานก็จะทำให้ผลผลิตไม่อาจออกมาจากโรงงานเพื่อนำมาจำหน่ายได้

4) ปัญหาทางการเงิน การใช้หนี้เป็นจำนวนมากเกินไป ทำให้ขาดความยืดหยุ่นทางการเงิน หรือการขาดแคลนทุนหมุนเวียน อาจเกิดจากระยะเวลาการชำระหนี้สั้นลง ลูกหนี้ชำระหนี้ช้าลงหรือไม่ยอดจ่ายหนี้เลย หรือมีกำไรจากการขายแต่นำเงินส่วนนี้ไปลงทุนเป็นจำนวนมาก ทั้งยังเอาเงินระยะสั้นไปลงในสินทรัพย์ถาวร ทำให้ทุนหมุนเวียนในแต่ละวันลดลง

1.6 ทฤษฎีการปันส่วนสินเชื่อ (The Theory of Credit rationing)

ทฤษฎีการปันส่วนสินเชื่อของระบบธนาคารพาณิชย์ที่ใช้อธิบายถึงสาเหตุการมีอยู่จริง และระดับของการปันส่วนสินเชื่อ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ (Tucker, 1968, pp.54-56)

1. ทฤษฎีการปันส่วนสินเชื่อตามแนวคิดของ Tucker กรณีไม่นำความเสี่ยงของผู้กู้ยืมมาอธิบาย ในการศึกษาการปันส่วนสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ การปันส่วนสินเชื่อเกิดขึ้นจากความไร้ดุลยภาพของตลาดการเงิน กล่าวคือ เมื่อระบบตลาดมีอุปสงค์สินเชื่อมากกว่าอุปทานสินเชื่อ ทำให้เกิดอุปสงค์สินเชื่อส่วนเกินขึ้น อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมไม่สามารถปรับตัวได้อย่างสมบูรณ์ เพื่อขจัดอุปสงค์สินเชื่อส่วนเกินให้หมดไปทำให้เกิดการปันส่วนสินเชื่อขึ้น

Tucker มองลักษณะตลาดของธนาคารพาณิชย์ว่า เป็นตลาดที่มีการแข่งขันไม่สมบูรณ์ (imperfect competition) ทำให้เกิดการปันส่วนสินเชื่อ ซึ่งเป็นผลมาจาก 2 กรณี ดังนี้

1.1 เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ ไม่สามารถปรับตัวได้อย่างอิสระแบบวันต่อวัน จึงเกิดความล่าช้าในการตอบสนองต่อสถานการณ์การให้สินเชื่อที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้เกิดอุปสงค์ส่วนเกิน ซึ่งอาจจะมีลักษณะเป็นการชั่วคราวจำเป็นต้องอาศัยเวลาในการปรับตัวเพื่อเข้าสู่ดุลยภาพใหม่เมื่อมีการปรับตัวของอัตราดอกเบี้ย

1.2 สำหรับการปันส่วนสินเชื่อที่มีลักษณะเป็นการถาวรนั้น เกิดขึ้นเมื่อความต้องการกู้ยืมของลูกค้ามีมากกว่าปริมาณเงินกู้ที่ธนาคารพาณิชย์ปรารถนาให้กู้ยืมได้ ณ ระดับอัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารพาณิชย์ประกาศใช้ขณะนั้น ธนาคารพาณิชย์จะไม่สามารถให้กู้ยืมตามที่ผู้กู้ขอได้ทั้งหมดทำให้เกิดการปันส่วนสินเชื่อ โดยธนาคารพาณิชย์จะให้กู้ยืมเพียงบางราย และบางรายจะถูกปฏิเสธหรือได้รับเงินกุน้อยกว่าจำนวนที่ขอกู้ ซึ่งการปันส่วนสินเชื่อมักเกิดขึ้นพร้อมกับการที่ธนาคารพาณิชย์จะเรียกร้องเงื่อนไขที่ไม่เกี่ยวกับราคา (non-price term) จากผู้กู้ และการปรับตัวของอัตราดอกเบี้ย ดังนั้น จากการดำรงอยู่ของเงื่อนไขที่ไม่เกี่ยวกับราคาจึงเป็นปัจจัยที่ทำให้การปันส่วนสินเชื่อยังปรากฏอยู่ ถึงแม้ว่าในสถานการณ์นั้นอุปสงค์สินเชื่อจะเท่ากับอุปทานสินเชื่อ

2. ทฤษฎีการปันส่วนสินเชื่อตามแนวคิดของ Tucker กรณีนำความเสี่ยงของผู้กู้มาพิจารณา ในการศึกษาการปันส่วนสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ตามแนวคิดของ Stiglitz and Weiss (1981, pp.393-395) ภาวะที่ตลาดมีดุลยภาพ อุปสงค์สินเชื่อเท่ากับอุปทานสินเชื่อ แต่ถ้าระบบเศรษฐกิจมีอุปสงค์สินเชื่อไม่เท่ากับอุปทานสินเชื่อ อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมจะปรับตัวสูงขึ้นเพื่อขจัดอุปสงค์สินเชื่อส่วนเกินให้หมดไป เกิดดุลยภาพใหม่ในระบบเศรษฐกิจ ดังนั้น ถ้าอัตราดอกเบี้ยให้กู้ยืมสามารถทำงานได้อย่างสมบูรณ์ การปันส่วนสินเชื่อจะไม่เกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตามยังพบว่ามี การปันส่วนสินเชื่อเกิดขึ้นอีก

Stiglitz and Weiss (1981, pp.393-395) ได้แสดงแนวคิดเกี่ยวกับสภาวะไร้ดุลยภาพในระบบการเงินว่า ธนาคารพาณิชย์จะพิจารณาการให้สินเชื่อ โดยคำนึงถึงอัตราดอกเบี้ยและความเสี่ยงที่ธนาคารพาณิชย์จะได้รับจากการให้กู้ยืม ดังนั้น ธนาคารพาณิชย์จึงจำเป็นต้องพิจารณาถึงความสามารถของผู้กู้และพฤติกรรมของผู้กู้ เนื่องจากผู้กู้แต่ละรายมีความแตกต่างกันในเรื่อง

ความสามารถการชำระคืน ดังนั้น ธนาคารพาณิชย์จึงปล่อยสินเชื่อภายใต้ภาวะการคัดค้านตลอดเวลา และการที่ธนาคารพาณิชย์จะเพิ่มอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมสูงขึ้นเรื่อย ๆ จะไม่ทำให้ผลตอบแทนของธนาคารที่ได้รับจากการกู้ยืมสูงขึ้นตาม เพราะผู้กู้แต่ละรายมีความแตกต่างกันในเรื่องของความเสี่ยง และถ้าหากอัตราดอกเบี้ยเพิ่มสูงขึ้น จะทำให้จำนวนเงินที่ผู้กู้ต้องชำระคืนสูงขึ้นด้วย โอกาสที่ธนาคารพาณิชย์จะไม่ได้เงินคืนก็มีมาก

ดังนั้น จากปัญหาความไร้คุณภาพในระบบการเงินและการขาดแคลนข้อมูลข่าวสาร ทำให้ธนาคารพาณิชย์พิจารณาสินเชื่อภายใต้ภาวะการคัดค้านตลอดเวลาโดยอาศัยทั้งสิ่งที่เกี่ยวข้องกับราคาและสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับราคาในการพิจารณาให้กู้ยืม

1.7 ทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค (The Theory of Consumer Behavior)

นักวิชาการหลายท่านกล่าวถึงความหมายของคำว่าพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior) ไว้หลายความหมาย แต่ผู้วิจัยนำเสนอเป็นเพียงบางส่วนเท่านั้น ดังนี้

เจมส์ เอฟ แองเจิล (James F. Engel. 1995: 4) อธิบายว่า พฤติกรรมผู้บริโภคเป็นการกระทำของบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้รับการใช้สินค้า และบริการรวมถึงกระบวนการตัดสินใจที่มีอยู่ก่อน และมีส่วนในการกำหนดให้มีการกระทำดังกล่าว

ชิฟแมนและคานัค (Schiffman and Kanuk. 2007: 4) อธิบายว่า พฤติกรรมผู้บริโภคเป็นพฤติกรรมของผู้บริโภคแสดงออก ไม่ว่าจะเป็นการเสาะหา ซื้อ ใช้ ประเมิน หรือการบริโภคผลิตภัณฑ์ บริการและแนวคิดต่างๆ ซึ่งผู้บริโภคคาดว่าจะตอบสนองความต้องการของตนได้ เป็นการศึกษาการตัดสินใจของผู้บริโภคในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ทั้ง เงิน เวลา และกำลัง เพื่อบริโภคสินค้าและบริการต่างๆ อันประกอบไปด้วยคำถาม เช่น ซื้ออะไร ทำไมจึงซื้อ ซื้อเมื่อไร อย่างไร ที่ไหนและบ่อยแค่ไหน

คอตเลอร์ (Kotler. 2003: 199) ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง พฤติกรรมที่เน้นจุดมุ่งหมาย และมีทางเลือกต่าง ๆ พฤติกรรมผู้บริโภคเป็นกระบวนการและมีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจซื้อ และผู้บริโภคจำเป็นต้องได้รับการศึกษา

พฤติกรรมบริโภคส่วนบุคคล (Personal Consumer) คือ การซื้อสินค้าและบริการ เพื่อใช้สินค้านั้นเอง สินค้าที่ซื้อไปจัดเป็นสินค้าขั้นสุดท้ายที่ซื้อไปใช้เอง

พฤติกรรมบริโภคขององค์กร (Organizational Consumer) คือ องค์การที่แสวงผลกำไรและไม่แสวงผลกำไร หน่วยงานราชการ สถาบันต่าง ๆ ซึ่งการซื้อสินค้าและบริการเพื่อใช้ในองค์กร

ดังนั้นสรุปได้ว่า พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การกระทำของบุคคลในการสรรหา คัดเลือก และตัดสินใจซื้อ เพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้าและบริการ ซึ่งเกิดจากทัศนคติ การรับรู้ การเรียนรู้ และ

เหตุผลส่วนบุคคล และยังเกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยี ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อของบุคคล

1.8 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมผู้บริโภค

1. **ปัจจัยส่วนบุคคล (The Individual Consumer)** ได้แก่ ปัจจัยด้านประชากร เช่น เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ฯลฯ รวมถึงรูปแบบการดำรงชีวิตและบุคลิกภาพ ต่างก็มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภคเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีปัจจัยด้านจิตวิทยา ได้แก่ การรับรู้ การรับรู้ในคุณสมบัติของสินค้าหรือบริการ การเรียนรู้ ความเชื่อ ทศนคติที่มีต่อตัวเลือกต่างๆ ของผู้บริโภคแต่ละคน

2. **ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Influencer)** ได้แก่ วัฒนธรรม ชนชั้นทางสังคม กลุ่มอ้างอิง เช่น เพื่อน ครอบครัว นักแสดง ฯลฯ และองค์กรทางการตลาดที่เสนอข้อเสนอที่สามารถตอบสนองของผู้บริโภคได้ การสื่อสารจากสิ่งแวดล้อมเหล่านี้ต่างมีอิทธิพลต่อการเลือกซื้อสินค้าหรือการใช้บริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสื่อสารทางการตลาดจากผู้โฆษณา ซึ่งถือเป็นสิ่งกระตุ้น (stimuli) ที่นำเสนอผ่านตัวสินค้าหรือบริการ โฆษณา และพนักงานขาย

3. **ปัจจัยทางวัฒนธรรม (Cultural Factors)** เป็นปัจจัยที่ส่งอิทธิพลออกมากระทบต่อพฤติกรรมของผู้บริโภคได้กว้างขวางที่สุด ซึ่งแบ่งย่อยออกเป็น

3.1 วัฒนธรรมหลัก เป็นสิ่งที่มีอยู่ในทุกกลุ่มหรือในทุกสังคมมนุษย์ และเป็นตัวก่อให้เกิดค่านิยม การรับรู้ ความอยากได้ ไปจนถึงพฤติกรรมของมนุษย์ สิ่งเหล่านี้เมื่อเกิดขึ้นแล้วก็ถ่ายทอดให้แก่กันและกันมา และด้วยเหตุที่แต่ละสังคมต่างก็มีวัฒนธรรมหลักของตนเอง ผลก็คือพฤติกรรมการซื้อของมนุษย์ในแต่ละสังคมก็จะผิดแผกแตกต่างกันไป

3.2 อนุวัฒนธรรม หมายถึง วัฒนธรรมของคนกลุ่มย่อยที่รวมกันเข้าเป็นสังคมกลุ่มใหญ่ จำแนกอนุวัฒนธรรมออกเป็น 4 ลักษณะ คือ วัฒนธรรมทางเชื้อชาติ วัฒนธรรมตามท้องถิ่น วัฒนธรรมตามอายุ วัฒนธรรมทางอาชีพ

3.3 ชนชั้น หมายถึง คนจำนวนหนึ่งที่มีรายได้ อาชีพ การศึกษาหรือชาติตระกูลอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างเหมือนกัน ชนชั้นของผู้บริโภคในสังคมเมื่อแบ่งออกแล้วจะมีลักษณะ ดังนี้

- ผู้บริโภคที่อยู่ในชั้นเดียวกันมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเหมือนกัน
- ชั้นของผู้บริโภคถูกจัดกลุ่มและลำดับความสูงต่ำโดยตัวแปรหลายตัว เช่น อาชีพ รายได้ ความมั่งคั่งร่ำรวย การศึกษา และค่านิยม เป็นต้น

4. ปัจจัยทางสังคม (Social factors) ปัจจัยทางสังคมที่ส่งอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภคมีมากมาย เช่น กลุ่มอ้างอิง ครอบครัว และบทบาทและสถานภาพในสังคมของผู้บริโภค เป็นต้น

5. ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา (Psychological Factors) ที่ส่งอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภคได้แก่ การจูงใจ (motivation) การรับรู้ (perception) การเรียนรู้ (learning) ความเชื่อและทัศนคติ (beliefs and attitudes) (สุปัญญา ไชยชาญ. 2543 : 123-133)

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การทบทวนค้นคว้าผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาการค้างชำระหนี้ของธนาคาร มีดังนี้

รัตน เรืองรอง (2539) ได้เรียบเรียงศึกษาสาเหตุหรือปัจจัยที่มีผลกระทบทำให้เกิดหนี้ค้างชำระ ของธนาคารอาคารสงเคราะห์ แบ่งเป็น 4 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยภายใน ได้แก่ บุคลากรของธนาคาร พนักงานอำนวยการสินเชื่อหรือพนักงานสินเชื่อสาขา ส่วนใหญ่ร้อยละ 80 จะมีอายุงานเฉลี่ยเพียง 2 ปี ขาดประสบการณ์การวิเคราะห์ลูกค้าที่มายื่นกู้ โดยเฉพาะอาชีพที่มีรายได้ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจ ซึ่งการวิเคราะห์รายได้ไม่สามารถได้ข้อมูลที่แท้จริง จะเป็นสาเหตุหนึ่งของการเกิดหนี้ค้างชำระได้ เนื่องจากรายได้ของลูกค้าเป็นปัจจัยสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถของลูกค้าในการผ่อนชำระคืนเงินกู้และเป็นปัญหาหลักของการค้างชำระเงินงวด

2. ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ลูกค้า

2.1 ลูกหนี้มีรายได้ไม่เพียงพอชำระเงินงวด

2.1.1 รายได้ไม่พอตั้งแต่เริ่มกู้ เกิดจาก มีหนี้สินภายนอก ประเมินรายจ่ายประจำตัวไป ลูกหนี้แสดงรายได้เกินจริง รายได้ไม่แน่นอน มีรายจ่ายที่ไม่คาดคิด กิจกรรมส่วนตัวมีปัญหา

2.1.2 รายได้พอตอนยื่นกู้ แต่ภายหลังรายได้ไม่พอชำระเงินงวด เกิดจาก ภาวะเศรษฐกิจ ระดับเงินเฟ้อสูง อัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น ว่างานหรือเปลี่ยนงาน

2.2 ลูกหนี้มีอุปนิสัยเหนียวหนี้

2.3 อื่นๆ ที่พนักงานสินเชื่อได้วิเคราะห์สาเหตุจากลูกหนี้ค้างชำระที่ตั้งแต่เริ่มกู้เงินไปไม่เคยมาชำระเงินงวดเลย ซึ่งได้สาเหตุ ดังนี้ ชื้อเพื่อเก็งกำไร มีภาระหนี้สินมาก นำเงินไปขยายธุรกิจ มีภาระค่าใช้จ่ายสูง กู้เพื่อแปลงหนี้ โดยการซื้อขายกันระหว่างญาติ ผู้อื่นขอยืมชื่อให้มาเป็นผู้กู้ เป็นต้น

3. ปัจจัยทั้งภายในและทั้งภายนอก ได้แก่ การประเมินราคาหลักประกัน

การประเมินราคาหลักประกันไม่ว่าจะประเมินสูงหรือต่ำเกินไปก็ทำให้ลูกหนี้มีปัญหาค้างชำระได้ทั้ง 2 กรณี กล่าวคือ หากประเมินราคาต่ำเกินไป ลูกหนี้จะมีหนี้ 2 ทาง คือหนี้กับธนาคาร และหนี้กับบุคคลอื่น อัตราดอกเบี้ยอาจสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยของธนาคาร ในกรณีประเมินราคาสูงเกินไป ลูกหนี้อาจไม่มาชำระเงินงวดเลย หรือส่งไม่สม่ำเสมอ โดยเฉพาะหลักประกันที่เป็นที่ดินเปล่า

4. วิธีการชำระเงินงวด ซึ่งพบปัญหามากที่สุดคือ การชำระเงินงวดโดยตัดชำระผ่านบัญชีเงินฝาก ซึ่งในกรณีนี้ลูกหนี้จะทราบก็ต่อเมื่อเกิดหนี้ค้างชำระไปแล้ว

นางนุช กะติแดง (2541) ศึกษาเรื่อง หนี้ค้างชำระของสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์ ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญอยู่ 2 ประการคือ (1) เพื่อศึกษาเกี่ยวกับลูกหนี้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยที่ค้างชำระหนี้ และ (2) เพื่อศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระของสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย ของธนาคารอาคารสงเคราะห์ ในจังหวัดเชียงใหม่

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย ข้อมูลปฐมภูมิ ซึ่งได้จากบัญชีลูกหนี้ที่ค้างชำระหนี้ ตั้งแต่ปี 2535-2539 จำนวน 300 ตัวอย่าง จากทั้งหมด 1,900 ราย โดยการสุ่มจากตารางเลขสุ่ม และใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการแก้ไขปัญหานี้ค้างชำระเป็นข้อมูลที่ได้จากเอกสารงานวิจัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่า ลูกหนี้ส่วนใหญ่มีหนี้ค้างชำระมูลค่าต่ำกว่า 600,000 บาท ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 36-45 ปี มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าและมีอาชีพที่มีรายได้ประจำ โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 30,001 บาท และมีสมาชิกในครัวเรือน อยู่ระหว่าง 3-4 คน

การกู้ยืมส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์กู้ยืมเพื่อซื้อที่ดินและอาคาร รวมทั้งห้องชุดที่พักอาศัย โดยมีวงเงินกู้ยืมระหว่าง 300,000-600,000 บาท และมีมูลค่าทรัพย์สินค้ำประกันต่ำกว่า 600,001 บาท สำหรับระยะเวลาในการกู้ยืมมีระยะเวลา 10-15 ปี โดยอัตราดอกเบี้ยที่ตกลงในวันกู้ยืมส่วนใหญ่อยู่ระหว่างร้อยละ 11.6-13.0 และมีงวดการชำระระหว่าง 3,001-6,000 บาทต่อเดือน

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระของธนาคารอาคารสงเคราะห์ ในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าปัจจัยที่กำหนดในแบบจำลองสามารถอธิบายการเกิดหนี้ค้างชำระได้ร้อยละ 76.97 โดยปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ อัตราส่วนระหว่างมูลค่างวดการชำระหนี้เทียบกับรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และมูลค่าสิ่งปลูกสร้างที่เป็นหลักทรัพย์สินค้ำประกัน ซึ่งสอดคล้องตามหลักความสามารถในการชำระหนี้ตามหลักเกณฑ์ C (C's Policy) หรือหลักการชำระหนี้ตามหลักเกณฑ์ P (P's Policy) ส่วนปัจจัยอื่น ๆ ที่กำหนดใน

แบบจำลอง อาทิ อาชีพ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และอัตราส่วนระหว่างมูลค่าหนี้ต่อมูลค่าสินทรัพย์หลักประกัน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด

ธิดารัตน์ มหิวรรณ (2542) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปัญหาหนี้ค้างของสินเชื่อที่อยู่อาศัย : กรณีศึกษาธนาคารอาคารสงเคราะห์ โดยมีวัตถุประสงค์หลักที่ต้องการศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่ทำให้เกิดการค้างชำระหนี้ของลูกค้ายืมสินเชื่อของธนาคารอาคารสงเคราะห์ โดยทำการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มลูกค้าที่ค้างชำระหนี้เกิน 3 งวดของธนาคารจากจำนวนประชากรตัวอย่าง 1,000 ราย ที่ค้างชำระหนี้กับธนาคาร

ผลการศึกษาและวิเคราะห์ถึงสาเหตุในการค้างชำระหนี้ พบว่าปัจจัยหลักมีสาเหตุมาจากค่าใช้จ่ายในครอบครัวที่สูงขึ้นมากที่สุด รองลงมาคือการมีหนี้สินอื่น ส่วนในด้านวิธีการแก้ปัญหาหนี้ค้างชำระ นั้น ลูกค้าของธนาคารที่มีปัญหาหนี้ค้าง จะเลือกใช้วิธีการขอผ่อนผันหนี้ค้างเป็นหลัก รองลงมาคือการจะหาเงินจากแหล่งอื่นมาชำระหนี้ให้ธนาคารฯ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าลูกค้าของธนาคารส่วนใหญ่ยังคงมีเจตจำนงในการที่จะชำระหนี้ (Willingness to Repay) แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นมาจากสถานะเศรษฐกิจที่ตกต่ำ ค่าใช้จ่ายในครอบครัวที่สูงขึ้น การตกงานหรือรายได้ลดลงเนื่องจากถูกลดเงินเดือน ซึ่งเป็นปัญหาด้านความสามารถในการชำระหนี้ (Ability to Repay)

จากการวิเคราะห์ปัจจัยทั้งหมดโดยสรุป จะเห็นว่าปัจจัยหลักทั้งทางด้านอายุ สถานภาพของผู้กู้ ระดับการศึกษา อาชีพ และประเภทการกู้ที่แตกต่างกันไม่ส่งผลต่อความแตกต่างในด้านสาเหตุของการมีหนี้ค้างชำระ ยกเว้นปัจจัยด้านระดับรายได้ที่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลให้ลูกหนี้มีสาเหตุการค้างชำระหนี้ที่แตกต่างกัน ในส่วนของวิธีการแก้ปัญหาหนี้ค้างชำระจะเห็นว่าสถานภาพของผู้กู้และประเภทการกู้ไม่ส่งผลต่อความแตกต่างกันในวิธีการที่จะแก้ไขปัญหาหนี้ค้างชำระของลูกหนี้ของธนาคาร แต่ปัจจัยด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้ที่แตกต่างกันส่งผลให้ลูกหนี้เลือกใช้วิธีในการแก้ไขปัญหาหนี้ค้างชำระที่แตกต่างกัน

หัตดิน อัครพงษ์สวัสดิ์ (2550) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาตอยหล่อ จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ของลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาตอยหล่อ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งใช้ข้อมูลitudinal ของลูกค้า ธ.ก.ส. ที่มีหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้จำนวน 724 ราย และมีหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้จำนวน 724 ราย รวมทั้งสิ้น 1,448 ราย ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

ลูกค้า ธ.ก.ส. ที่มีหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ มีอายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 39.9 มีแหล่งที่มาแห่งรายได้จากภาคเกษตรกรรมเพียงอย่างเดียว ร้อยละ 60.5 มีรายได้สุทธิครัวเรือนต่อปีเฉลี่ย 50,001-100,000 บาท ร้อยละ 71.5 ลูกค้าทุกรายใช้บุคคลค้ำประกัน ใช้อสังหาริมทรัพย์ค้ำประกัน

ร้อยละ 98.2 ใช้เงินตามวัตถุประสงค์ที่ขอกู้ ร้อยละ 61.3 มีวงเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติ 100,001-500,000 บาท ร้อยละ 96.7

ในส่วนลูกค้า ธ.ก.ส. มีหนี้ที่ก่อให้เกิดรายได้ มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 41.6 มีแหล่งที่มาแห่งรายได้จากภาคเกษตรกรรมควบคู่กับนอกภาคเกษตร ร้อยละ 62.6 ลูกค้ามีรายได้สุทธิครัวเรือนต่อปีเฉลี่ย 50,001-100,000 บาท ร้อยละ 62.3 ไม่ใช่บุคคลค้าประกัน ร้อยละ 83.1 และซื้อสหกรณ์การเกษตรค้าประกัน ร้อยละ 68.2 นำเงินไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่ขอกู้ ร้อยละ 65.5 และได้รับอนุมัติวงเงินกู้ จำนวน 100,001-500,000 บาท ร้อยละ 60.8

ด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ พบว่า แหล่งที่มาแห่งรายได้ และรายได้สุทธิต่อครัวเรือนเท่านั้นที่มีอิทธิพลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ โดยผู้ที่มีแหล่งรายได้จากภาคเกษตรกรรมควบคู่กับนอกภาคเกษตรกรรมมีโอกาสที่จะเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง และเกษตรกรที่มีรายได้สุทธิต่อครัวเรือนที่สูงขึ้นจะมีโอกาสเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง ในขณะที่ตัวแปรอิสระอื่น ไม่มีอิทธิพลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

นิรันดร์ ภิระบรรณ (2544) ศึกษาเรื่อง สาเหตุของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารกรุงไทย ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้ลูกหนี้เป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาในจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างลูกหนี้ที่เป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ซึ่งแทนคุณภาพหนี้ด้วย A3-A6 จำนวน 330 ราย ตลอดจนสอบถามความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องด้านสินเชื่อของธนาคารรวม 14 ราย จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปของลูกหนี้ พบว่าลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีการศึกษาดำรงระดับปริญญาตรี และประกอบอาชีพด้านพาณิชยกรรม โดยใช้สินเชื่อประเภทเบิกเงินเกินบัญชีมากที่สุด และใช้เงินกู้เป็นเงินทุนหมุนเวียนมากตามไปด้วย

สาเหตุที่ทำให้ลูกหนี้เป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้นั้นเกิดจากภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศตกต่ำจนทำให้การประกอบธุรกิจทั่วไปซบเซา และกำลังซื้อของประชาชนลดลง และเกิดจากลูกหนี้ใช้เงินกู้ผิดวัตถุประสงค์ รวมทั้งลูกหนี้มีภาระหนี้สินอื่นมากทั้งในและนอกระบบ นอกจากนั้นการขาดสภาพคล่องทางการเงินของธุรกิจ การประกอบธุรกิจใหม่ที่ลูกหนี้ขาดประสบการณ์และประกอบธุรกิจหลายประเภทเกินไป ตลอดจนใช้วงเงินกู้ไม่เหมาะสมกับธุรกิจ ต่างก็เป็นสาเหตุที่ทำให้ลูกหนี้เป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ทั้งสิ้น และลูกหนี้เหล่านี้ส่วนใหญ่ทราบว่าธนาคารมีการประเมินหนี้และมีความต้องการประเมินหนี้ ในจำนวนลูกหนี้ที่ต้องการประเมินหนี้ก็น้อยอยู่ในระหว่างการเจรจาและยื่นคำขอประเมินหนี้มากที่สุด ซึ่งจะทำให้การประเมินหนี้ของธนาคารประสบผลสำเร็จได้รวดเร็วขึ้น

ด้านความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องด้านสินเชื่อเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้ลูกหนี้ของธนาคารกลายเป็นลูกหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ พบว่าเจ้าหน้าที่ของธนาคารมีความคิดเห็นคล้ายกับ

ลูกหนี้ของธนาคารดังกล่าวข้างต้น นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ของธนาคารยังเห็นว่าการขาดการควบคุมและติดตามสินเชื่อที่ดี ลูกหนี้ปิดบังข้อมูลในการขอสินเชื่อ การเร่งปล่อยสินเชื่อเพื่อให้ได้ตามเป้าหมาย ตลอดจนเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องด้านสินเชื่อมีประสบการณ์น้อยและขาดความรอบคอบในการพิจารณาสินเชื่อต่างก็เป็นสาเหตุทำให้ลูกหนี้เป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ เช่นเดียวกัน

จากการศึกษาครั้งนี้มีข้อเสนอแนะ คือเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องด้านสินเชื่อของธนาคารควรวิเคราะห์สินเชื่อด้วยความระมัดระวังและรอบคอบโดยใช้หลักการวิเคราะห์สินเชื่อที่ดี มีวิจรรย์ญาณ และใช้ประสบการณ์ในการตรวจสอบข้อมูลและคุณสมบัติในด้านต่าง ๆ ตลอดจนความสามารถในการชำระหนี้ การใช้เงินลงทุนและหลักประกันอย่างละเอียดและรอบคอบประกอบกับต้องให้ความสำคัญในการควบคุมและติดตามการใช้จ่ายเงินกู้ของลูกหนี้อย่างสม่ำเสมอ เพื่อจะได้ทราบปัญหาต่าง ๆ และแก้ไขได้ทันที่ นอกจากการพิจารณาให้สินเชื่ออย่างรอบคอบและมีการติดตามควบคุมลูกหนี้เงินกู้ อย่างสม่ำเสมอ แล้วยังต้องคำนึงถึงนโยบายของธนาคารในการไม่สนับสนุนสินเชื่อบางประเภทที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อธนาคารในภายหลังอีกด้วย

อนันต์ บุญมหาธนกร (2538) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นหนี้ค้างชำระสำหรับลูกหนี้สินเชื่อกรุงไทยธนวัฏ ในจังหวัดเชียงใหม่ พอจะสรุปได้ดังนี้

ปัจจัยเกี่ยวกับผู้กู้ ผู้กู้สินเชื่อกรุงไทยธนวัฏ ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการครู และข้าราชการฝ่ายปกครอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายยามฉุกเฉินและจำเป็น เป็นหนี้ที่มีปัญหาเนื่องจากผู้กู้มีหนี้สินสวัสดิการต้นสังกัด ประกอบกับมีรายได้คนเดียวในครอบครัว ใช้เงินผิดวัตถุประสงค์ และใช้จ่ายฟุ่มเฟือย รวมทั้งต้องจ่ายค่ารักษาพยาบาลบุคคลในครอบครัว หรือไปช่วยราชการในต่างจังหวัด ทำให้รายจ่ายมากกว่ารายได้ และไม่สามารถชำระหนี้คืนได้

ปัจจัยเกี่ยวกับการอำนวยการสินเชื่อกรุงไทยธนวัฏ ของผู้อำนวยการสินเชื่อโดยเน้นความสำคัญของเป้าหมายการปล่อยสินเชื่อของสำนักงานใหญ่ ไม่ค่อยคำนึงถึงคุณภาพหนี้ เจ้าหน้าที่สินเชื่อขาดประสบการณ์ ขาดความรู้ความชำนาญ ตลอดจนมีการแข่งขันระหว่างธนาคารในการปล่อยสินเชื่อโดยมุ่งกลุ่มข้าราชการเป็นเป้าหมาย

ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ยอดหนี้ค้างชำระของสินเชื่อกรุงไทยธนวัฏซึ่งเป็นสินเชื่อประเภทอุปโภคบริโภค ที่ไม่สอดคล้องกับดัชนีราคาผู้บริโภคภาคเหนือซึ่งลดลง แต่รายจ่ายสินค้าอุปโภคบริโภคเพิ่มสูงขึ้น ทำให้ความสามารถในการชำระหนี้ลดลง ส่งผลกระทบถึงการค้างชำระหนี้สินเชื่อกรุงไทยธนวัฏ

พัฒนา กันยานนท์ (2543) ได้ศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงราย จากการศึกษาพบว่าอายุ อาชีพ ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับรายได้ วงเงินกู้ ภาระหนี้คงเหลือ ภาระหนี้ในสถาบันการเงินอื่น จำนวนกิจการและ

วัตถุประสงค์ของการกู้เงินของลูกหนี้ มีความสัมพันธ์และมีผลทำให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ และ ได้ทดสอบโดยสมการถดถอยแบบโลจิก (logistic regression) ผลสรุปได้ตัวแปร 8 ตัว ที่มีผลทำให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ดังนี้คือ

อาชีพ ถ้าลูกหนี้มีอาชีพหน้าที่การงานดีและมั่นคง โอกาสที่จะเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ย่อมมีน้อย

ประสบการณ์ในการทำงาน ถ้าลูกหนี้รายได้มีประสบการณ์ประกอบธุรกิจมากย่อมมีโอกาสเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มีน้อย

วงเงินกู้ ถ้าลูกหนี้รายได้มีวงเงินกู้ต่ำ หรือลูกหนี้รายย่อยทั่วไปย่อมมีโอกาสเป็นหนี้เสียมากกว่าลูกหนี้ที่มีวงเงินกู้สูง ซึ่งเป็นกิจการขนาดใหญ่ และมีความมั่นคง

ภาระหนี้คงเหลือ ถ้าลูกหนี้รายได้มีภาระหนี้คงเหลือสูง เมื่อเทียบกับวงเงินกู้ โอกาสที่จะทำให้เป็นหนี้เสีย ย่อมมีมากตามไปด้วย

รายได้ของลูกหนี้ ถ้าลูกหนี้รายได้มีรายได้ที่มั่นคง และมากที่พอจะชำระหนี้คืน ลูกหนี้รายนั้นโอกาสที่จะเป็นหนี้เสียมีน้อย

ภาระหนี้ของลูกหนี้ในสถาบันการเงินอื่น ลูกหนี้ที่มีภาระหนี้ในสถาบันการเงินหลายแห่ง เป็นการสร้างเครดิต และความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจของลูกหนี้ และส่วนใหญ่เป็นลูกหนี้ปกติอธิบายได้ว่าโอกาสที่จะเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มีน้อย

จำนวนกิจการของลูกหนี้ ถ้าลูกหนี้ดำเนินกิจการมากกว่าหนึ่งกิจการ อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงในการบริหาร และการควบคุมย่อมทำให้เป็นหนี้เสียได้มากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการกู้เงิน ถ้าลูกหนี้ใช้เงินกู้ไปตามวัตถุประสงค์ และเพื่อทำธุรกิจที่มีความมั่นคง แม้จะถูกกระทบจากภาวะเศรษฐกิจที่ซบดลลงก็ตาม โอกาสที่จะทำให้เป็นหนี้เสียย่อมมีน้อย

กรณีการ จรัญญกุล (2543) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ก่อให้เกิดหนี้มีปัญหารธุรกิจเข้าซื้อรถยนต์ของ บริษัทลีสซิ่ง แห่งหนึ่งในเขตจังหวัดลำปาง ซึ่งมีวัตถุประสงค์การศึกษาคือ การหาปัจจัยที่ก่อให้เกิดหนี้ มีปัญหาของธุรกิจเข้าซื้อรถยนต์ของบริษัท ลีสซิ่ง แห่งหนึ่งในเขตจังหวัดลำปาง ผลของการศึกษานี้จะใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงมาตรการการให้การกู้เงินของบริษัทต่อไป

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นข้อมูลที่รวบรวมจากแฟ้มลูกหนี้ ของบริษัทสยามพาณิชย์ลีสซิ่ง จำกัด (มหาชน) สาขาจังหวัดลำปาง จำนวน 200 ราย แล้วทำการวิเคราะห์โดยวิธี probit analysis

ผลการศึกษาพบว่าตัวแปรอธิบายที่มีนัยสำคัญ 7 ตัว ได้แก่ รายได้ ประสบการณ์ ค่าวงเงินให้สินเชื่อ ยอดหนี้คงเหลือ อัตราร้อยละของเงินดาวน์ และ อาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ

ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดหนี้มีปัญหารธุรกิจในธุรกิจเข้าซื้อรถยนต์ของบริษัทลีสซิ่ง ที่ทำการศึกษามีจำนวน 7 ตัวแปร ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. รายได้ หากลูกหนี้ตัวอย่างใดมีรายได้อยู่ในระดับต่ำ
2. ประสบการณ์ หากลูกหนี้ตัวอย่างใดมีประสบการณ์ในการทำงานน้อย
3. ค่ามัด หากค่ามัดของลูกหนี้ตัวอย่างใดมีจำนวนน้อย
4. วงเงินให้สินเชื่อ หากลูกหนี้ตัวอย่างใดได้รับวงเงินสินเชื่อในจำนวนสูง
5. ยอดหนี้คงเหลือ หากลูกหนี้ตัวอย่างใดมียอดหนี้คงเหลือน้อย ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากความตั้งใจที่จะไม่ชำระหนี้ให้ตรงกำหนด เนื่องจากเห็นว่ามียอดหนี้เหลืออยู่น้อย
6. ร้อยละของเงินดาวน์ หากลูกหนี้ตัวอย่างใดมีร้อยละของเงินดาวน์ต่ำ
7. อาชีพรับราชการ หากลูกหนี้ตัวอย่างใดไม่ได้ประกอบอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจหนี้ของลูกหนี้ดังกล่าวมีโอกาสที่จะเป็นหนี้มีปัญหา

ชญานุช ผดุงลาภยศ (2550) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ทำให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อกรุงไทยธนวัฏ ในเขตราชวงศ์ กรณีศึกษา : สินเชื่อกรุงไทยธนวัฏของ บมจ. ธนาคารกรุงไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยของการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อกรุงไทยธนวัฏ ในเขตราชวงศ์ และแนวทางในการป้องกันการเกิดหนี้ค้างชำระ โดยการเก็บตัวอย่างจากแฟ้มข้อมูลของลูกหนี้ค้างชำระ จำนวน 280 ตัวอย่าง และจากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่สินเชื่อหรือผู้รับผิดชอบทางด้านสินเชื่อของ บมจ. ธนาคารกรุงไทย จำกัด จำนวน 8 สาขา ในเขตราชวงศ์ จำนวน 40 คน

แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษามาจากแนวคิดที่ว่า การเกิดหนี้ค้างชำระของสินเชื่อกรุงไทยธนวัฏ มีอิทธิพลมาจากปัจจัยทางด้านส่วนตัวของผู้กู้ เช่น รายได้ อายุการทำงาน อาชีพ เป็นต้น ปัจจัยที่เกี่ยวกับธนาคารที่ให้ผู้กู้ อาทิเช่น หลักเกณฑ์และนโยบายการให้สินเชื่อ การติดตามการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เป็นต้น

จากการศึกษาพบว่า ภาระหนี้ของผู้กู้ที่มีหนี้ค้างชำระหรือหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มาก มีภาระหนี้ในปัจจุบันตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป เป็นผู้ที่มีสถานภาพสมรส มีอาชีพรับราชการครูเป็นส่วนใหญ่ มีรายได้ของครอบครัวมากกว่า 8,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป มีอายุงานตั้งแต่ 14 ปีขึ้นไป และเคยมีการโอนย้ายงานในรอบ 5 ปี ประมาณ 3 ครั้ง ซึ่งจะมีผลทำให้ขาดการวางแผนที่ดีทางการเงิน และส่งผลให้เกิดปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสถาบันผู้ให้กู้

ผลการศึกษาถึงปัจจัยเกี่ยวกับธนาคารที่ให้ผู้กู้พบว่า ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเกิดปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ คือ เจ้าหน้าที่ขาดการติดตามทวงถาม ขาดผู้รับผิดชอบในการแก้ไขและติดตามหนี้ ความไม่รัดกุมของหลักเกณฑ์และนโยบายในการให้สินเชื่อของสถาบันการเงินผู้ให้กู้

วนิดา จันทวงศ์ (2550) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ของลูกหนี้สินเชื่อเคหะในระบบงานสินเชื่อบน Website ของธนาคารออมสินในช่วงปี 2547-2549 โดยจะนำเฉพาะข้อมูลของลูกหนี้สินเชื่อเคหะของสาขาในสังกัดธนาคารออมสินเขตเชียงใหม่ 2 ซึ่งมีทั้งสิ้น 10 สาขา จำนวน 400 ราย โดยแบ่งเป็นลูกหนี้ปกติจำนวน 200 ราย ลูกหนี้ที่เป็นหนี้ค้างชำระจำนวน 200 ราย วิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) การทดสอบไคสแควร์ และใช้สมการถดถอยแบบ Logistic Regressions

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อเคหะ ผลการศึกษาพบว่า ลูกหนี้ที่เป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ส่วนใหญ่ จะมีอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป มีสถานภาพสมรส มีจำนวนบุคคลที่อยู่ในวัยพึ่งพาตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 33,680 บาท มีอาชีพประจำแน่นอน วงเงินกู้ยืมต่ำกว่า 584,110 บาท ระยะเวลาผ่อนชำระที่เหลืออยู่ต่ำกว่า 184 งวด สัดส่วนผ่อนชำระต่อระดับรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าร้อยละ 20 โดยมีรายจ่ายของครอบครัวต่อเดือนต่ำกว่า 19,315 บาท และมีการนำเงินกู้ไปใช้ตามวัตถุประสงค์

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อเคหะ พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ณ นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ระดับรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน อายุ อาชีพ สถานภาพสมรสของผู้กู้ จำนวนบุคคลที่อยู่ในวัยพึ่งพาของครัวเรือน ระยะเวลาผ่อนชำระที่เหลืออยู่ และสัดส่วนภาระหนี้คงเหลือต่อวงเงินกู้

ผลการศึกษาถึงระดับความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) โดยใช้การทดสอบสมการถดถอยแบบ Logistic Regressions พบว่าปัจจัยที่มีระดับความสำคัญในการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ได้แก่ ระดับรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน อาชีพของผู้กู้ จำนวนบุคคลที่อยู่ในวัยพึ่งพาของครัวเรือน รายจ่ายของผู้กู้ต่อเดือน และระยะเวลาผ่อนชำระที่เหลืออยู่

ดังนั้นในการค้นคว้าเรื่องปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์ ผู้วิจัยได้นำเอาปัจจัยในด้านต่าง ๆ โดยอ้างถึงทฤษฎีแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้ เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยและการตั้งคำถามในแบบสอบถาม

ตาราง 1 สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปร	ผู้วิจัย / แนวคิด	ผลการศึกษา
อาชีพ	พัฒนา กันยานนท์ อนันต์ บุญมหาธนกร ชฎานุช ผดุงลาภยศ วนิดา จันทวงศ์	อาชีพหน้าที่การงานดีและมั่นคง โอกาสที่จะเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ย่อมมีน้อย
รายได้รวมต่อเดือนของผู้กู้	หลักเกณฑ์การพิจารณา สินเชื่อ 5 C'S และ 4 P'S พัฒนา กันยานนท์ หัสติน อัครพงษ์สวัสดิ์ รัตนา เรืองรอง นงนุช กะดีแดง	รายได้ของผู้กู้แสดงให้เห็นถึงความสามารถของลูกค้ำในการชำระคืนเงินกู้ ถ้ามีรายได้ที่มั่นคง ย่อมมีโอกาสที่จะเป็นหนี้เสียมีน้อย ซึ่งสอดคล้องตามหลักความสามารถในการชำระหนี้ตามหลักเกณฑ์ C (C's Policy) หรือหลักการชำระหนี้ตามหลักเกณฑ์ P (P's Policy)
ค่าใช้จ่ายในครอบครัวต่อเดือน	หลักเกณฑ์การพิจารณา สินเชื่อ 5 C'S และ 4 P'S , วนิดา จันทวงศ์ อนันต์ บุญมหาธนกร ธิดารัตน์ มหิวรรณ	ลูกหนี้ที่มีรายจ่ายมากแต่มีรายได้น้อยทำให้ขาดสภาพคล่องทางการเงิน มีอัตราความเสี่ยงสูงในการเกิดหนี้ค้างชำระ
วงเงินกู้	พัฒนา กันยานนท์ นิรันดร์ ภิระบรรณ กรรณิการ์ จรัญธัญกุล	การให้ข้อมูลในการขอกู้เงินไม่ตรงกับความเป็นจริงและไม่มี การวางแผนใช้เงินกู้ให้เกิดประสิทธิภาพ ทำให้ผลตอบแทนจากการใช้เงินกู้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น และส่งผลกระทบต่อภาระหนี้ให้กับธนาคาร
ระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้	หลักเกณฑ์การพิจารณา สินเชื่อ 5 C'S และ 4 P'S พัฒนา กันยานนท์	ช่วยในการพิจารณา Capacity ลูกหนี้บางรายอาจไม่สามารถชำระหนี้ตามเงื่อนไขได้ถ้าให้เวลาเขาสั้นเกินไป แต่ถ้าหากให้เวลานานขึ้นลูกหนี้ก็อาจมีความสามารถในการชำระหนี้ได้ตามเงื่อนไข โดยไม่มีปัญหาติดขัด
จำนวนเงินงวดผ่อนชำระ	กรรณิการ์ จรัญธัญกุล	มูลค่างวดการชำระหนี้เทียบกับรายได้มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ค้างชำระ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ลูกค้าของธนาคารอาคารสงเคราะห์ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ที่เป็นลูกหนี้ค้างชำระหนี้ติดต่อกันเกินกว่า 3 เดือน และธนาคารได้แจ้งเตือนการชำระหนี้เป็นลายลักษณ์อักษรก่อนที่จะดำเนินการตามกฎหมาย และเข้ามาติดต่อประណอมหนี้กับธนาคารที่สำนักงานใหญ่

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากประชากรที่ศึกษา คือ ลูกค้าของธนาคารอาคารสงเคราะห์ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ที่เป็นลูกหนี้ค้างชำระหนี้ติดต่อกันเกินกว่า 3 เดือน ซึ่งถือเป็น 1 หน่วยการวิเคราะห์ (Unit of Analysis) ที่มีจำนวนประชากรจริง ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2553 จำนวน 57,184 ราย ดังนั้น จึงสามารถกำหนดขนาดตัวอย่างได้จากค่าที่คำนวณ คือ 397.222 ราย หรือประมาณ 400 ตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่าง ใช้สูตรของยามานะ (yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95.00 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + [N(e^2)]}$$

เมื่อ e = ความคลาดเคลื่อนของการกลุ่มตัวอย่าง
โดยกำหนดที่ความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5

N = จำนวนของประชากร

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

$$\begin{aligned}\text{แทนค่า } n &= \frac{57,184}{1 + [57,184(0.05^2)]} \\ n &= 397.222\end{aligned}$$

โดยมีวิธีการเก็บกลุ่มตัวอย่าง โดยการเก็บตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยสอบถามจากลูกหนี้ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ที่ค้างชำระหนี้ติดต่อกันเกินกว่า 3 เดือน และธนาคารได้แจ้งเตือนการชำระหนี้เป็นลายลักษณ์อักษร และเข้ามาติดต่oprะenomหนี้กับธนาคารที่สำนักงานใหญ่

ระยะเวลาที่ศึกษา

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในช่วงเดือน มิถุนายน – สิงหาคม 2553

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยผู้วิจัยได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน แล้วนำมาประมวลผลด้วยสถิติที่เหมาะสม เพื่อหาข้อสรุปตามกรอบวัตถุประสงค์การศึกษา

ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check – List) ประกอบด้วย เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, อาชีพ, สถานภาพ, รายได้, รายจ่ายในครอบครัวต่อเดือน, จำนวนบุตร และ จำนวนบุคคลที่ต้องอุปการะ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้ายที่ค้างชำระหนี้ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check – List) ประกอบด้วย ประเภทกลุ่มผู้กู้, วัตถุประสงค์การกู้, วงเงินกู้, ระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้, จำนวนเงินงวดผ่อนชำระรายเดือน, ระยะเวลาที่ผ่อนชำระหนี้มาแล้ว, จำนวนงวดที่ค้างชำระ และ จำนวนเงินงวดที่ค้างชำระทั้งสิ้น

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลการเกิดหนี้ค้าง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check – List) ประกอบด้วย ข้อมูลที่เกิดจากธนาคาร เกิดจากหน่วยงานของผู้กู้ และ เกิดจากตัวผู้กู้

2.1 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม มีขั้นตอนตามลำดับดังนี้

2.1.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา บทความ งานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถาม

2.1.2 เก็บรวบรวมเนื้อหาสาระต่าง ๆ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1.3 สร้างแบบสอบถามให้มีเนื้อหาครอบคลุมจุดมุ่งหมายของการวิจัย โดยแบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้ายกยืมที่ค้างชำระหนี้

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามข้อมูลการเกิดหนี้ค้าง

2.1.4 นำแบบสอบถามฉบับร่างเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษา เนื้อหา เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะศึกษา

2.1.5 ปรับปรุงแก้ไขตามที่ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากลูกหนี้ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่ค้างชำระหนี้ติดต่อกันเกินกว่า 3 เดือน และธนาคารได้แจ้งเตือนการชำระหนี้เป็นลายลักษณ์อักษรและเข้ามาติดต่อขอประนอมหนี้กับธนาคารที่สำนักงานใหญ่ จำนวน 400 คน โดยระยะเวลาในการเก็บแบบสอบถามคือ ช่วงเดือน มิถุนายน – สิงหาคม 2553

4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิธีจัดกระทำข้อมูล

ภายหลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ทำการจัดกระทำข้อมูล ดังนี้

4.1.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับมากลับมาทั้งหมดเพื่อนำมาตรวจสอบจำนวนของแบบสอบถามว่าได้มาครบจำนวนหรือไม่

4.1.2 ทำการตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถามก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

4.1.3 นำข้อมูลทั้งหมดมาทำการจัดระบบข้อมูลโดยการบันทึกลงในโปรแกรมสำเร็จรูป

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

การประมวลผลข้อมูล โดยข้อมูลที่ได้จากการสำรวจแบบสอบถามและข้อมูลด้านต่างๆ ที่รวบรวมได้ นำมาวิเคราะห์ ตามวิธีการทางสถิติ ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป (SPSS) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด ดังนี้

4.2.1 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, อาชีพ, สถานภาพ, รายได้, รายจ่ายในครอบครัวต่อเดือน, จำนวนบุตร และ จำนวนบุคคลที่ต้องอุปการะ โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ (Frequency) ของทุกตัวแปร และคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการพรรณนาข้อมูล

4.2.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้ายกยี่ห้อที่ค้างชำระหนี้ ได้แก่ ประเภทกลุ่มผู้กู้, วัตถุประสงค์การกู้, วงเงินกู้, ระยะเวลาในการผ่อนชำระหนี้, จำนวนเงินงวดผ่อนชำระรายเดือน, ระยะเวลาที่ผ่อนชำระหนี้มาแล้ว, จำนวนงวดที่ค้างชำระ และ จำนวนเงินงวดที่ค้างชำระทั้งสิ้น โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ (Frequency) ของทุกตัวแปร และคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการพรรณนาข้อมูล

4.2.3 วิเคราะห์ข้อมูลการเกิดหนี้ค้าง แบ่งเป็น การเกิดหนี้ค้างจากธนาคาร, เกิดจากหน่วยงานของผู้กู้ และเกิดจากตัวผู้กู้ โดยนำข้อมูลคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการพรรณนาข้อมูล

4.2.4 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่ โดยใช้การจำแนกสัดส่วนแบบตาราง (Cross-tabulation) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยค่าไคสแควร์ (χ^2) ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ว่ามีความเข้มข้นมากหรือน้อยอย่างไร โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานหลัก (H_0): ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อาชีพ, รายได้รวมต่อเดือน, รายจ่ายในครอบครัวต่อเดือน และข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้ายกยี่ห้อที่ค้างชำระหนี้ ได้แก่ วงเงินกู้, ระยะเวลาในการผ่อนชำระหนี้, และจำนวนเงินงวดผ่อนชำระรายเดือน เป็นปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่

สมมติฐานรอง (H_1): ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อาชีพ, รายได้รวมต่อเดือน, รายจ่ายในครอบครัวต่อเดือน และข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้ายกยี่ห้อที่ค้างชำระหนี้ ได้แก่ วงเงินกู้, ระยะเวลาในการผ่อนชำระหนี้, และจำนวนเงินงวดผ่อนชำระรายเดือน เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติพื้นฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทั่วไป ของข้อมูลลูกค้าสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยที่ค้างชำระหนี้ของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่ ประกอบด้วย ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล , ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ และข้อมูลการเกิดหนี้ค้าง โดยใช้สถิติพื้นฐาน ร้อยละ (Percentage) ซึ่งเป็นการคำนวณหาสัดส่วนของข้อมูลในแต่ละตัวเทียบกับข้อมูลรวมทั้งหมด โดยให้ข้อมูลรวมทั้งหมดมีค่าเป็นร้อย คำนวณจากสูตร (ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2548: 152)

$$\text{ร้อยละ}(\%) = \frac{X \times 100}{N}$$

เมื่อ X = จำนวนข้อมูล (ความถี่) ที่ต้องการนำมาหาค่าร้อยละ

N = จำนวนข้อมูลทั้งหมด

5.2 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความเป็นอิสระต่อกันของตัวแปร 2 ตัวแปร เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และ ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่ โดยใช้ สถิติไค-สแควร์ (Chi-Square) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยสมมติฐานในการทดสอบคือ

H_0 : $R_{xy} = 0$ (ตัวแปร x และ y ไม่มีความสัมพันธ์กัน)

H_1 : $R_{xy} \neq 0$ (ตัวแปร X และ Y มีความสัมพันธ์กัน)

คำนวณจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2550: 204-205)

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}} \quad E_{ij} = \frac{(r_i)(c_j)}{n}$$

χ^2 แทน ค่าไค-สแควร์

O_{ij} แทน ค่าความถี่ที่สังเกต (ข้อมูลจริง) ในแถวที่ i สดมภ์ที่ j

E_{ij} แทน ค่าความถี่ที่คาดหวัง ในแถวที่ i สดมภ์ที่ j

r_i แทน ความถี่รวมในแถวที่ i

c_j แทน ความถี่รวมในสดมภ์ที่ j

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

df แทน ค่าองศาแห่งความอิสระ คำนวณจาก $df = (r-1)(c-1)$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่ โดยการใช้แบบสอบถาม จำนวน 400 ตัวอย่าง และนำผลที่ได้มาประมวลผลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ตอน และเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์

χ^2	แทน	ค่าไคสแควร์
Sig	แทน	Significance
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล
- ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้าที่ค้างชำระหนี้
- ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลการเกิดหนี้ค้าง
- ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, อาชีพ, สถานภาพ, รายได้, รายจ่ายในครอบครัวต่อเดือน, จำนวนบุตร และ จำนวนบุคคลที่ต้องอุปการะ

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	218	54.50
หญิง	182	45.50
รวม	400	100
2. อายุ		
20-25 ปี	7	1.75
26-30 ปี	22	5.50
31-35 ปี	67	16.75
36-40 ปี	103	25.75
41-45 ปี	82	20.50
46-50 ปี	41	10.25
50 ปีขึ้นไป	78	19.50
รวม	400	100
3. ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	50	12.50
มัธยมศึกษา	89	22.25
ปวช./ปวส./อนุปริญญา	83	20.75
ปริญญาตรี	143	35.75
สูงกว่าปริญญาตรี	35	8.75
รวม	400	100

ตาราง 2 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. อาชีพ		
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	71	17.75
ลูกจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน	202	50.50
อาชีพอิสระ/ค้าขาย	96	24.00
เจ้าของกิจการ	28	7.00
อื่นๆ	3	0.75
รวม	400	100
5. สถานภาพสมรส		
โสด	107	26.75
สมรส	253	63.25
หย่าร้าง/หม้าย	40	10.00
รวม	400	100
6. รายได้ของผู้กู้		
6.1 เงินเดือนผู้กู้ (บาท/เดือน)		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	100	25.00
10,001 – 20,000 บาท	146	36.50
20,001 – 30,000 บาท	76	19.00
30,001 – 40,000 บาท	38	9.50
มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป	36	9.00
ไม่มี	4	1.00
รวม	400	100

ตาราง 2 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6. รายได้ของผู้กู้		
6.2 รายได้อื่นรวมกัน (บาท/เดือน)		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	127	31.75
10,001 – 20,000 บาท	88	22.00
20,001 – 30,000 บาท	35	8.75
30,001 – 40,000 บาท	22	5.50
มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป	20	5.00
ไม่มี	108	27.00
รวม	400	100
6.3 โบนัส (บาท/ปี)		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	128	32.00
10,001 – 50,000 บาท	78	19.50
50,001 – 100,000 บาท	24	6.00
100,001 – 200,000 บาท	8	2.00
มากกว่า 200,000 บาทขึ้นไป	0	0.00
ไม่มี	162	40.50
รวม	400	100
7. ค่าใช้จ่ายในครอบครัวต่อเดือน		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	135	33.75
10,001 – 20,000 บาท	170	42.50
20,001 – 30,000 บาท	51	12.75
30,001 – 40,000 บาท	28	7.00
มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป	12	3.00
ไม่มี	4	1.00
รวม	400	100

ตาราง 2 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
8. จำนวนบุตร		
ไม่มี	104	26.00
1 คน	129	32.25
2 คน	130	32.50
3 คนขึ้นไป	37	9.25
รวม	400	100
9. บุคคลที่ต้องอุปการะนอกจากคู่สมรสและบุตร		
มี	131	32.75
ไม่มี	269	67.25
รวม	400	100

จากตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ลักษณะข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของลูกค้าที่ค้างชำระหนี้
จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

1. เพศ

ลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ เป็นเพศชายมากที่สุด จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 54.50 รองลงมา
เป็นเพศหญิง จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 45.50

2. อายุ

ลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ มีอายุอยู่ในช่วง 36-40 ปี มากที่สุด จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ
25.75 รองลงมาคือ อายุ 41-45 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 อายุมากกว่า 50 ปี
ขึ้นไป จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 อายุ 31-35 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.75
อายุ 46-50 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.25 อายุ 26-30 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ
5.50 และอายุ 20-25 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75

3. ระดับการศึกษา

ลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 35.75 รองลงมาคือ มัธยมศึกษา จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.25 ปวช./ปวส./อนุปริญญา จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.75 ประถมศึกษา จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.75

4. อาชีพ

ลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ มีอาชีพลูกจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชนมากที่สุด จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 50.50 รองลงมาคือ อาชีพอิสระ/ค้าขาย จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.75 เจ้าของกิจการ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 และอื่นๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75

5. สถานภาพ

ลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ มีสถานภาพสมรสมากที่สุด จำนวน 253 คน จำนวนร้อยละ 63.25 รองลงมาคือ โสด จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.75 และหย่าร้าง/หม้าย จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

6. รายได้ของผู้กู้ ประกอบด้วย 3 ข้อย่อย ได้แก่

6.1 เงินเดือนผู้กู้

ลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ มีเงินเดือนอยู่ในช่วง 10,001-20,000 บาทมากที่สุด จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 รองลงมาคือ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 เงินเดือน 20,001-30,000 บาท จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 เงินเดือน 30,001-40,000 บาท จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 เงินเดือนมากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 และไม่มีเงินเดือน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

6.2 รายได้อื่น (เบี้ยเลี้ยง, รายได้เสริม, รายได้พิเศษ, OT ฯลฯ)

ลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ มีรายได้อื่น น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาทมากที่สุด จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.75 รองลงมาคือ ไม่มีรายได้อื่น จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 รายได้อื่น 10,001-20,000 บาท จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 รายได้อื่น 20,001-30,000 บาท จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.75 รายได้อื่น 30,001-40,000 บาท จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 และรายได้อื่น มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

6.3 โบนัส

ลูกค้ายี่ค้าชำระหนี้ ไม่ได้รับเงินโบนัสมากที่สุด จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50 รองลงมาคือ ได้รับโบนัสน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 ได้รับโบนัส 10,001-50,000 บาท จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 ได้รับโบนัส 50,001-100,000 บาท จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 ได้รับโบนัส 100,001-200,000 บาท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 และไม่มีคนได้รับโบนัสมากกว่า 200,000 บาทขึ้นไป

7. ค่าใช้จ่ายในครอบครัวต่อเดือน

ลูกค้ายี่ค้าชำระหนี้ มีค่าใช้จ่ายในครอบครัวต่อเดือนตั้งแต่ 10,001-20,000 บาทมากที่สุด จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 42.50 รองลงมาคือ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.75 มีค่าใช้จ่าย 20,001-30,000 บาท จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.75 มีค่าใช้จ่าย 30,001-40,000 บาท จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 มีค่าใช้จ่ายมากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 และไม่มีมีค่าใช้จ่าย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

8. จำนวนบุตร

ลูกค้ายี่ค้าชำระหนี้ มีบุตร 2 คน มากที่สุด จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50 รองลงมาคือ มีบุตร 1 คน จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 ไม่มีบุตร จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 และมีบุตร 3 คนขึ้นไป จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.25

9. บุคคลที่ต้องอุปการะนอกจากคู่สมรสและบุตร

ลูกค้ายี่ค้าชำระหนี้ ไม่มีบุคคลที่ต้องอุปการะมากที่สุด จำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 67.25 และมีบุคคลที่ต้องอุปการะ จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.75

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้ายที่ค้างชำระหนี้

การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้ายที่ค้างชำระหนี้ ประกอบด้วย ประเภทกลุ่มผู้กู้, วัตถุประสงค์การกู้, วงเงินกู้, ระยะเวลาในการผ่อนชำระหนี้, จำนวนเงินงวดผ่อนชำระรายเดือน, ระยะเวลาที่ผ่อนชำระหนี้มาแล้ว, จำนวนงวดที่ค้างชำระ และ จำนวนเงินงวดที่ค้างชำระทั้งสิ้น

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้ายที่ค้างชำระหนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้ายที่ค้างชำระหนี้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ประเภทกลุ่มผู้กู้		
ลูกค้ายรายย่อยทั่วไป	331	82.75
ลูกค้ายสวัสดิการ (หักเงินเดือนผ่านหน่วยงาน)	69	17.25
รวม	400	100
2. วัตถุประสงค์การกู้		
ซื้อบ้าน/ห้องชุด	328	82.00
ซื้อที่ดินเปล่า	4	1.00
ปลูกสร้าง/ต่อเติม ที่อยู่อาศัย	45	11.25
ไถ่ถอนหนี้จากสถาบันการเงินอื่น (Refinance)	4	1.00
ชำระหนี้เกี่ยวกับที่อยู่อาศัย/ซื้ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	19	4.75
รวม	400	100
3. จำนวนวงเงินกู้		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท	4	1.00
100,001 – 500,000 บาท	135	33.75
500,001 – 1,000,000 บาท	181	45.25
1,000,001 – 5,000,000 บาท	76	19.00
มากกว่า 5,000,000 บาทขึ้นไป	4	1.00
รวม	400	100

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้าที่ค้างชำระหนี้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. ระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้		
น้อยกว่า 10 ปี	3	0.75
10 - 15 ปี	99	24.75
16 - 20 ปี	59	14.75
21 - 25 ปี	37	9.25
มากกว่า 25 ปีขึ้นไป	202	50.50
รวม	400	100
5. จำนวนเงินงวดผ่อนชำระกับ ธอส. (บาท/เดือน)		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2,000 บาท	31	7.75
2,001 – 5,000 บาท	188	47.00
5,001 – 10,000 บาท	131	32.75
10,001 – 15,000 บาท	27	6.75
15,001 – 20,000 บาท	7	1.75
มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป	16	4.00
รวม	400	100
6. ระยะเวลาที่ผ่อนชำระหนี้มาแล้ว		
น้อยกว่า 1 ปี	15	3.75
1 ปี แต่ไม่ถึง 2 ปี	27	6.75
2 ปี แต่ไม่ถึง 3 ปี	45	11.25
3 ปี แต่ไม่ถึง 4 ปี	47	11.75
4 ปี แต่ไม่ถึง 5 ปี	45	11.25
ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป	221	55.25
รวม	400	100

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้าที่ค้างชำระหนี้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
7. จำนวนงวดที่ค้างชำระ		
มากกว่า 3 งวด ไม่เกิน 6 งวด	189	47.25
มากกว่า 6 งวด ไม่เกิน 12 งวด	63	15.75
มากกว่า 12 งวดขึ้นไป	148	37.00
รวม	400	100
8. จำนวนเงินงวดที่ค้างชำระทั้งสิ้น		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	54	13.50
5,001 – 10,000 บาท	38	9.50
10,001 – 20,000 บาท	67	16.75
20,001 – 30,000 บาท	45	11.25
มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป	196	49.00
รวม	400	100

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

1. ประเภทกลุ่มผู้กู้

ลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ แบ่งเป็นประเภทกลุ่มลูกค้ารายย่อยมากที่สุด จำนวน 331 คน คิดเป็นร้อยละ 82.75 และ แบ่งเป็นประเภทกลุ่มลูกค้าสวัสดิการ (หักเงินเดือนผ่านหน่วยงาน) จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.25

2. วัตถุประสงค์การกู้

ลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ มีวัตถุประสงค์การกู้เพื่อ ชื้อบ้าน/ห้องชุดมากที่สุด จำนวน 328 คน คิดเป็นร้อยละ 82.00 รองลงมา เพื่อปลูกสร้าง/ต่อเติม ที่อยู่อาศัย จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.25 เพื่อชำระหนี้เกี่ยวกับที่อยู่อาศัย/ซื้ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.75 เพื่อซื้อที่ดินเปล่า จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 และเพื่อไถ่ถอนหนี้จากสถาบันการเงินอื่น (Refinance) จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

3. จำนวนวงเงินกู้

ลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ มีจำนวนวงเงินกู้ตั้งแต่ 500,001-1,000,000 บาทมากที่สุด จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.25 รองลงมา วงเงินกู้ตั้งแต่ 100,001-500,000 จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.75 วงเงินกู้ตั้งแต่ 1,000,001-5,000,000 จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 วงเงินกุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 และ วงเงินกู้มากกว่า 5,000,000 บาทขึ้นไป จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

4. ระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้

ลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ ใช้ระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้มากกว่า 25 ปีขึ้นไปมากที่สุด จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 50.50 รองลงมา ใช้เวลาผ่อน 10-15 ปี จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.75 ใช้เวลาผ่อน 16-20 ปี จำนวน 59 คิดเป็นร้อยละ 14.75 ใช้เวลาผ่อน 21-25 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.25 และ ใช้เวลาผ่อนน้อยกว่า 10 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75

5. จำนวนเงินงวดผ่อนชำระกับ ธอส. (บาท/เดือน)

ลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ ผ่อนชำระงวดละ 2,001-5,000 บาทมากที่สุด จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 47.00 รองลงมา ผ่อนชำระงวดละ 5,001-10,000 บาท จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.75 ผ่อนชำระงวดละน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2,000 บาท จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75 ผ่อนชำระงวดละ 10,001-15,000 บาท จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75 ผ่อนชำระงวดละ มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป จำนวน 16 บาท คิดเป็นร้อยละ 4.00 และผ่อนชำระงวดละ 15,001-20,000 บาท จำนวน 7 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.75

6. ระยะเวลาที่ผ่อนชำระหนี้มาแล้ว

ลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ ได้ผ่อนชำระหนี้มาแล้วตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปมากที่สุด จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 55.25 รองลงมา ผ่อนชำระหนี้มาแล้ว 3 ปี แต่ไม่ถึง 4 ปี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.75 ผ่อนชำระหนี้มาแล้ว 2 ปีแต่ไม่ถึง 3 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.25 ผ่อนชำระหนี้มาแล้ว 4 ปี แต่ไม่ถึง 5 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.25 ผ่อนชำระหนี้มาแล้ว 1 ปี แต่ไม่ถึง 2 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75 และผ่อนชำระหนี้มาแล้ว น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75

7. จำนวนงวดที่ค้างชำระ

ลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ มีจำนวนงวดที่ค้างชำระ มากกว่า 3 งวด ไม่เกิน 6 งวดมากที่สุด จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.25 รองลงมา ค้างชำระมากกว่า 12 งวดขึ้นไป จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.00 และ ค้างชำระมากกว่า 6 งวด ไม่เกิน 12 งวด จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.75

8. จำนวนเงินงวดที่ค้างชำระทั้งสิ้น

ลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ มีจำนวนเงินงวดที่ค้างชำระมากกว่า 30,000 บาท มากที่สุดจำนวน 196 บาท คิดเป็นร้อยละ 49.00 รองลงมา มีเงินงวดค้างชำระ 10,001-20,000 บาท จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.75 เงินงวดค้างชำระ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 เงินงวดค้างชำระ 20,001-30,000 บาท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.25 และเงินงวดค้างชำระ 5,001-10,000 บาท จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลการเกิดหนี้ค้าง

การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดหนี้ค้าง ของลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ ประกอบด้วย ข้อมูลที่เกิดจากธนาคาร เกิดจากหน่วยงานของผู้กู้ และ เกิดจากตัวผู้กู้

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละข้อมูลการเกิดหนี้ค้าง ของลูกค้าที่ค้างชำระหนี้

ข้อมูลการเกิดหนี้ค้าง	ร้อยละ
1. เกิดจากธนาคาร	3.41
1.1 ธนาคารไม่ได้แจ้งให้ลูกค้าผ่อนเงินงวดเพิ่ม กรณีอัตราดอกเบี้ยมีการเปลี่ยนแปลง	2.60
1.2 อื่น ๆ เช่น เมื่อมีการคิดค่าเบี้ยประกันภัย ธนาคารไม่แจ้งลูกค้า ทำให้เงินงวดชำระไม่เต็มจำนวน จึงเกิดเป็นหนี้ค้างโดยที่ลูกค้าไม่ทราบ	0.81
2. เกิดจากหน่วยงานของผู้กู้	1.85
2.1 หน่วยงานของท่านไม่ได้หักเงินเดือนให้ ธอส.	1.63
2.2 อื่น ๆ เช่น ไม่ทราบจำนวนเงินงวดผ่อนชำระที่เพิ่มขึ้น	0.22
3. เกิดจากตัวผู้กู้ (แบ่งเป็น 5 ด้าน)	94.74
ด้านรายได้	
3.1 ผู้กู้หลัก / ผู้กู้ร่วม ตกงาน หรือเสียชีวิต ภายหลังจากกู้เงินกับธอส.	7.32
3.2 ถูกลดเงินเดือน	2.38
3.3 ถูกลดหรือยกเลิก เบี้ยเลี้ยง, ค่าคอมมิชชั่น, ค่าล่วงเวลา, โบนัส	3.52
3.4 หน่วยงานของท่านไม่มีโบนัส	2.00
3.5 อื่น ๆ เช่น มีคู่แข่งทางการค้าขายมากขึ้น ทำให้รายได้ลดลง	4.99
รวม	20.21

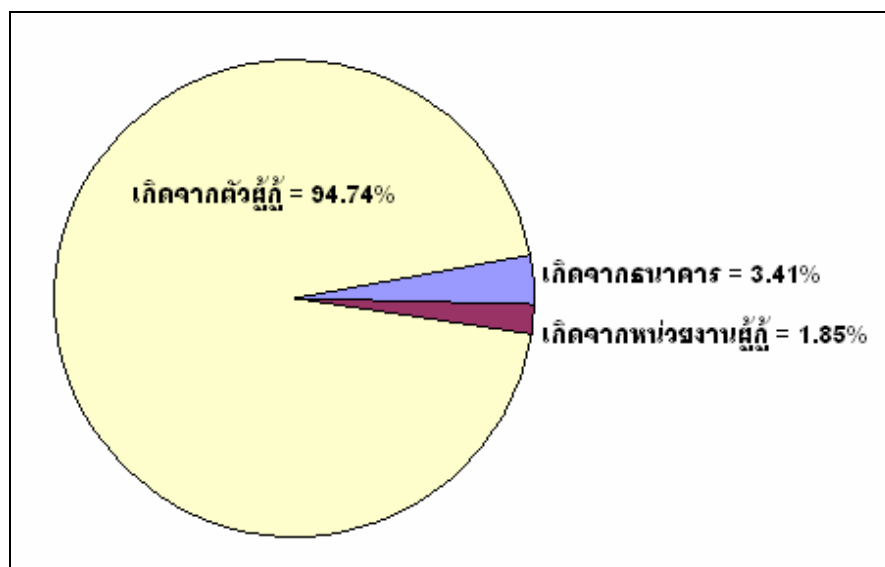
ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อมูลการเกิดหนี้ค้าง	ร้อยละ
ด้านการระค่าใช้จ่ายในครอบครัว	
3.6 มีบุตรเพิ่ม	2.00
3.7 บุคคลในครอบครัวตกงาน ทำให้มีภาระเลี้ยงดูเพิ่มขึ้น	8.35
3.8 ภาระค่าครองชีพปัจจุบันสูงขึ้น เช่น ค่าน้ำมัน, ค่าทางด่วน, ค่าอุปโภคบริโภคแพงขึ้น	11.27
3.9 อื่น ๆ เช่น มีรายจ่ายจำเป็นเพิ่มขึ้น, มีบุคคลที่ต้องอุปการะเพิ่มขึ้น	0.87
รวม	22.49
ด้านเหตุฉุกเฉินต้องใช้เงิน	
3.10 เจ็บป่วย (ค่ารักษาพยาบาลตัวเอง และคนในอุปการะ)	5.80
3.11 ขาดรายได้เรียนบุตร	8.51
3.12 เกิดอุบัติเหตุ	1.52
3.13 ถูกโกง เช่น ไปค้าประกันหนี้สินให้กับบุคคลอื่น	2.82
3.14 อื่น ๆ เช่น ต่อเติมบ้าน, ขาดรายได้สินค้าที่สั่งมาจำหน่าย หรือ บุคคลในครอบครัวเสียชีวิต	0.60
รวม	19.25
ด้านการหนี้สินอื่นที่เพิ่มขึ้นหลังจากกู้เงินจาก ธอส.	
3.15 หนี้ค้างบัตรเครดิต	7.26
3.16 กู้สินเชื่อส่วนบุคคลเพื่อการอุปโภคบริโภค	2.28
3.17 กู้สินเชื่อสหกรณ์ทรัพย์กับสถาบันการเงินอื่นในภายหลัง	0.43
3.18 เช่าซื้อ / ผ่อน ยานพาหนะ ได้แก่ รถจักรยานยนต์, รถยนต์	6.61
3.19 กู้เงินกับหน่วยงานของท่าน / หรือกู้เงินสหกรณ์	1.57
3.20 กู้นอกระบบ เพื่อนำไปใช้จ่ายที่จำเป็น	6.29
3.21 อื่น ๆ เช่น เช่าอาคารทำธุรกิจ	0.22
รวม	24.66

ตาราง 4 (ต่อ)

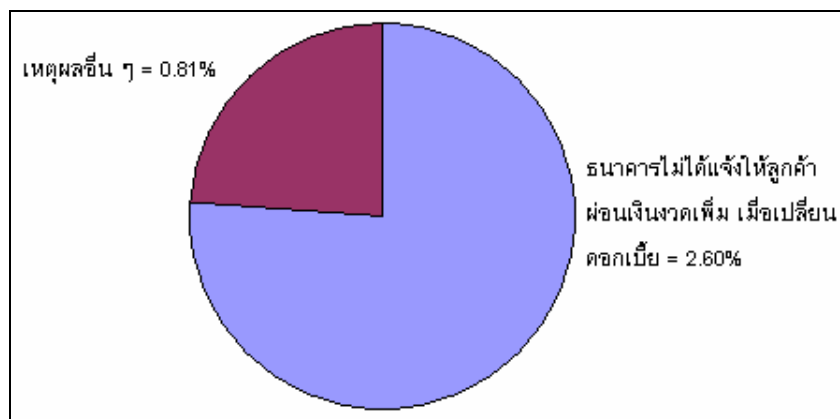
ข้อมูลการเกิดหนี้ค้าง	ร้อยละ
ด้านการลงทุนหรือการออม	
3.22 ซื้อหุ้นหรือตราสาร	0.60
3.23 ทำประกันชีวิต	3.90
3.24 เล่นแชร์	2.87
3.25 อื่น ๆ เช่น ลงทุนค้าขาย	0.76
รวม	8.13
รวม (1 + 2 + 3)	100

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเกิดหนี้ค้างของลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ แบ่งเป็น 3 สาเหตุหลัก คือ เกิดจากธนาคาร, เกิดจากหน่วยงานของผู้กู้ และเกิดจากตัวผู้กู้ ซึ่งข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม แสดงว่า การเกิดหนี้ค้างหรือหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) มีสาเหตุเกิดจากตัวผู้กู้ คิดเป็นร้อยละ 94.74 รองลงมา มีสาเหตุเกิดจากธนาคาร คิดเป็นร้อยละ 3.41 และมีสาเหตุเกิดจากหน่วยงานของผู้กู้ คิดเป็นร้อยละ 1.85 โดยมีรายละเอียดแบ่งตามสาเหตุหลักต่าง ๆ ดังนี้

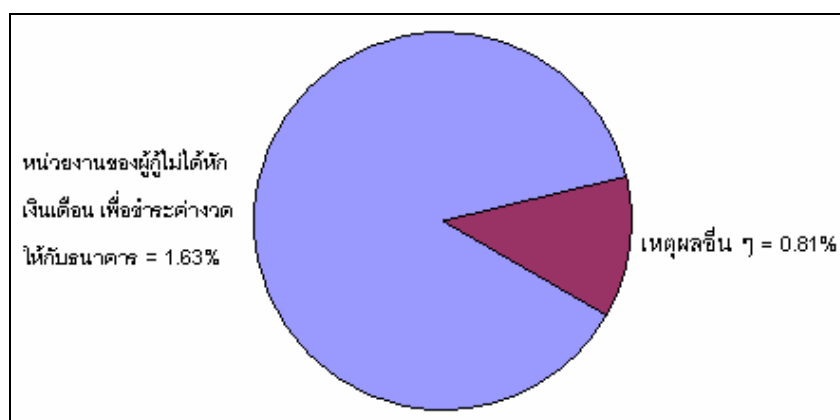
ภาพประกอบ 3 สรุปภาพรวมสาเหตุการเกิดหนี้ค้าง

เกิดจากธนาคาร ลูกค้ายที่ค้างชำระหนี้ธนาคาร มีสาเหตุเกิดจากธนาคาร รวมคิดเป็นร้อยละ 3.41 โดยเกิดจากธนาคารไม่ได้แจ้งให้ลูกค้าผ่อนเงินงวดเพิ่ม ในกรณีอัตราดอกเบี้ยมีการเปลี่ยนแปลง คิดเป็นร้อยละ 2.60 รองลงมาเป็นสาเหตุอื่น ๆ ที่เกิดจากธนาคาร เช่น เมื่อมีการคิดค่าเบี้ยประกันภัย ธนาคารไม่แจ้งลูกค้า ทำให้เงินงวดชำระไม่เต็มจำนวน จึงเกิดเป็นหนี้ค้าง โดยที่ลูกค้าไม่ทราบ หรือ อัตราดอกเบี้ยของธนาคารยังแพงอยู่สำหรับผู้มีรายได้น้อย เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 0.81

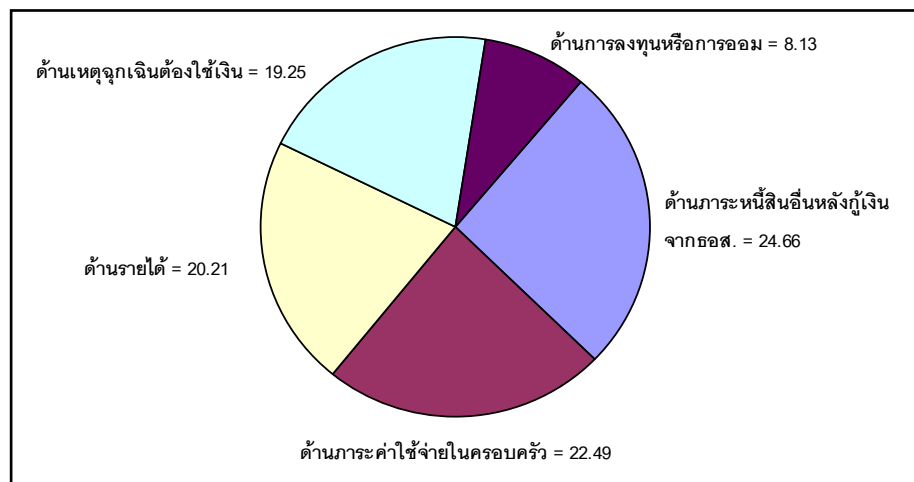
ภาพประกอบ 4 สรุปภาพรวมสาเหตุการเกิดหนี้ค้างจากธนาคาร

เกิดจากหน่วยงานของผู้กู้ ลูกค้ายที่ค้างชำระหนี้ธนาคาร มีสาเหตุเกิดจากหน่วยงานของผู้กู้ รวมคิดเป็นร้อยละ 1.85 โดยเกิดจากหน่วยงานของผู้กู้ไม่ได้หักเงินเดือนเพื่อชำระค่างวดให้กับธนาคาร จึงทำให้เกิดหนี้ค้างชำระ คิดเป็นร้อยละ 1.63 รองลงมา เป็นสาเหตุอื่น ๆ ที่เกิดจากหน่วยงานผู้กู้ เช่น ไม่ทราบจำนวนเงินงวดผ่อนชำระที่เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 0.22

ภาพประกอบ 5 สรุปภาพรวมสาเหตุการเกิดหนี้ค้างจากหน่วยงานของผู้กู้

เกิดจากตัวผู้กู้ ลูกค้ายที่ค้างชำระหนี้ธนาคาร โดยมีสาเหตุเกิดจากตัวผู้กู้ นั้น รวมคิดเป็นร้อยละ 94.74 โดยมีรายละเอียดแบ่งเป็นด้านต่าง ดังนี้

ภาพประกอบ 6 สรุปภาพรวมสาเหตุการเกิดหนี้ค้างจากตัวผู้กู้

ด้านการหนี้สินอื่นที่เพิ่มขึ้นหลังจากกู้เงินจากธนาคาร เป็นด้านที่เป็นสาเหตุทำให้ลูกค้ายเป็นหนี้ค้างชำระกับธนาคารมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.66 ประกอบด้วย

- หนี้บัตรเครดิต คิดเป็นร้อยละ 7.26
- เช่าซื้อ / ผ่อน ยานพาหนะ ได้แก่ รถจักรยานยนต์, รถยนต์ คิดเป็นร้อยละ 6.61
- กู้ยืมระบบ เพื่อนำไปใช้จ่ายที่จำเป็น คิดเป็นร้อยละ 6.29
- กู้ยืมเพื่อส่วนบุคคลเพื่อการอุปโภคบริโภค คิดเป็นร้อยละ 2.28
- กู้ยืมกับหน่วยงานของท่าน / หรือกู้ยืมสหกรณ์ คิดเป็นร้อยละ 1.57
- กู้ยืมเพื่ออสังหาริมทรัพย์กับสถาบันการเงินอื่นในภายหลัง คิดเป็นร้อยละ 0.43
- อื่น ๆ เช่น เช่าอาคารทำธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 0.22

ด้านการค่าใช้จ่ายในครอบครัว เป็นด้านที่เป็นสาเหตุทำให้ลูกค้ายเป็นหนี้ค้างชำระกับธนาคารรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 22.49 ประกอบด้วย

- ภาระค่าครองชีพปัจจุบันสูงขึ้น เช่น ค่าน้ำมัน, ค่าทางด่วน, ค่าอุปโภค บริโภคแพงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 11.27
- บุคคลในครอบครัวตกงาน ทำให้มีภาระเลี้ยงดูเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 8.35
- มีบุตรเพิ่ม คิดเป็นร้อยละ 2.00
- อื่น ๆ เช่น มีบุคคลที่ต้องอุปการะเพิ่มขึ้น (พ่อแม่ หรือ ญาติ), มีรายจ่ายจำเป็นเพิ่มขึ้น หรือ หนี้เดิมที่ส่งบุตรเรียน คิดเป็นร้อยละ 0.87

ด้านรายได้ เป็นด้านที่เป็นสาเหตุทำให้ลูกค้าเป็นหนี้ค้างชำระกับธนาคาร คิดเป็นร้อยละ 20.21 ประกอบด้วย

- ผู้กู้หลัก / ผู้กู้ร่วม ตกงาน หรือเสียชีวิต ภายหลังจากกู้เงินกับธนาคาร คิดเป็นร้อยละ 7.32
- อื่น ๆ เช่น มีคู่แข่งทางการค้าขายมากขึ้น ทำให้รายได้ลดลง, ประสบปัญหาด้านการเงิน, การค้าไม่ประสบความสำเร็จ, ผู้กู้หลักและผู้กู้ร่วมไม่ได้ผ่อนชำระ, ผู้กู้ประสบปัญหาเนื่องจากสภาพเศรษฐกิจ, ส่งค่างวดล่าช้า หรือ ชำระข้ามเดือน คิดเป็นร้อยละ 4.99
- ถูกลดหรือยกเลิก เบี้ยเลี้ยง, ค่าคอมมิชชั่น, ค่าล่วงเวลา, โบนัส คิดเป็นร้อยละ 3.52
- ถูกลดเงินเดือน คิดเป็นร้อยละ 2.38
- หน่วยงานของท่านไม่มีโบนัส คิดเป็นร้อยละ 2.00

ด้านเหตุฉุกเฉินต้องใช้เงิน เป็นด้านที่เป็นสาเหตุทำให้ลูกค้าเป็นหนี้ค้างชำระกับธนาคาร คิดเป็นร้อยละ 19.25 ประกอบด้วย

- ชำระค่าเล่าเรียนบุตร คิดเป็นร้อยละ 8.51
- เจ็บป่วย (ค่ารักษาพยาบาลตัวเอง และคนในอุปการะ) คิดเป็นร้อยละ 5.80
- ถูกโกง เช่น ไปค้าประกันหนี้สินให้กับบุคคลอื่น คิดเป็นร้อยละ 2.82
- เกิดอุบัติเหตุ คิดเป็นร้อยละ 1.52
- อื่น ๆ เช่น ต่อเติมบ้าน, ชำระค่าสินค้าที่ส่งมาจำหน่าย หรือ บุคคลในครอบครัวเสียชีวิต คิดเป็นร้อยละ 0.60

ด้านการลงทุนหรือการออม เป็นด้านที่เป็นสาเหตุทำให้ลูกค้าเป็นหนี้ค้างชำระกับธนาคารน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.13 ประกอบด้วย

- ทำประกันชีวิต คิดเป็นร้อยละ 3.90
- เล่นแชร์ คิดเป็นร้อยละ 2.87
- อื่น ๆ เช่น ลงทุนค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 0.76
- ซื้อหุ้นหรือตราสาร คิดเป็นร้อยละ 0.60

ตาราง 5 สรุปรวมสาเหตุการเกิดหนี้ค้างทั้งหมด (เรียงจากมากไปน้อย)

สาเหตุการเกิดหนี้ค้าง	ร้อยละ
1. ภาระค่าครองชีพปัจจุบันสูงขึ้น เช่น ค่าน้ำมัน, ค่าอุปโภค บริโภคแพงขึ้น	11.27
2. ชำระค่าเล่าเรียนบุตร ทำให้มีภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น	8.51
3. บุคคลในครอบครัวตกงาน ทำให้มีภาระเลี้ยงดูเพิ่มขึ้น	8.35
4. ผู้กู้หลัก / ผู้กู้ร่วม ตกงาน หรือเสียชีวิต ภายหลังจากกู้เงินกับธนาคาร	7.32
5. หนีบัตรเครดิต เพื่อการอุปโภคบริโภค	7.26
6. เช่าซื้อ / ผ่อน ยานพาหนะ ได้แก่ รถจักรยานยนต์, รถยนต์	6.61
7. กู้นอกระบบ เพื่อนำไปใช้จ่ายที่จำเป็น	6.29
8. เจ็บป่วย (ค่ารักษาพยาบาลตัวเอง และคนในอุปการะ)	5.80
9. การมีคู่แข่งทางการค้ามากขึ้น ทำให้รายได้ลดลง, ประสบปัญหาด้านการเงิน, การค้าไม่ประสบความสำเร็จ, ผู้กู้หลักและผู้กู้ร่วมไม่ได้ผ่อนชำระ เป็นต้น	4.99
10. ทำประกันชีวิต ต้องจ่ายค่าเบี้ยประกัน ทำให้มีภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น	3.90
11. ถูกลดหรือยกเลิก เบี้ยเลี้ยง, ค่าคอมมิชชั่น, ค่าล่วงเวลา, โบนัส	3.52
12. เล่นแชร์ เช่น โฉนดโกงค่าแชร์ จึงต้องชำระหนี้ให้ลูกแชร์คนอื่น ๆ ทำให้หนี้สินเพิ่มขึ้น	2.87
13. ถูกโกง เช่น ไปค้าประกันหนี้สินให้กับบุคคลอื่น	2.82
14. ธนาคารไม่ได้แจ้งให้ลูกค้าผ่อนเงินงวดเพิ่ม กรณีอัตราดอกเบี้ยมีการเปลี่ยนแปลง	2.60
15. ถูกลดเงินเดือน ทำให้รายได้ลดลง	2.38
16. กู้สินเชื่อส่วนบุคคลเพื่อการอุปโภคบริโภค	2.28
17. หน่วยงานของท่านไม่มีโบนัส เช่น ปีนียกเลิกจ่ายโบนัส ทำให้แผนการใช้จ่ายเงินสะดุด	2.00
18. มีบุตรเพิ่ม ทำให้มีภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น	2.00
19. หน่วยงานของท่านไม่ได้หักเงินเดือนให้ ธอส. ตามที่ทำสัญญา ทำให้เป็นหนี้โดยไม่ทราบ	1.63
20. กู้เงินกับหน่วยงานของท่าน / หรือกู้เงินสหกรณ์ ทำให้มีภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น	1.57
21. เกิดอุบัติเหตุ ทำให้มีภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นโดยไม่ได้คาดการณ์ไว้	1.52
22. มีบุคคลที่ต้องอุปการะเพิ่มขึ้น (พ่อแม่ หรือ ญาติ), มีรายจ่ายจำเป็น เพิ่มขึ้น หรือ หนี้เดิมที่ส่งบุตรเรียน เป็นต้น	0.87
23. เมื่อมีการคิดค่าเบี้ยประกันภัย ธนาคารไม่แจ้งลูกค้า ทำให้เงินงวดชำระไม่เต็มจำนวน จึงเกิดเป็นหนี้ค้างโดยที่ลูกค้าไม่ทราบ เป็นต้น	0.81
24. นำเงินไปลงทุนค้าขาย	0.76
25. ต่อเติมบ้าน, ชำระค่าสินค้าที่ส่งมาจำหน่าย หรือ บุคคลในครอบครัวเสียชีวิต	0.60
26. ซื้อหุ้นหรือตราสาร แล้วขาดทุน ทำให้รายได้ลดลง และทำให้แผนการใช้จ่ายเงินสะดุด	0.60
27. กู้สินเชื่อส่งหาริมทรัพย์กับสถาบันการเงินอื่นในภายหลัง	0.43
28. ผู้กู้ไม่ทราบจำนวนเงินงวดผ่อนชำระที่เพิ่มขึ้น	0.22
29. นำเงินไปเช่าอาคารทำธุรกิจ ทำให้มีภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น	0.22
รวม	100

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์จะทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อาชีพ, รายได้รวมต่อเดือน และ รายจ่ายในครอบครัว ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ ได้แก่ วงเงินกู้, ระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้ และ จำนวนเงินงวดผ่อนชำระรายเดือน กับตัวแปรตาม คือ หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่ ทำการวิเคราะห์โดยวิธีการทดสอบ ไคสแควร์ (Chi-Square) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตาราง 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)

อาชีพ	หน่วย:คน:(ร้อยละ)			
	จำนวนงวดที่ค้างชำระ			รวม
	ต่ำกว่ามาตรฐาน (มากกว่า 3 - 6 งวด)	สงสัย (มากกว่า 6 - 12 งวด)	สงสัยจะสูญ (มากกว่า 12 งวด)	
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ)	56 (14.00)	4 (1.00)	11 (2.75)	71 (17.75)
ลูกจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน อาชีพอิสระ และค้าขาย (ร้อยละ)	120 (30.00)	47 (11.75)	131 (32.75)	298 (74.50)
เจ้าของกิจการ (ร้อยละ)	12 (3.00)	12 (3.00)	4 (1.00)	28 (7.00)
อื่น ๆ (ร้อยละ)	1 (0.25)	0 (0.00)	2 (0.50)	3 (0.75)
รวม (ร้อยละ)	189 (47.25)	63 (15.75)	148 (37.00)	400 (100)
Sig = .000**				
$\chi^2 = 58.833$				

จากตาราง 6 พบว่าลูกค้าส่วนใหญ่ที่มีอาชีพลูกจ้าง, พนักงานบริษัทเอกชน, อาชีพอิสระ และอาชีพค้าขาย เป็น NPLs มากที่สุด จำนวน 298 คน และมีจำนวนงวดค้างชำระมากที่สุดอยู่ที่ระดับ สงสัยจะสูญ คือ มากกว่า 12 งวด อาจสืบเนื่องมาจากความไม่มั่นคงของอาชีพและรายได้

และผลจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) พบว่า ค่า χ^2 เท่ากับ 58.833 และ ค่า Sig เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 จะเห็นได้ว่าผลการทดสอบเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ยอมรับสมมติฐาน H_1 ซึ่งสรุปได้ว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้รวมต่อเดือนของผู้กู้ กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)

รายได้สุทธิต่อเดือน	หน่วย:คน:(ร้อยละ)			
	จำนวนงวดที่ค้างชำระ			รวม
	ต่ำกว่ามาตรฐาน (มากกว่า 3 - 6 งวด)	สงสัย (มากกว่า 6 - 12 งวด)	สงสัยจะสูญ (มากกว่า 12 งวด)	
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท (ร้อยละ)	20 (5.00)	0 (0.00)	3 (0.75)	23 (5.75)
10,001 – 30,000 บาท (ร้อยละ)	61 (15.25)	30 (7.50)	94 (23.50)	185 (46.25)
30,001 – 40,000 บาท (ร้อยละ)	43 (10.75)	13 (3.25)	20 (5.00)	76 (19.00)
มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป (ร้อยละ)	65 (16.25)	20 (5.00)	31 (7.75)	116 (29.00)
รวม (ร้อยละ)	189 (47.25)	63 (15.75)	148 (37.00)	400 (100)
Sig = .000**				
$\chi^2 = 41.610$				

จากตาราง 7 พบว่าลูกค้าส่วนใหญ่เกือบทุกระดับรายได้รวมต่อเดือน มีจำนวนงวดค้างชำระอยู่ในระดับ ต่ำกว่ามาตรฐาน คือ มีงวดค้างมากกว่า 3 งวดแต่ไม่เกิน 6 งวด ยกเว้นลูกค้าที่มีระดับรายได้ 10,001-30,000 บาท ซึ่งมีจำนวนงวดค้างชำระมากที่สุดอยู่ที่ระดับ สงสัยจะสูญ คือ มากกว่า 12 งวดขึ้นไป และเป็น NPLs มากที่สุด จำนวน 185 คน

และผลจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้รวมต่อเดือนของผู้กู้ กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) พบว่า ค่า χ^2 เท่ากับ 41.610 และ ค่า Sig เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 จะเห็นได้ว่า ผลการทดสอบเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ยอมรับสมมติฐาน H_1 ซึ่งสรุปได้ว่า รายได้รวมต่อเดือนของผู้กู้มีความสัมพันธ์กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายในครอบครัวต่อเดือนกับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)

ค่าใช้จ่ายในครอบครัวต่อเดือน	หน่วย:คน:(ร้อยละ)			
	จำนวนงวดที่ค้างชำระ			รวม
	ต่ำกว่ามาตรฐาน (มากกว่า 3 - 6 งวด)	สงสัย (มากกว่า 6 - 12 งวด)	สงสัยจะสูญ (มากกว่า 12 งวด)	
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท (ร้อยละ)	67 (16.75)	12 (3.00)	56 (14.00)	135 (33.75)
10,001 – 30,000 บาท (ร้อยละ)	98 (24.50)	43 (10.75)	80 (20.00)	221 (55.25)
30,001 – 40,000 บาท (ร้อยละ)	16 (4.00)	4 (1.00)	8 (2.00)	28 (7.00)
มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป (ร้อยละ)	8 (2.00)	0 (0.00)	4 (1.00)	12 (3.00)
ไม่มี (ร้อยละ)	0 (0.00)	4 (1.00)	0 (0.00)	4 (1.00)
รวม (ร้อยละ)	189 (47.25)	63 (15.75)	148 (37.00)	400 (100)
Sig = .000**				
$\chi^2 = 39.886$				

จากตาราง 8 พบว่าลูกค้าส่วนใหญ่เกือบทุกระดับค่าใช้จ่ายต่อเดือน มีจำนวนงวดค้างชำระที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันคือ มีสัดส่วนจำนวนงวดค้างชำระอยู่ในระดับ ต่ำกว่ามาตรฐาน คือ มีงวดค้างมากกว่า 3 งวดแต่ไม่เกิน 6 งวด และมีค่าใช้จ่ายอยู่ในระดับ 10,001-30,000 บาท เป็น NPLs มากที่สุด จำนวน 221 คน ซึ่งอาจสืบเนื่องมาจากสาเหตุการะค่าใช้จ่ายในปัจจุบันสูงขึ้น

และผลจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายในครอบครัวต่อเดือนกับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สันนิษฐาน พบว่า ค่า χ^2 เท่ากับ 39.886 และ ค่า Sig เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 จะเห็นได้ว่า ผลการทดสอบเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ยอมรับสมมติฐาน H_1 ซึ่งสรุปได้ว่า ค่าใช้จ่ายในครอบครัวต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนวงเงินกู้กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)

วงเงินกู้	หน่วย:คน.(ร้อยละ)			
	จำนวนงวดที่ค้างชำระ			รวม
	ต่ำกว่ามาตรฐาน (มากกว่า 3 - 6 งวด)	สงสัย (มากกว่า 6 - 12 งวด)	สงสัยจะสูญ (มากกว่า 12 งวด)	
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท (ร้อยละ)	4 (1.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (1.00)
100,001 – 500,000 บาท (ร้อยละ)	61 (15.25)	15 (3.75)	59 (14.75)	135 (33.75)
500,001 – 1,000,000 บาท (ร้อยละ)	85 (21.25)	26 (6.50)	70 (17.50)	181 (45.25)
1,000,001 – 5,000,000 บาท (ร้อยละ)	35 (8.75)	22 (5.50)	19 (4.75)	76 (19.00)
มากกว่า 5,000,000 บาทขึ้นไป (ร้อยละ)	4 (1.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (1.00)
รวม (ร้อยละ)	189 (47.25)	63 (15.75)	148 (37.00)	400 (100)
Sig = .002**				
$\chi^2 = 24.283$				

จากตาราง 9 พบว่าลูกค้าทุกระดับจำนวนวงเงินกู้ มีจำนวนงวดค้างชำระที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันคือ มีสัดส่วนจำนวนงวดค้างชำระอยู่ในระดับ ต่ำกว่ามาตรฐาน คือ มีงวดค้างมากกว่า 3 งวด แต่ไม่เกิน 6 งวด และมีลูกค้าที่มีจำนวนวงเงินกู้อยู่ในระดับ 500,001-1,000,000 บาท เป็น NPLs มากที่สุด จำนวน 181 คน

และผลจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนวงเงินกู้กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) พบว่า ค่า χ^2 เท่ากับ 24.283 และ ค่า Sig เท่ากับ .002 ซึ่งมีความน้อยกว่า .05 จะเห็นได้ว่า ผลการทดสอบเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ยอมรับสมมติฐาน H_1 ซึ่งสรุปได้ว่า จำนวนวงเงินกู้ มีความสัมพันธ์กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)

ระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้	หน่วย:คน:(ร้อยละ)			
	จำนวนงวดที่ค้างชำระ			รวม
	ต่ำกว่ามาตรฐาน (มากกว่า 3 - 6 งวด)	สงสัย (มากกว่า 6 - 12 งวด)	สงสัยจะสูญ (มากกว่า 12 งวด)	
น้อยกว่า 10 ปี (ร้อยละ)	3 (0.75)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (0.75)
10 – 15 ปี (ร้อยละ)	46 (11.50)	16 (4.0)	37 (9.25)	99 (24.75)
16 – 20 ปี (ร้อยละ)	23 (5.75)	16 (4.00)	20 (5.00)	59 (14.75)
21 – 25 ปี (ร้อยละ)	18 (4.50)	7 (1.75)	12 (3.00)	37 (9.25)
มากกว่า 25 ปีขึ้นไป (ร้อยละ)	99 (24.75)	24 (6.00)	79 (19.75)	202 (50.50)
รวม (ร้อยละ)	189 (47.25)	63 (15.75)	148 (37.00)	400 (100)
Sig = .152				
$\chi^2 = 11.980$				

จากตาราง 10 พบว่าลูกค้าที่มีระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้ทุกระดับ มีจำนวนงวดค้างชำระที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันคือ มีสัดส่วนจำนวนงวดค้างชำระอยู่ในระดับ ต่ำกว่ามาตรฐาน คือ มีงวดค้างมากกว่า 3 งวดแต่ไม่เกิน 6 งวด และลูกค้าที่มีระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้มากกว่า 25 ปีขึ้นไป เป็น NPLs มากที่สุด จำนวน 202 คน

และผลจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้ กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) พบว่า ค่า χ^2 เท่ากับ 11.980 และ ค่า Sig เท่ากับ .152 ซึ่งมีค่ามากกว่า .05 จะเห็นได้ว่า ผลการทดสอบเป็นการยอมรับสมมติฐาน H_0 ปฏิเสธสมมติฐาน H_1 ซึ่งสรุปได้ว่า ระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้ ไม่มีความสัมพันธ์กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินงวดผ่อนชำระต่อเดือนกับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)

จำนวนเงินงวดผ่อนชำระต่อเดือน	หน่วย:คน:(ร้อยละ)			
	จำนวนงวดที่ค้างชำระ			รวม
	ต่ำกว่ามาตรฐาน (มากกว่า 3 - 6 งวด)	สงสัย (มากกว่า 6 - 12 งวด)	สงสัยจะสูญ (มากกว่า 12 งวด)	
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2,000 บาท (ร้อยละ)	16 (4.00)	3 (0.75)	12 (3.00)	31 (7.75)
2,001 – 5,000 บาท (ร้อยละ)	82 (20.50)	30 (7.50)	76 (19.00)	188 (47.00)
5,001 – 10,000 บาท (ร้อยละ)	64 (16.00)	19 (4.75)	48 (12.00)	131 (32.75)
10,001 – 20,000 บาท (ร้อยละ)	19 (4.75)	11 (2.75)	4 (1.00)	34 (8.50)
มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป (ร้อยละ)	8 (2.00)	0 (0.00)	8 (2.00)	16 (4.00)
รวม (ร้อยละ)	189 (47.25)	63 (15.75)	148 (37.00)	400 (100)
Sig = .001**				
$\chi^2 = 28.902$				

จากตาราง 11 พบว่าลูกค้าที่มีจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือนทุกระดับ มีจำนวนงวดค้างชำระที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันคือ มีสัดส่วนจำนวนงวดค้างชำระอยู่ในระดับ ต่ำกว่ามาตรฐาน คือ มีงวดค้างมากกว่า 3 งวดแต่ไม่เกิน 6 งวด และลูกค้าที่มีจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือนอยู่ระหว่าง 2,001-5,000 บาท เป็น NPLs มากที่สุด จำนวน 188 คน

ผลจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินงวดผ่อนชำระต่อเดือน กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) พบว่า ค่า χ^2 เท่ากับ 28.902 และ ค่า Sig เท่ากับ .001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 จะเห็นได้ว่า ผลการทดสอบเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ยอมรับสมมติฐาน H_1 ซึ่งสรุปได้ว่าจำนวนเงินงวดผ่อนชำระต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 12 สรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่

ปัจจัย	หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)	
	มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์
อาชีพ	✓	
รายได้รวมต่อเดือน	✓	
ค่าใช้จ่ายในครอบครัวต่อเดือน	✓	
จำนวนวงเงินกู้	✓	
ระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้		✓
จำนวนเงินงวดผ่อนชำระกับ ธอส. ต่อเดือน	✓	

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่ สามารถสรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะได้ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไป ของลูกค้าสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยที่ค้างชำระหนี้ของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่

สมมติฐานการวิจัย

ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่ ได้กำหนดสมมติฐานการศึกษา ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อาชีพ, รายได้รวมต่อเดือน และ รายจ่ายในครอบครัวต่อเดือน เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่
2. ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ ได้แก่ วงเงินกู้, ระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้, และจำนวนเงินงวดผ่อนชำระรายเดือน เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ลูกค้าของธนาคารอาคารสงเคราะห์ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่เป็นลูกหนี้ค้างชำระหนี้ติดต่อกันเกินกว่า 3 เดือน และธนาคารได้แจ้งเตือนการชำระหนี้เป็นลายลักษณ์อักษรก่อนที่จะดำเนินการตามกฎหมาย และเข้ามาติดต่oprะenomหนึ่กับธนาคารที่สำนักงานใหญ่

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากประชากรที่ศึกษา คือ ลูกค้าของธนาคารอาคารสงเคราะห์ในเขตกรุงเทพ และปริมณฑล ที่เป็นลูกหนี้ค้างชำระหนี้ติดต่อกันเกินกว่า 3 เดือน ซึ่งถือเป็น 1 หน่วยการวิเคราะห์ (Unit of Analysis) ที่มีจำนวนประชากรจริง ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2553 จำนวน 57,184 ราย ดังนั้น จึงสามารถกำหนดขนาดตัวอย่างได้จากค่าที่คำนวณ คือ 397.222 ราย หรือประมาณ 400 ตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่าง ใช้สูตรของยามานะ (yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95.00 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + [N(e^2)]}$$

เมื่อ e = ความคลาดเคลื่อนของการกลุ่มตัวอย่าง
โดยกำหนดที่ความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5

N = จำนวนของประชากร

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

$$\text{แทนค่า } n = \frac{57,184}{1 + [57,184(0.05^2)]}$$

$$n = 397.222$$

โดยมีวิธีการเก็บกลุ่มตัวอย่าง โดยการเก็บตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยสอบถามจากลูกหนี้ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ที่ค้างชำระหนี้ติดต่อกันเกินกว่า 3 เดือน และธนาคารได้แจ้งเตือนการชำระหนี้เป็นลายลักษณ์อักษร และเข้ามาติดต่อประนอมหนี้กับธนาคารที่สำนักงานใหญ่

ระยะเวลาที่ศึกษา

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในช่วงเดือน มิถุนายน – สิงหาคม 2553

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยผู้วิจัยได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน แล้วนำมาประมวลผลด้วยสถิติที่เหมาะสม เพื่อหาข้อสรุปตามกรอบวัตถุประสงค์การศึกษา

ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check – List) ประกอบด้วย เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, อาชีพ, สถานภาพ, รายได้, รายจ่ายในครอบครัวต่อเดือน, จำนวนบุตร และ จำนวนบุคคลที่ต้องอุปการะ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้ายที่ค้างชำระหนี้ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check – List) ประกอบด้วย ประเภทกลุ่มผู้กู้, วัตถุประสงค์การกู้, วงเงินกู้, ระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้, จำนวนเงินงวดผ่อนชำระรายเดือน, ระยะเวลาที่ผ่อนชำระหนี้มาแล้ว, จำนวนงวดที่ค้างชำระ และ จำนวนเงินงวดที่ค้างชำระทั้งสิ้น

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลการเกิดหนี้ค้าง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check – List) ประกอบด้วย ข้อมูลที่เกิดจากธนาคาร เกิดจากหน่วยงานของผู้กู้ และ เกิดจากตัวผู้กู้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากลูกหนี้ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ที่ค้างชำระหนี้ติดต่อกันเกินกว่า 3 เดือน และธนาคารได้แจ้งเตือนการชำระหนี้เป็นลายลักษณ์อักษรและเข้ามาติดต่อขอประนอมหนี้กับธนาคารที่สำนักงานใหญ่ จำนวน 400 คน โดยระยะเวลาในการเก็บแบบสอบถามคือ ช่วงเดือน มิถุนายน – สิงหาคม 2553

การวิเคราะห์ข้อมูล

การประมวลผลข้อมูล โดยข้อมูลที่ได้จากการสำรวจแบบสอบถามและข้อมูลด้านต่างๆ ที่รวบรวมได้ นำมาวิเคราะห์ ตามวิธีการทางสถิติ ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป (SPSS) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด ดังนี้

1 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, อาชีพ, สถานภาพ, รายได้, รายจ่ายในครอบครัวต่อเดือน, จำนวนบุตร และ จำนวนบุคคลที่ต้องอุปการะ โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ (Frequency) ของทุกตัวแปร และคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการพรรณนาข้อมูล

2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้ายที่ค้างชำระหนี้ ได้แก่ ประเภทการกู้, วัตถุประสงค์การกู้, วงเงินกู้, ระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้, จำนวนเงินงวดผ่อนชำระรายเดือน, ระยะเวลาที่ผ่อนชำระหนี้มาแล้ว, จำนวนงวดที่ค้างชำระ และ จำนวนเงินงวดที่ค้างชำระทั้งสิ้น โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ (Frequency) ของทุกตัวแปร และคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการพรรณนาข้อมูล

3 วิเคราะห์ข้อมูลการเกิดหนี้ค้าง แบ่งเป็น การเกิดหนี้ค้างจากธนาคาร, เกิดจากหน่วยงานของผู้กู้ และเกิดจากตัวผู้กู้ โดยนำข้อมูลคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการพรรณนาข้อมูล

4 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่ โดยใช้การจำแนกสัดส่วนแบบตาราง (Cross-tabulation) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยค่าไคสแควร์ (χ^2) ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ว่ามีความเข้มข้นมากหรือน้อยอย่างไร โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานหลัก (H_0): ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อาชีพ, รายได้รวมต่อเดือน, รายจ่ายในครอบครัวต่อเดือน และข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ ได้แก่ วงเงินกู้, ระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้, และจำนวนเงินงวดผ่อนชำระรายเดือน เป็นปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่

สมมติฐานรอง (H_1): ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อาชีพ, รายได้รวมต่อเดือน, รายจ่ายในครอบครัวต่อเดือน และข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ ได้แก่ วงเงินกู้, ระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้, และจำนวนเงินงวดผ่อนชำระรายเดือน เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่

สรุปผลการวิจัย

การนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าและผลการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย จากการวิเคราะห์ข้อมูลของลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ จำนวน 400 คน แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, อาชีพ, สถานภาพ, รายได้, รายจ่ายในครอบครัวต่อเดือน, จำนวนบุตร และ จำนวนบุคคลที่ต้องอุปการะ พบว่า

จากการศึกษาพบว่า ลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุลูกค้าอยู่ระหว่าง 36-40 ปี จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพ ลูกจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชนมากที่สุด ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส มีบุตร 2 คน และไม่มีบุคคลอื่นที่ต้องอุปการะเป็นส่วนใหญ่ มีระดับเงินเดือนอยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาท มีรายได้อื่นน้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ลูกค้าส่วนใหญ่ไม่ได้รับโบนัส และมีค่าใช้จ่ายในครอบครัวต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาท

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้ายที่ค้างชำระหนี้ ได้แก่ ประเภทกลุ่มผู้กู้, วัตถุประสงค์การกู้, วงเงินกู้, ระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้, จำนวนเงินงวดผ่อนชำระรายเดือน, ระยะเวลาที่ผ่อนชำระหนี้มาแล้ว, จำนวนงวดที่ค้างชำระ และ จำนวนเงินงวดที่ค้างชำระทั้งสิ้น

จากการศึกษาพบว่า ลูกค้ายที่ค้างชำระหนี้ ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มประเภทลูกค้ายรายย่อยทั่วไป มีวัตถุประสงค์การกู้เพื่อ ชื้อบ้านหรือห้องชุดมากที่สุด ส่วนใหญ่มีวงเงินกู้อยู่ระหว่าง 500,001-1,000,000 บาท และมีระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้มากกว่า 25 ปีขึ้นไป จ่ายเงินงวดผ่อนชำระให้กับธนาคารเดือนละ 2,001-5,000 บาท ส่วนใหญ่ผ่อนชำระหนี้มาแล้วตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีจำนวนงวดค้างชำระมากกว่า 12 งวดขึ้นไปมากที่สุด และลูกค้ายส่วนใหญ่มีจำนวนเงินค้างชำระกับธนาคารมากกว่า 30,000 บาท

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลการเกิดหนี้ค้าง แบ่งเป็น การเกิดหนี้ค้างจากธนาคาร, เกิดจากหน่วยงานของผู้กู้ และเกิดจากตัวผู้กู้ พบว่า

เกิดจากธนาคาร รวมคิดเป็นร้อยละ 3.41 โดยมีสาเหตุเกิดจากธนาคารไม่ได้แจ้งให้ลูกค้ายผ่อนชำระเงินงวดเพิ่ม ในกรณีอัตราดอกเบี้ยมีการเปลี่ยนแปลง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.60 รองลงมาเป็นสาเหตุอื่น ๆ ที่เกิดจากธนาคาร เช่น เมื่อมีการคิดค่าเบี้ยประกันภัย ธนาคารไม่แจ้งลูกค้ายทำให้เงินงวดชำระไม่เต็มจำนวน จึงเกิดเป็นหนี้ค้าง โดยที่ลูกค้ายไม่ทราบ หรือ อัตราดอกเบี้ยของธนาคารยังแพงอยู่สำหรับผู้มีรายได้น้อย เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 0.81

เกิดจากหน่วยงานของผู้กู้ รวมคิดเป็นร้อยละ 1.85 โดยมีสาเหตุเกิดจากหน่วยงานของผู้กู้ไม่ได้หักเงินเดือน เพื่อชำระค่างวดให้กับธนาคาร จึงทำให้เกิดหนี้ค้างชำระ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.63 ซึ่งเป็นประเภทกลุ่มลูกค้ายสวัสดิการ ที่อยู่ในหน่วยงานที่มีข้อตกลงร่วมกันระหว่างหน่วยงานกับธนาคาร ซึ่งทางหน่วยงานจะหักเงินเดือน เพื่อชำระค่างวดของผู้กู้ให้กับธนาคาร รองลงมาเป็นสาเหตุอื่น ๆ ที่เกิดจากหน่วยงานผู้กู้ เช่น ไม่ทราบจำนวนเงินงวดผ่อนชำระที่เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 0.22

เกิดจากตัวผู้กู้ รวมคิดเป็นร้อยละ 94.74 จากการรวบรวมแบบสอบถาม ด้านที่เป็นสาเหตุทำให้ลูกค้ายเป็นหนี้ค้างชำระกับธนาคารมากที่สุด คือ ด้านภาระหนี้สินอื่นที่เพิ่มขึ้นหลังจากกู้เงินจากธนาคาร เช่น หนี้จากบัตรเครดิต, กู้สินเชื่อส่วนบุคคลเพื่อการอุปโภคบริโภค เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 24.66 รองลงมาเป็นด้านภาระค่าใช้จ่ายในครอบครัว เช่น ภาระค่าครองชีพปัจจุบันสูงขึ้น, บุคคลในครอบครัวตกงาน ทำให้มีภาระเลี้ยงดูเพิ่มขึ้น เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 22.49 ลำดับต่อมาด้านรายได้ เช่น ตกงาน หรือเสียชีวิต, รายได้ลด, ประสบปัญหาด้านการเงิน เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ

20.21 ด้านเหตุฉุกเฉินต้องใช้เงิน เช่น ชำระค่าเล่าเรียนบุตร, จ่ายค่ารักษาพยาบาลตัวเอง หรือคนในอุปการะ เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 19.25 และ ด้านที่เป็นสาเหตุที่น้อยที่สุด คือ ด้านการลงทุนหรือการออม เช่น ลงทุนค้าขาย เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 8.13

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อาชีพ, รายได้รวมต่อเดือน ประกอบด้วย เงินเดือน และรายได้อื่น, รายจ่ายในครอบครัวต่อเดือน และข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ ได้แก่ วงเงินกู้, ระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้ และจำนวนเงินงวดผ่อนชำระรายเดือน

ปัจจัยส่วนบุคคล จากผลการศึกษาพบว่า

อาชีพ, รายได้รวมต่อเดือน และ รายจ่ายในครอบครัวต่อเดือน มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ จากผลการศึกษาพบว่า

วงเงินกู้, และจำนวนเงินงวดผ่อนชำระรายเดือน มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้ ไม่มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่ จากผลการศึกษาสามารถอภิปรายผล ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สืบเนื่องเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคาร
อาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่

ปัจจัยส่วนบุคคล

อาชีพ ผลจากการศึกษาพบว่า อาชีพของลูกค้าที่ค้าชำระหนี้ มีความสัมพันธ์กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สันเขื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัฒนา กันยานนท์ (2543: 60-62) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ทำให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงราย จากผลการศึกษาพบว่า ถ้าลูกหนี้รายใดมีอาชีพและหน้าที่การงานที่ดี มั่นคง โอกาสที่จะเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ย่อมมีน้อย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วนิดา จันทวงศ์ (2550: 57-59) ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้สินเชื่อกะหนาคารออมสิน เขตเชียงใหม่ 2 จากผลการศึกษาพบว่า ลูกหนี้ที่มีอาชีพที่มีลักษณะเป็นรายได้ประจำ ย่อมมีความสามารถในการชำระคืนมากกว่า ลูกหนี้ที่มีลักษณะอาชีพที่มีรายได้ไม่แน่นอน หรืออาชีพที่ขึ้นอยู่กับผลประกอบการหรือภาวะเศรษฐกิจ เช่น ค้าขาย ดำเนินธุรกิจ อาชีพอื่น ๆ

รายได้รวมต่อเดือน ผลจากการศึกษาพบว่า รายได้รวมต่อเดือน ของลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ มีความสัมพันธ์กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ หัสติน อัครพงษ์สวัสดิ์ (2550: 41-42) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา จากผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่มีแหล่งรายได้จากภาคเกษตรกรรมควบคู่กับนอกภาคเกษตรกรรม มีโอกาสที่จะเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง และเกษตรกรที่มีรายได้สุทธิต่อครัวเรือนที่สูงขึ้นจะมีโอกาสเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนา เรืองรอง (2539: 65-69) ศึกษาเรื่อง สาเหตุหรือปัจจัยที่มีผลกระทบทำให้เกิดหนี้ค้างชำระ ของธนาคารอาคารสงเคราะห์ จากผลการศึกษาพบว่า ลูกหนี้ที่มีรายได้ไม่เพียงพอชำระเงินงวด จะเป็นสาเหตุหนึ่งของการเกิดหนี้ค้างชำระได้ เนื่องจากรายได้ของลูกค้าเป็นปัจจัยสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถของลูกค้าในการผ่อนชำระคืนเงินกู้และเป็นปัญหาหลักของการค้างชำระเงินงวด

รายจ่ายในครอบครัวต่อเดือน ผลจากการศึกษาพบว่า รายจ่ายในครอบครัวต่อเดือน ของลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ มีความสัมพันธ์กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สิ้นเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิดารัตน์ มหิวรรณ (2542: 79-83) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปัญหานี้ค้างของสินเชื่อที่อยู่อาศัย : กรณีศึกษา “ลูกค้าที่มีหนี้ค้างชำระของธนาคารอาคารสงเคราะห์” และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วนิดา จันทวงศ์ (2550: 57-59) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้สินเชื่อเคหะอาคารออมสินเขตเชียงใหม่ 2 จากผลการศึกษาพบว่า หากลูกหนี้มีรายจ่ายของครัวเรือนต่อเดือน (ค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิตและภาระหนี้ภายนอก) เป็นจำนวนเงินที่มาก ลูกหนี้ย่อมมีภาระที่ต้องรับผิดชอบสูงขึ้น ทำให้ความสามารถในการชำระคืนเงินกู้ของผู้กู้ต่อเดือนลดลง ความเสี่ยงในการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ย่อมสูงขึ้น

ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้าที่ค้างชำระหนี้

วงเงินกู้ ผลจากการศึกษาพบว่า วงเงินกู้ของลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ มีความสัมพันธ์กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สิ้นเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรันดร์ ภระบรณ (2544: 42-44) ศึกษาเรื่อง สาเหตุของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารกรุงไทย ในจังหวัดเชียงราย จากผลการศึกษาพบว่า การให้ข้อมูลในการขอกู้เงินไม่ตรงกับความเป็นจริงหรือมีเจตนาในการใช้วงเงินกู้มากกว่ากิจการนั้น เมื่อมีเงินมากอาจใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือย ไม่มีการวางแผนใช้เงินกู้ให้เกิดประสิทธิภาพ ทำให้ผลตอบแทนจากการใช้เงินกู้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น และส่งผลกระทบต่อภาระหนี้ให้กับธนาคาร และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิการ์ จรรย์ัญญกุล (2543: 26-36) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ทำให้เกิดหนี้มีปัญหารุจกเข้าซื้อรถยนต์ของบริษัทลีสซิ่งแห่งหนึ่งในจังหวัดลำปาง จากผลการศึกษาพบว่า ความรับผิดชอบของผู้เช่าซื้อขึ้นอยู่กับวงเงินที่ให้เช่าซื้อ ถ้าให้เช่าซื้อเป็นจำนวนสูงเงินดาวน์ต่ำ จะทำให้ค่างวดที่ต้องผ่อนชำระคืนตามงวดที่ต้องชำระสูง โอกาสที่หนี้จะมีปัญหาย่อมจะมีสูง

ระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้ ผลจากการศึกษาพบว่า ระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้ของลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ ไม่มีความสัมพันธ์กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สิ้นเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัฒนากันยานนท์ (2543: 60-62) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ทำให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงราย จากผลการศึกษาพบว่า ระยะเวลาในการทำสัญญาผ่อนชำระเงินกู้ ไม่มีผลต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ เนื่องจากผลการทดสอบมีการยอมรับสมมติฐาน

จำนวนเงินงวดผ่อนชำระรายเดือน ผลจากการศึกษาพบว่า จำนวนเงินงวดผ่อนชำระรายเดือนของลูกค้าที่ค้างชำระหนี้ มีความสัมพันธ์กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สิ้นเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิการ์ จรัญธัญกุล (2543: 26-36) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ทำให้เกิดหนี้มีปัญหารุขกิจเช่าซื้อรถยนต์ของบริษัท สหซึ่งแห่งหนึ่งในจังหวัดลำปาง จากผลการศึกษาพบว่า ถ้าจำนวนเงินค่างวดสูง ความสามารถที่จะชำระให้ตรงตามงวดจะมีน้อย โดยที่หนี้จะมีปัญหาจะมีสูง แต่ถ้าค่างวดต่ำความสามารถที่จะชำระให้ตรงตามเวลาจะมีมาก โอกาสที่หนี้จะมีปัญหาจะมีน้อย

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สิ้นเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่ สามารถนำมาสนับสนุนการกำหนดมาตรฐานในการพิจารณาการปล่อยสินเชื่อ และคัดเลือกลูกค้าสินเชื่อ เพื่อให้เป็นบรรทัดฐานในการลดความเสี่ยงและป้องกันการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ตลอดจนเพื่อความมั่นใจในการตัดสินใจคัดเลือกลูกค้าที่มีคุณภาพ สำหรับเกณฑ์ที่นำมาใช้ในการพิจารณาการปล่อยสินเชื่อ และเป็นการป้องกันการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ แต่อย่างไรก็ตาม ในการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริง ผู้วิเคราะห์การปล่อยสินเชื่อ หรือ การป้องกันลูกค้าหนี้ไม่ให้เป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ จะต้องมีการพิจารณาเป็นรายแต่ละกรณีไป ซึ่งจะขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายปัจจัย

จากผลการศึกษาจะพบว่าปัจจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สิ้นเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่ มีจำนวนทั้งสิ้น 5 ตัวแปร ได้แก่ อาชีพ, รายได้รวมต่อเดือน, รายจ่ายในครอบครัวต่อเดือน, วงเงินกู้ และ จำนวนเงินผ่อนชำระรายเดือน รวมทั้งสาเหตุการเกิดหนี้ค้างในด้านต่าง ๆ ดังนั้นจากการศึกษาครั้งนี้จึงสามารถนำมาสรุปเป็นข้อเสนอแนะได้ดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับลูกค้า

1. ผู้ซื้อบ้านจะต้องวางแผนการเงินที่รอบคอบมากขึ้น ก่อนการตัดสินใจซื้อบ้าน และในการขอกู้เงินจากสถาบันการเงิน ควรจะคำนึงถึงความมั่นคงของอาชีพและรายได้ในอนาคตด้วยว่าจะมีรายได้มากพอที่จะผ่อนชำระเงินงวดกับสถาบันการเงินได้ทุกเดือนตลอดระยะเวลากู้หรือไม่ มิใช่มุ่งหวังและพยายามจะให้ได้เงินกู้สูงสุด จนเกินกำลังความสามารถที่จะผ่อนได้ในอนาคต จนทำให้เกิดปัญหาการค้างชำระหนี้ตามมา

2. ในกรณีที่ผู้กู้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ ไม่ว่าด้วยเหตุผลใด ๆ เช่น ถูกลดเงินเดือน ตกงาน ประกอบธุรกิจการค้าล้มเหลว เป็นต้น ผู้กู้จะต้องรีบติดต่อขอประนอมหนี้กับสถาบันการเงินผู้ให้กู้โดยเร็วที่สุด ไม่ควรปล่อยให้หนี้ค้างชำระพอกพูนขึ้น เพราะหากผู้กู้ผิดนัดชำระหนี้มานานมากเท่าไร จำนวนยอดหนี้ก็จะเพิ่มสูงมากขึ้นตามลำดับ

ข้อเสนอแนะสำหรับสถาบันการเงิน

1. สถาบันการเงินควรมีการพิจารณาปล่อยสินเชื่ออย่างรอบคอบมากขึ้น โดยจะต้องมีการวิเคราะห์ความเสี่ยงต่อการค้างชำระหนี้ของผู้กู้ที่ละเอียดและเข้มงวดขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประเมินความน่าเชื่อถือของผู้กู้ในประเด็นความสามารถในการชำระหนี้ โดยพิจารณาลักษณะอาชีพและแนวโน้มรายได้ในอนาคต

2. สถาบันการเงินควรมีการดูแลไม่ให้สินเชื่อปกตติกลายเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นอีก โดยจะต้องติดตามดูแลลูกหนี้อย่างใกล้ชิด มีการเร่งปรับปรุงกระบวนการติดตามการเก็บเงินชำระหนี้ให้มีประสิทธิภาพ โดยควรจะแจ้งให้ผู้กู้ที่มีการค้างชำระเงินงวดตั้งแต่ 1 งวดขึ้นไป ให้รีบติดต่อกับธนาคารทันที เพื่อเข้าใจฐานะทางการเงินของผู้กู้และให้คำปรึกษา หรือเพื่อการปรับโครงสร้างหนี้ที่เหมาะสม เช่น การปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ หรือการยืดระยะเวลากู้ให้เงินงวดลดลง เป็นต้น เพื่อให้ลูกหนี้สามารถชำระหนี้ต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง ไม่ต้องรอให้เป็นสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เสียก่อน

3. ควรริเริ่มและปรับปรุงกระบวนการประนอมหนี้ให้มีประสิทธิภาพและมีความยืดหยุ่นมากยิ่งขึ้น โดยดูจากสาเหตุการเป็นหนี้ของลูกหนี้ ความสามารถในการชำระหนี้ปัจจุบันการลูกหนี้ประวัติการชำระหนี้ที่ผ่านมาของลูกหนี้ รวมทั้งปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อลูกหนี้เช่น สถานะเศรษฐกิจ เป็นต้น เพื่อให้สามารถลดหนี้ค้างของลูกหนี้ลงให้มากที่สุด และลูกหนี้สามารถชำระหนี้ต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะได้ประโยชน์ทั้งด้านลูกหนี้และสถาบันการเงินที่ปล่อยกู้

4. จัดทำนโยบายหรือจัดทำข้อเสนอทางเลือกต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ โดยจัดให้มีการประชุมร่วมกับผู้กู้ เพื่อจะได้ทราบข้อมูลเพิ่มเติมและพิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหานี้เพื่อให้ทางเลือกที่ก่อให้เกิดผลดีต่อธนาคารมากที่สุด และลูกค้าสามารถยอมรับปฏิบัติตามได้ ซึ่งอาจมีหลายวิธี เช่น การปรับหนี้ให้เป็นสถานะปกติ การประนอมหนี้ การขายสินเชื่อให้นักลงทุนรายอื่น เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้จัดทำในช่วงระยะเวลาที่ประเทศกำลังประสบกับภาวะเศรษฐกิจที่ผันผวนอย่างรุนแรง ความไม่แน่นอนเกี่ยวกับภาวะราคาน้ำมัน วิกฤติซับไพรม์ (Sub Prime Crisis) หรือแฮมเบอร์เกอร์ไครซิส (Hamburger Crisis) ความไม่สงบของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และเหตุการณ์ทางการเมือง ซึ่งจากเหตุการณ์ดังกล่าวก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพคล่องทั้งภาคครัวเรือนและธุรกิจ ส่งผลกระทบต่อรายได้ อำนาจการใช้จ่าย และความสามารถในการชำระหนี้ในที่สุด โดยปัจจัยที่ถูกกระทบมากที่สุดคืออาชีพและรายได้ ซึ่งการพิจารณาให้สินเชื่อในช่วงเวลาก่อนที่จะเกิดความผันผวนทางเศรษฐกิจ เป็นไปได้ว่าในเวลาดังกล่าวลูกหนี้อาจยังมีศักยภาพในการชำระหนี้ที่ดีอยู่ แต่พอถึงช่วงเวลาวิกฤตดังกล่าว ความสามารถในการชำระหนี้ก็กลับต่ำลงจนถึงระดับการค้างชำระหนี้ในที่สุด

ดังนั้นเพื่อให้เกิดผลที่ชัดเจนว่าปัจจัยใดที่ส่งผลกระทบต่อปัญหานี้ค้างของธนาคาร นอกเหนือจากในงานวิจัยนี้ก็อีกบ้าง จึงควรที่จะจัดทำวิจัยในเรื่องดังกล่าวในช่วงที่ภาวะเศรษฐกิจเข้าสู่ภาวะปกติ เพื่อเปรียบเทียบผลว่าต่างกันหรือไม่อย่างไร และควรศึกษาปัจจัยภายนอก อาทิ ภาวะเศรษฐกิจ สภาพคล่องของระบบเศรษฐกิจ อัตราดอกเบี้ย ควบคุมกันไปด้วย เพื่อที่ใช้เป็นแนวทางที่เหมาะสมในการวิเคราะห์สินเชื่อ และพิจารณาประกอบการตัดสินใจเพื่อลดความเสี่ยงของการเกิดหนี้ค้างชำระ และหนี้สูญในอนาคต

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ จรัญธัญกุล. (2543). ปัจจัยที่ก่อให้เกิดหนี้มีปัญหารุกริบเข้าสู่รถยนต์ของ บริษัทสี่ล้อซึ่ง
แห่งหนึ่งในเขตจังหวัดลำปาง. สารนิพนธ์ เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร
- กฤษชา แพร์คุณธรรม. (2547). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้: กรณีศึกษา
ธนาคารอาคารสงเคราะห์. สารนิพนธ์ เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร
- ชญานุช ผดุงลาภยศ. (2550). ปัจจัยที่ทำให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อกรุงเทพธนวิ
ในเขตราชวงศ์ กรณีศึกษา: สินเชื่อกรุงเทพธนวิของ บมจ.ธนาคารกรุงเทพ. สารนิพนธ์
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร
- ชนินทร์ พิชยาวิธ. (2533). ธนาคารพาณิชย์ใช้มาตรการอะไรในการพิจารณาปล่อยสินเชื่อ.
กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พรินติ้งกรุ๊ป.
- ชูศรี วงศ์รัตน. (2550). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: ไทเนรมิตกิจ
อินเตอร์ โปรเกรสซิฟ.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2548). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยSPSS. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพฯ: วี.อินเตอร์ พรินท์
- ธิดารัตน์ มหิวรรณ. (2542). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปัญหานี้ค้างของสินเชื่อที่อยู่อาศัย: กรณีศึกษา
ลูกค้าที่มีหนี้ค้างชำระของธนาคารอาคารสงเคราะห์. ภาคนิพนธ์ เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต.
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- ธนาคารอาคารสงเคราะห์. (2541, มกราคม-มีนาคม). หนี้ค้างที่อยู่อาศัย: ปัญหาและแนวทางแก้ไข.
วารสารธนาคารอาคารสงเคราะห์. 4(12): 6-30
- (2552). นโยบายสินเชื่อ (Credit Policy). สืบค้นเมื่อ 12 ธันวาคม 2552,
จาก <http://www.ghb.co.th>
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2552). หลักเกณฑ์การจัดชั้นหนี้. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2552,
จาก <http://www.bot.or.th>
- นงนุช กะดีแดง. (2541). หนี้ค้างชำระของสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์ใน
จังหวัดเชียงใหม่. สารนิพนธ์ เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร

- นิรันดร์ ภิระบรรณ. (2544). สาเหตุของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารกรุงไทยในจังหวัด
เชียงราย. สารนิพนธ์ เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร
- พัฒนา กันยานนท์. (2543). ปัจจัยที่ทำให้หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งใน
จังหวัดเชียงราย. สารนิพนธ์ เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร
- รัตนา เรืองรอง. (2539). บทบาทของธนาคารอาคารสงเคราะห์ในการตอบสนองนโยบายด้านสินเชื่อ
ที่อยู่อาศัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกริก. ถ่ายเอกสาร
- วนิดา จันทวงศ์. (2550). ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้สินเชื่อเคหะธนาคารออมสิน
เขตเชียงใหม่/2. สารนิพนธ์ เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร
- หัสติน อัครพงษ์สวัสดิ์. (2550). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคาร
เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาอดอยหล่อ จังหวัดเชียงใหม่. สารนิพนธ์
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร
- อนันต์ บุญมหาธนกร. (2538). ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นหนี้ค้างชำระสำหรับสินเชื่อกรุงเทพธนวิ
ในจังหวัดเชียงใหม่. สารนิพนธ์ เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร
- Tucker, D.P. (1968). Credit rationing, interest rate lags and monetary policy speed.
The Quarterly Journal of Economics, 82(1), 54-84.
- Stiglitz, J.E., & Weiss, A. (1981). Credit rationing in markets with imperfect information.
The American Economic Review, 71(3), 393-410
- Kotler Philip. (2003). *Marketing for Hospitality and Tourism* : The Millennium Edition. New
Jersey: Prentice-Hall, Inc.
- Schiffman, Leon G. and Leslie Lazar Kanuk. (2007). *Consumer Behavior*. New Jersey
: Prentice-Hall, Inc.
- Engel James F., Blackwell Roger D. and Miniard Paul W. (1995). *Consumer Behavior*,
8th. ed. Fort Worth : The Dryden Press Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตารางการวิเคราะห์

ตาราง 5 สรุปรวมสาเหตุการเกิดหนี้ค้างทั้งหมด (เรียงจากมากไปน้อย)

สาเหตุการเกิดหนี้ค้าง	ร้อยละ
1. ภาระค่าครองชีพปัจจุบันสูงขึ้น เช่น ค่าน้ำมัน, ค่าอุปโภค บริโภคแพงขึ้น	11.27
2. ชำระค่าเล่าเรียนบุตร ทำให้มีภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น	8.51
3. บุคคลในครอบครัวตกงาน ทำให้มีภาระเลี้ยงดูเพิ่มขึ้น	8.35
4. ผู้กู้หลัก / ผู้กู้ร่วม ตกงาน หรือเสียชีวิต ภายหลังจากกู้เงินกับธนาคาร	7.32
5. หนี้บัตรเครดิต เพื่อการอุปโภคบริโภค	7.26
6. เช่าซื้อ / ผ่อน ยานพาหนะ ได้แก่ รถจักรยานยนต์, รถยนต์	6.61
7. กู้นอกระบบ เพื่อนำไปใช้จ่ายที่จำเป็น	6.29
8. เจ็บป่วย (ค่ารักษาพยาบาลตัวเอง และคนในอุปการะ)	5.80
9. การมีคู่แข่งทางการค้ามากขึ้น ทำให้รายได้ลดลง, ประสบปัญหาด้านการเงิน, การค้าไม่ประสบความสำเร็จ, ผู้กู้หลักและผู้กู้ร่วมไม่ได้ผ่อนชำระ เป็นต้น	4.99
10. ทำประกันชีวิต ต้องจ่ายค่าเบี้ยประกัน ทำให้มีภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น	3.90
11. ถูกลดหรือยกเลิก เบี้ยเลี้ยง, ค่าคอมมิชชั่น, ค่าล่วงเวลา, โบนัส	3.52
12. เล่นแชร์ เช่น โฉนดโกงค่าแชร์ จึงต้องชำระหนี้ให้ลูกแชร์คนอื่น ๆ ทำให้หนี้สินเพิ่มขึ้น	2.87
13. ถูกโกง เช่น ไปค้าประกันหนี้สินให้กับบุคคลอื่น	2.82
14. ธนาคารไม่ได้แจ้งให้ลูกค้าผ่อนเงินงวดเพิ่ม กรณีอัตราดอกเบี้ยมีการเปลี่ยนแปลง	2.60
15. ถูกลดเงินเดือน ทำให้รายได้ลดลง	2.38
16. กู้สินเชื่อส่วนบุคคลเพื่อการอุปโภคบริโภค	2.28
17. หน่วยงานของท่านไม่มีโบนัส เช่น ปีนียกเลิกจ่ายโบนัส ทำให้แผนการใช้จ่ายเงินสะดุด	2.00
18. มีบุตรเพิ่ม ทำให้มีภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น	2.00
19. หน่วยงานของท่านไม่ได้หักเงินเดือนให้ ธอส. ตามที่ทำสัญญา ทำให้เป็นหนี้โดยไม่ทราบ	1.63
20. กู้เงินกับหน่วยงานของท่าน / หรือกู้เงินสหกรณ์ ทำให้มีภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น	1.57
21. เกิดอุบัติเหตุ ทำให้มีภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นโดยไม่ได้คาดการณ์ไว้	1.52
22. มีบุคคลที่ต้องอุปการะเพิ่มขึ้น (พ่อแม่ หรือ ญาติ), มีรายจ่ายจำเป็น เพิ่มขึ้น หรือ หนี้เดิมที่ส่งบุตรเรียน เป็นต้น	0.87
23. เมื่อมีการคิดค่าเบี้ยประกันภัย ธนาคารไม่แจ้งลูกค้า ทำให้เงินงวดชำระไม่เต็มจำนวน จึงเกิดเป็นหนี้ค้างโดยที่ลูกค้าไม่ทราบ เป็นต้น	0.81
24. นำเงินไปลงทุนค้าขาย	0.76
25. ต่อเติมบ้าน, ชำระค่าสินค้าที่ส่งมาจำหน่าย หรือ บุคคลในครอบครัวเสียชีวิต	0.60
26. ซื้อหุ้นหรือตราสาร แล้วขาดทุน ทำให้รายได้ลดลง และทำให้แผนการใช้จ่ายเงินสะดุด	0.60
27. กู้สินเชื่อส่งหาริมทรัพย์กับสถาบันการเงินอื่นในภายหลัง	0.43
28. ผู้กู้ไม่ทราบจำนวนเงินงวดผ่อนชำระที่เพิ่มขึ้น	0.22
29. นำเงินไปเช่าอาคารทำธุรกิจ ทำให้มีภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น	0.22
รวม	100

ตาราง 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)

อาชีพ	หน่วย:คน:(ร้อยละ)			
	จำนวนงวดที่ค้างชำระ			รวม
	ต่ำกว่ามาตรฐาน (มากกว่า 3 - 6 งวด)	สงสัย (มากกว่า 6 - 12 งวด)	สงสัยจะสูญ (มากกว่า 12 งวด)	
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ)	56 (14.00)	4 (1.00)	11 (2.75)	71 (17.75)
ลูกจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน อาชีพอิสระ และค้าขาย (ร้อยละ)	120 (30.00)	47 (11.75)	131 (32.75)	298 (74.50)
เจ้าของกิจการ (ร้อยละ)	12 (3.00)	12 (3.00)	4 (1.00)	28 (7.00)
อื่นๆ (ร้อยละ)	1 (0.25)	0 (0.00)	2 (0.50)	3 (0.75)
รวม (ร้อยละ)	189 (47.25)	63 (15.75)	148 (37.00)	400 (100)
Sig = .000**				
$\chi^2 = 58.833$				

ตาราง 7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้สุทธิต่อเดือนของผู้กู้ กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)

รายได้สุทธิต่อเดือน	หน่วย:คน.(ร้อยละ)			
	จำนวนงวดที่ค้างชำระ			รวม
	ต่ำกว่ามาตรฐาน (มากกว่า 3 - 6 งวด)	สงสัย (มากกว่า 6 - 12 งวด)	สงสัยจะสูญ (มากกว่า 12 งวด)	
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท (ร้อยละ)	20 (5.00)	0 (0.00)	3 (0.75)	23 (5.75)
10,001 – 30,000 บาท (ร้อยละ)	61 (15.25)	30 (7.50)	94 (23.50)	185 (46.25)
30,001 – 40,000 บาท (ร้อยละ)	43 (10.75)	13 (3.25)	20 (5.00)	76 (19.00)
มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป (ร้อยละ)	65 (16.25)	20 (5.00)	31 (7.75)	116 (29.00)
รวม (ร้อยละ)	189 (47.25)	63 (15.75)	148 (37.00)	400 (100)
Sig = .000**				
$\chi^2 = 41.610$				

ตาราง 8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายในครอบครัวต่อเดือนกับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)

ค่าใช้จ่ายในครอบครัวต่อเดือน	หน่วย:คน.(ร้อยละ)			
	จำนวนงวดที่ค้างชำระ			รวม
	ต่ำกว่ามาตรฐาน (มากกว่า 3 - 6 งวด)	สงสัย (มากกว่า 6 - 12 งวด)	สงสัยจะสูญ (มากกว่า 12 งวด)	
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท (ร้อยละ)	67 (16.75)	12 (3.00)	56 (14.00)	135 (33.75)
10,001 – 30,000 บาท (ร้อยละ)	98 (24.50)	43 (10.75)	80 (20.00)	221 (55.25)
30,001 – 40,000 บาท (ร้อยละ)	16 (4.00)	4 (1.00)	8 (2.00)	28 (7.00)
มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป (ร้อยละ)	8 (2.00)	0 (0.00)	4 (1.00)	12 (3.00)
ไม่มี (ร้อยละ)	0 (0.00)	4 (1.00)	0 (0.00)	4 (1.00)
รวม (ร้อยละ)	189 (47.25)	63 (15.75)	148 (37.00)	400 (100)
Sig = .000**				
$\chi^2 = 39.886$				

ตาราง 9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนวงเงินกู้กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)

วงเงินกู้	หน่วย:คน.(ร้อยละ)			
	จำนวนงวดที่ค้างชำระ			รวม
	ต่ำกว่ามาตรฐาน (มากกว่า 3 - 6 งวด)	สงสัย (มากกว่า 6 - 12 งวด)	สงสัยจะสูญ (มากกว่า 12 งวด)	
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท (ร้อยละ)	4 (1.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (1.00)
100,001 – 500,000 บาท (ร้อยละ)	61 (15.25)	15 (3.75)	59 (14.75)	135 (33.75)
500,001 – 1,000,000 บาท (ร้อยละ)	85 (21.25)	26 (6.50)	70 (17.50)	181 (45.25)
1,000,001 – 5,000,000 บาท (ร้อยละ)	35 (8.75)	22 (5.50)	19 (4.75)	76 (19.00)
มากกว่า 5,000,000 บาทขึ้นไป (ร้อยละ)	4 (1.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (1.00)
รวม (ร้อยละ)	189 (47.25)	63 (15.75)	148 (37.00)	400 (100)
Sig = .002**				
$\chi^2 = 24.283$				

ตาราง 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้กับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)

หน่วย:คน:(ร้อยละ)				
ระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้	จำนวนงวดที่ค้างชำระ			
	ต่ำกว่ามาตรฐาน	สงสัย	สงสัยจะสูญ	รวม
	(มากกว่า 3 - 6 งวด)	(มากกว่า 6 - 12 งวด)	(มากกว่า 12 งวด)	
น้อยกว่า 10 ปี	3	0	0	3
(ร้อยละ)	(0.75)	(0.00)	(0.00)	(0.75)
10 – 15 ปี	46	16	37	99
(ร้อยละ)	(11.50)	(4.0)	(9.25)	(24.75)
16 – 20 ปี	23	16	20	59
(ร้อยละ)	(5.75)	(4.00)	(5.00)	(14.75)
21 – 25 ปี	18	7	12	37
(ร้อยละ)	(4.50)	(1.75)	(3.00)	(9.25)
มากกว่า 25 ปีขึ้นไป	99	24	79	202
(ร้อยละ)	(24.75)	(6.00)	(19.75)	(50.50)
รวม	189	63	148	400
(ร้อยละ)	(47.25)	(15.75)	(37.00)	(100)
Sig = .152				
$\chi^2 = 11.980$				

ตาราง 11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินงวดผ่อนชำระต่อเดือนกับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)

จำนวนเงินงวดผ่อนชำระต่อเดือน	หน่วย:คน.(ร้อยละ)			
	จำนวนงวดที่ค้างชำระ			รวม
	ต่ำกว่ามาตรฐาน (มากกว่า 3 - 6 งวด)	สงสัย (มากกว่า 6 - 12 งวด)	สงสัยจะสูญ (มากกว่า 12 งวด)	
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2,000 บาท (ร้อยละ)	16 (4.00)	3 (0.75)	12 (3.00)	31 (7.75)
2,001 – 5,000 บาท (ร้อยละ)	82 (20.50)	30 (7.50)	76 (19.00)	188 (47.00)
5,001 – 10,000 บาท (ร้อยละ)	64 (16.00)	19 (4.75)	48 (12.00)	131 (32.75)
10,001 – 20,000 บาท (ร้อยละ)	19 (4.75)	11 (2.75)	4 (1.00)	34 (8.50)
มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป (ร้อยละ)	8 (2.00)	0 (0.00)	8 (2.00)	16 (4.00)
รวม (ร้อยละ)	189 (47.25)	63 (15.75)	148 (37.00)	400 (100)
Sig = .001**				
$\chi^2 = 28.902$				

ตาราง 12 สรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่

ปัจจัย	หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)	
	มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์
อาชีพ	✓	
รายได้รวมต่อเดือน	✓	
ค่าใช้จ่ายในครอบครัวต่อเดือน	✓	
จำนวนวงเงินกู้	✓	
ระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้		✓
จำนวนเงินงวดผ่อนชำระกับ ธอส. ต่อเดือน	✓	

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่องานวิจัย

เรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อ
เพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำสารนิพนธ์ หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
เศรษฐศาสตร์การจัดการ เรื่อง “การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อ
เพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่”

แบบสอบถามชุดนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 : ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 : ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้าที่ค้างชำระหนี้

ตอนที่ 3 : ข้อมูลการเกิดหนี้ค้าง

ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามทุกข้อให้ตรงกับความเป็นจริงตามความคิดเห็นของ
ท่านมากที่สุด

ขอขอบพระคุณในการตอบแบบสอบถาม

ฉัตรอุมา เขียมอำนวย

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถาม

เรื่อง : การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่

คำชี้แจง 1) ทำเครื่องหมายถูก หรือกรอกข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

2) ข้อมูลของท่านถือเป็นความลับ และจะนำมาใช้ประโยชน์ในงานวิจัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์เท่านั้น

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ ☐ 20-25 ปี ☐ 26-30 ปี ☐ 31-35 ปี
☐ 36-40 ปี ☐ 41-45 ปี ☐ 46-50 ปี ☐ มากกว่า 50 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษาสูงสุดของท่าน (รวมทั้งกำลังศึกษาอยู่)
☐ ประถมศึกษา ☐ มัธยมศึกษา ☐ ปวช./ปวส/อนุปริญญา
☐ปริญญาตรี ☐ สูงกว่าปริญญาตรี
4. อาชีพ
☐ ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ ☐ ลูกจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน
☐ อาชีพอิสระ / ค้าขาย ☐ เจ้าของกิจการ
☐ อื่นๆ.....
5. สถานภาพ
☐ โสด ☐ สมรส ☐ หย่าร้าง/หม้าย
6. รายได้ของผู้กู้
 6.1 เงินเดือนผู้กู้ (บาท/เดือน)
☐ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ☐ 10,001 – 20,000 บาท
☐ 20,001 – 30,000 บาท ☐ 30,001 – 40,000 บาท
☐ มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป ☐ ไม่มี
 6.2 รายได้อื่นรวมกัน (บาท/เดือน) เช่นค่า OT, เบี้ยเลี้ยง, รายได้เสริม, รายได้พิเศษ เป็นต้น
☐ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ☐ 10,001 – 20,000 บาท
☐ 20,001 – 30,000 บาท ☐ 30,001 – 40,000 บาท
☐ มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป ☐ ไม่มี

6.3 โบนัส (บาท/ปี)

- ☐ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท
 ☐ 10,001 – 50,000 บาท
☐ 50,001 – 100,000 บาท
 ☐ 100,001 – 200,000 บาท
☐ มากกว่า 200,000 บาทขึ้นไป
 ☐ ไม่มี

7. ค่าใช้จ่ายในครอบครัวต่อเดือน

- ☐ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท
 ☐ 10,001 – 20,000 บาท
☐ 20,001 – 30,000 บาท
 ☐ 30,001 – 40,000 บาท
☐ มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป
 ☐ ไม่มี

8. จำนวนบุตร ☐ ไม่มี ☐ 1 คน ☐ 2 คน ☐ 3 คนขึ้นไป9. บุคคลที่ต้องอุปการะนอกจากคู่สมรสและบุตร ☐ มี ☐ ไม่มี**ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้ายที่ค้างชำระหนี้**

1. ประเภทกลุ่มผู้กู้

- ☐ ลูกค้าย่อยยอยทั่วไป
 ☐ ลูกค้ายุทธศาสตร์ (หักเงินเดือนผ่านหน่วยงาน)

2. วัตถุประสงค์การกู้เพื่อ

- ☐ ซื้อบ้าน/ห้องชุด
 ☐ ซื้อที่ดินเปล่า
☐ ปลุกสร้าง/ต่อเติม ที่อยู่อาศัย
 ☐ ไถ่ถอนหนี้จากสถาบันการเงินอื่น (Refinance)
☐ ชำระหนี้เกี่ยวกับที่อยู่อาศัย / ซื้ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

3. จำนวนวงเงินกู้

- ☐ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท
 ☐ 100,001 – 500,000 บาท
☐ 500,001 – 1,000,000 บาท
 ☐ 1,000,001 – 5,000,000 บาท
☐ มากกว่า 5,000,000 บาทขึ้นไป

4. ระยะเวลาในการผ่อนชำระเงินกู้

- ☐ น้อยกว่า 10 ปี
 ☐ 10 – 15 ปี
 ☐ 16 – 20 ปี
☐ 21 – 25 ปี
 ☐ มากกว่า 25 ปีขึ้นไป

5. จำนวนเงินงวดผ่อนชำระกับ ธอส. (งวดละกี่บาท/เดือน)

- ☐ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2,000 บาท
 ☐ 2,001 – 5,000 บาท
☐ 5,001 – 10,000 บาท
 ☐ 10,001 – 15,000 บาท
☐ 15,001 – 20,000 บาท
 ☐ มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป

ด้านเหตุฉุกเฉินต้องใช้เงิน ☐ 10. เจ็บป่วย (ค่ารักษาพยาบาลตัวเอง และคนในอุปการะ) ☐ 11. ชำระค่าเล่าเรียนบุตร ☐ 12. เกิดอุบัติเหตุ ☐ 13. ถูกโกง เช่น ไปค้าประกันหนี้สินให้กับบุคคลอื่น ☐ 14. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
ด้านการระดมหนี้สินอื่นที่เพิ่มขึ้นหลังจากกู้เงินจาก ธอส. ☐ 15. หนี้ค้ำประกันเครดิต ☐ 16. กู้สินเชื่อบุคคลเพื่อการอุปโภคบริโภค ☐ 17. กู้สินเชื่อสหกรณ์หรือสถาบันการเงินอื่นในภายหลัง ☐ 18. เช่าซื้อ / ผ่อน ยานพาหนะ ได้แก่ รถจักรยานยนต์, รถยนต์ ☐ 19. กู้เงินกับหน่วยงานของท่าน / หรือกู้เงินสหกรณ์ ☐ 20. กู้นอกระบบ เพื่อนำไปใช้จ่ายที่จำเป็น ☐ 21. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
ด้านการลงทุนหรือการออม ☐ 22. ซื้อหุ้นหรือตราสาร ☐ 23. ทำประกันชีวิต ☐ 24. เล่นแชร์ ☐ 25. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

จบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ค

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

1. นายสุรัชย์ แฝงจันดา

หัวหน้าส่วนวิจัยและวิเทศสัมพันธ์

ฝ่ายวิชาการ

ธนาคารอาคารสงเคราะห์

2. นางสาวอรรณพร คำคม

ผู้ช่วยหัวหน้าส่วนวิจัยและวิเทศสัมพันธ์

ฝ่ายวิชาการ

ธนาคารอาคารสงเคราะห์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวฉัตรอุมา เอี่ยมอำนวย
วันเดือนปีเกิด	12 กรกฎาคม 2520
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	113 ซ.พิบูลย์อุปถัมภ์ แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2539	ระดับอนุปริญญา จาก เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ
พ.ศ.2542	บริหารธุรกิจ จาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2553	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การจัดการ) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร